

คำบรรยาย

ที่ระลึก

พระผู้เป็นเจ้า

โดย

พันเอก อาร. สิงห์เดชา

231๐04

๐714๙

หอสมุดโรงเรียนยุพราชดำเนินวันอาทิตย์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

จัดพิมพ์

ไชยวัฒน์ พนมยงค์

คำบรรยาย

ว่าด้วย

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

โดย

พันเอก ฮาร์. อิมเกอร์โซล

ขอสมุดแห่งชาติรับมณฑล...

จันทบุรี

แผนกโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

จัดพิมพ์

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๕

จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ ๒ ๒๖ มกราคม ๒๕๐๖

เลขที่ ๑๒ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม

เลขที่ 231.04
๑7149

เลขที่ ๑๗๖๖ น.๒๗๖.๗๐๖๒

● เรื่องที่น่าสนใจในเล่ม.....

△

หน้า

คำนำ

ก

คำนำของผู้แปล

๓

คำบรรยายว่าด้วยเรื่องพระผู้เป็นเจ้า

๕

— ทำไมข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าผู้สร้าง?

๕

— ว่าด้วยเรื่องพระเจ้า

๓๕

หลักความเชื่อของศาสนาคริสต์เตียน

๕๓

— ตอนที่ ๑ : ว่าด้วยคัมภีร์เก่าหรือโอเดดต์เตสต์ตาเมนต์ ๕๓

— : ยังมีข้อถกเถียงอีกข้อหนึ่ง ๕๖

— ตอนที่ ๒ : ว่าด้วยคัมภีร์ใหม่หรือนิวเทสต์ตาเมนต์ ๑๐๑

— ตอนที่ ๓ : ว่าด้วยพระเยซู ๑๑๒

— ตอนที่ ๔ : ว่าด้วยเรื่องตรีเอกานุภาพ ๑๑๖

— ตอนที่ ๕ : ว่าด้วยพระคริสต์โตในคัมภีร์ใหม่ ๑๒๐

— ตอนที่ ๖ : ว่าด้วยไถ่โทษบาป ๑๓๑

— ตอนที่ ๗ : ว่าด้วยความเชื่อ ๑๓๖

— ตอนที่ ๘ : ปัจจุบันเทศนา ๑๔๐

- ยอดคำตั้งสอนในคำสอนครีดีเตียน ๑๔๓
- พระเจ้าเป็นผู้ปกครองบำรุงโลก ๑๔๔
- ความรักพระเจ้า ๑๔๘
- บาปของมนุษย์ ๑๔๘
- การไถ่โทษบาปของมนุษย์ ๑๕๓
- การที่พระเจ้าดลใจ ๑๕๔
- สัมพันธภาพแห่งความจริงและความรัก ๑๕๘
- สงครามเกิดขึ้นเพราะเหตุอะไร ๑๖๐
- การที่มนุษย์กตบเป็นชนมาเมื่อวันต้นโลก ๑๖๐
- วันพิพากษา ๑๖๓
- ไม่มีคนรักไปเบียดเบียนไม่มีดีวิเศษ ๑๖๒
- ความอัครจริยในคนรักใหม่ ๑๖๔
- การที่พระเยซูถูกดบเป็นชนมา ๑๗๒
- การที่พระเยซูเสด็จเหาะขึ้นไป ๑๗๔
- การขับไล่ปีศาจ ๑๗๗
- ความเชื่อเป็นดังจำเป็นไหม ? ๑๗๘

คำนำ

ในงานเฉลิมพระชนมพรรษาที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๐๕ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้พิมพ์หนังสือ
“คำบรรยายเรื่อง พระผู้เป็นเจ้า” ของ พันเอก อาร์.
อิงเกอร์โซล ถวายเป็นมุกตานุสรณ์แก่เจ้าหน้าที่ของ
มหาวิทยาลัย ที่ได้รับพระราชทานเลื่อนและแต่งตั้ง
สมณศักดิ์ รวม ๓ รูปด้วยกัน จำนวนที่ตีพิมพ์ในคราว
นั้น รวม ๒๐๐๐ เล่ม แต่ได้ถวายเจ้าหน้าที่ทั้ง ๓ รูป
นั้นเพียง ๕๐๐ เล่มเท่านั้น อีก ๑๕๐๐ เล่ม คณะเจ้า
หน้าที่ อาจารย์ ครู นิสิตและนักเรียน ของมหาจุฬา-
ลกรณราชวิทยาลัย ซึ่งร่วมบริจาคในการจัดพิมพ์
หนังสือเล่มนี้เป็นผู้รับไป

ปรากฏว่า หนังสือที่พิมพ์คราวนี้ไม่พอแก่การแจกจ่าย
ได้มีผู้มาขอซื้อมากมาย แต่ทางมหาวิทยาลัยก็ไม่มีโอกาส
ที่จะสนองความต้องการนั้น เพราะหนังสือได้หมดไปในระยะ

เวตาเพียงสิบวันเท่านั้น ท่านก็ยังไม่ได้ หรือที่ได้แล้ว แต่
ยังปรารถนาจะเอาไปฝากมิตรสหาย ซึ่งมีเป็นจำนวนมากได้
ขอรับรองให้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพราะเห็นว่าเป็นเรื่อง
ที่นาคึกษาเป็นอย่างยิ่ง

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้มอบให้แผนกโรงเรียน
พุทธศาสนาวินิจฉัย ม.จ.ร. จัดพิมพ์จำหน่าย เพื่อรวบรวม
รายได้ที่จะพึงได้รับการจำหน่ายหนังสือนี้ไว้ใช้ในกิจการของ
แผนก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อใช้เป็นทุนในการจัดพิมพ์
หนังสืออื่นๆ ของแผนกสืบไป ท่านที่ได้ซื้อหนังสือนี้ไป ย่อม
ชื่อว่า ได้มีส่วนในการสนับสนุนโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย
ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอีกโสดหนึ่งด้วย ทั้งยังได้
ชื่อว่า เป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์อนุชนของชาติให้เป็น
กุลบุตรกุลธิดาที่ดีสืบไป ทั้งนี้เพราะโรงเรียนพุทธศาสนาวิน-
ิจฉัย ม.จ.ร. มีวัตถุประสงค์อันแน่วแน่ที่จะให้ความรู้ทั้งใน
ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในทางพระพุทธศาสนาแก่อนุชนของ

ชาติ ทั้งเป็นการให้ความรู้โดยมิได้เรียกร้องค่าปฏิการใด ๆ
๕๕
ทั้งสิ้น

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออนุโมทนาขอบคุณ
ท่านผู้แปล “คำเลิกเชอร์ของท่านนายพันเอก ร. อิง
เกอร์โซล” ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนชื่อเสียใหม่ว่า
“คำบรรยาย ว่าด้วยพระผู้เป็นเจ้า ของพันเอก อาร์.
อิงเกอร์โซล” ไว้เป็นอย่างดี และต้องขออนุโมทนาสาธุ
การต่อความปรารถนาดีของ พ.ต.อ.พัฒน์ นิลวัฒนานนท์
ซึ่งเป็นผู้นำ และมอบต้นฉบับเพื่อการตีพิมพ์ในครั้งแรก
และอีกผู้หนึ่งที่ทางมหาวิทยาลัยจะขาดเสียมิได้ก็คือคุณโมท
นาขอบคุณ ในกุศตเวยยาวัจฉกรรมที่ได้กรุณาพิมพ์คัดคัดข้อ
ความจากต้นฉบับ ซึ่งตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๔ ทั้งหมด นี
คือ คุณอรทัย ล้อมอุณานนท์ นอกจากนั้นก็คือ คุณ
ถนอม กลิ่นแก้ว เจ้าของโรงพิมพ์ประยูรวงศ์ และพนักงาน
งานการพิมพ์ทุกคน ที่ได้มีส่วนร่วมในการทำให้หนังสือ
สำเร็จเป็นรูปเล่มได้ในระยะเวลาเพียงสัปดาห์เศษ ๆ เท่านั้น

ถ้าหากจะมีความขาดตกบกพร่องใดๆ ที่เกิดจากหนังสือนี้
ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบแต่ผู้เดียว ส่วนความดีที่เกิดจากหนังสือนี้
ขอมอบแต่ท่านผู้แปลหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งท่านที่มีอุปการคุณ
อื่น ๆ ทุก ๆ ท่าน

พระกวีวรรณ

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

๒๖ ม.ค. ๒๕๐๖

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

วัดมหาธาตุ พระนคร

โทร. ๒๔๒๔๕

คำนำ

หนังสือเล็กเชอร์คำสอน^{๖๕} ได้เลือกคัดแปลมาจาก
หนังสือเล็กเชอร์คำสอนของ Colonel R. Ingersol
[นายพันเอก อิงเกอร์โซล] ชาวอเมริกัน ซึ่งคณะ
สมาคมเร็นนลิสต์^{๖๖} [คือ สมาคมที่ถือคำสอนมีเหตุ
ผลเป็นจริงพอ] ได้รวบรวมพิมพ์ขึ้น

คำเด็กเชอร์ของท่านอิงเกอร์โซล^{๖๗} ปรากฏว่ามหาชน
นิยมกันมากจนถึงราษฎรในเมืองอเมริกาได้เรียกรักกันสร้างรูป
ท่านอิงเกอร์โซลไว้เป็นอนุสาวรีย์ ในประเทศอเมริกาได้
เลือกคัดแปลออกมาบางตอน แต่ส่วนข้อความบางแห่งมีถ้อย
คำอันรุนแรง หรือไม่สู้จะมีประโยชน์แก่ภาษาไทยนัก ก็คัด
ออกโดยไม่แปลเสียบ้าง อีกประการหนึ่งหนังสือเรื่องนี้มีข้อ

ความบางแห่งดึกซึ้ง และเปรียบเทียบเอาเรื่องต่าง ๆ มาอ้าง
ไว้ก็มี เพราะฉะนั้น อาจแปลโดยความเข้าใจผิดไปบ้างก็จะ
เป็นได้ โดยเหตุนี้ต้องขอออกตัวและขออภัยเสียก่อน ขอ
ดำคำนึงผู้เด็กเซอร์น เป็นผู้เกิดในประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์
เคยเป็นพนักบ้านพนักเมือง กยมจะยกเอาเรื่องศาสนาของพนัก
บ้านพนักเมืองที่ตนเคยได้รู้ได้เห็นมากกว่าศาสนาอื่น ๆ ขนมา
เป็นข้อคัดค้านเป็นธรรมดา ผู้อ่านบางทีเมื่อไปพบข้อความ
ในบางแห่งที่เป็นเรื่องศาสนาคริสต์เคยเป็น พนักบ้านพนักเมือง
ก็จะผิดแปลกด้าน ไม่สู้จะเข้าใจเรื่องแจ่มแจ้งได้ ข้าพเจ้าจึง
ได้ขยายความเพิ่มเติมไว้ให้รู้ คือคำในวงเล็บ แต่ขอแนะนำ
ว่าถ้าอยากทราบเรื่องราวของศาสนาคริสต์เคยให้ละเอียดแล้ว
[เราไม่ควรทำใจของเราให้ดำอึ้ง โดยไม่ยอมอ่านเสีย
เลย] ควรขอหนังสือที่หม่อมเมอร์กันพิมพ์เป็นภาษาไทยไว้
ขายดู เพราะราคาไม่สู้จะแพงนัก [ไม่ใช่จะยู่ให้อ่านแล้ว
เขารัด]

ก่อนที่จะลงเอยคำนำนี้ ขอเล่าประวัติของท่านนายพัน
เอก อิงเกอร์ไฮด์แต่ย่อ ๆ เพื่อให้ผู้อ่านรู้เรื่องราว ผู้เด็กเซอร์
นเป็นคนชนชาติใด

นายพันเอก อิงเกอร์ โซลฟูน เกิดที่ตำบลเตรสเดน
 ในเมืองนือยอร์ค เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๖ และถึงแก่กรรม
 เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๑ ท่านเป็นบุตรของหมอสอนศาสนา
 ผู้หนึ่ง เพราะฉะนั้นจะต้องนับว่า ท่านเป็นบุตรนอก
 นอกข้อผิดกับบิดาตรงกันข้าม ขอเล่าย่อ ๆ ว่าท่านผู้
 นมไฟปากโวหารโต้ตอบชำนาญมากหาตัวจับยาก ส่วน
 ความประพฤติเป็นผู้มีความโอบอ้อมอารี และมีความ
 เมตตากรุณาแก่ผู้ที่ได้รับทุกข์ จะพูดจาก็พูดแต่ตรง ๆ
 อาจหาญไม่ครั่นคร้ามกลัวใคร ถ้าเราได้อ่านถ้อยคำ
 ของท่านจะเห็นได้ว่า ท่านถือหลักในใจอยู่สองสามข้อ
 ถือความหาต้นเหตุผลพอ (reason) สิ่งใดที่ไม่มีหลัก
 ฐาน หรือไม่มีเหตุผลพอ เป็นไม่เชื่อ ถือความยุติธรรม
 เป็นหลักของความเชื่อ ถือความเมตตากรุณาเป็นตัว
 ศาสนา และถือความอิสรภาพกายวาจาใจ และความ
 เล่าเรียน เป็นหัวใจของการถือ ถึงแม้ว่าถ้อยคำที่ได้
 เล่าเชอร์ไว้แล้ว จะมีถ้อยคำรุนแรงอย่างขวานผ่าซาก

บ้างก็ แต่ยอมมีเหตุผลหลักฐานแทบทุกข้อ ข้าพ
 เจ้าเห็นว่า เป็นหนังสือเรื่องแปลก ที่ข้าพเจ้าเพิ่งได้เคย
 อ่าน และเห็นว่า มีประโยชน์ทางคำวิ จึงได้อุตส่าห์
 พยายามยอมเสียเวลาแปล เพื่อแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้
 อ่านรู้บ้างเท่านั้น และถ้าผู้ใดเห็นว่า เป็นเรื่องทบาคตา
 บาดหู ไม่ถูกใจตนแล้ว ข้าพเจ้าต้องขออภัยโทษด้วย ฯ

พระยาเมธังกร

ศแปล

คำบรรยาย ว่าด้วยพระผู้เป็นเจ้า

× × ×

ทำไมข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ามีผู้สร้าง ?

ธรรมดาไม่ว่าเรื่องอะไรหมดทั้งสัน ถึงแม้ว่าจะ
เป็นเรื่องทมิฬพิรุณไม่น่าเชื่อ หรือไม่มีพยานหลักฐาน
ประกอบให้เห็นจริงได้ แต่เมื่อบุคคลมีความเชื่ออยู่
ในสันดานแล้ว ก็ย่อมนึกหาทางแก้ตัวเอาเองว่าเรื่อง
นั้นเห็นจะจริง คงเป็นจริงได้ กฎแก้ตัวว่าเห็นจะจริง
ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในเรื่องศาสนาของตน จนเข้ากระดูก
มักเอ่ยเจ้าคำแก้ตัวดังเช่นที่กล่าวมาแล้วเหมือนกัน
เพราะฉะนั้น ไม่ว่าเรื่องราวอะไรทุกชนิด ถ้าไม่มี
หลักฐานประกอบให้เห็นจริงได้บ้าง เราไม่ควรจะยอม
ตัวเชื่อตามเขาทีเดียว ผู้ที่มีความคิดไตร่ตรองอยู่บ้าง
ไหนเลยจะยอมปล่อยใจตนให้เชื่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่มี

ที่เชื่อว่า พระยะโฮวาห์คือองค์พระเจ้า เพราะเป็นข้อคิดที่ไม่
มีพยานหลักฐานอะไร เป็นแต่กล่าว ๆ กันว่าเป็นว่ามีเท่านั้น
ขอให้คิดว่า โลกเรานี้ย่อมประกอบไปด้วยสรรพภัย
พิบัติต่าง ๆ ถ้ามีท่านที่เป็นเจ้าของโลกที่เรียกว่าพระ
เจ้า พระเจ้าก็ย่อมจะมีพระทัยกรุณา มีเมตตาและ
ยุติธรรม และมีทิพยอำนาจอันยอดเยี่ยม เหตุไรท่าน
จึงทะเลຍปล่อยให้โลกที่ท่านสร้างมายุ่งเหยิง เต็มไป
ด้วยสรรพภัยต่าง ๆ นานา มีเกิดไข้ห่าทุพภิกขภัย
แผ่นดินไหว และมหากภัยอันอื่นอีกมากมาย ผู้ที่มี
อำนาจมากเช่นข้าเบียดเบียนผู้ที่มีกำลังน้อย ความ
ยุติธรรมกลับชนะความยุติธรรม และบางทีผู้ที่ประ
พฤติตนเป็นกัลยาณชนมีศรัทธา ยึดถือพระองค์
เป็นสรณะที่พึ่งที่ระลึก ก็กลับถูกพวกพาลหยาบช้า
ทุจริตทำร้ายเบียดเบียนอยู่เสมอ เมื่อเป็นเช่นนั้นท่าน
เจ้าของโลกจะโปรดประการใด หรือท่านิ่งเฉยไม่รู้
ไม่ชี้เสีย มิใช่มนุษย์ที่เขานับถือท่านเขาทะเลຍไม่ได้
ได้สวดอ้อนวอนท่านเมื่อไร

ข้าพเจ้าคิดเห็นว่า บุคคลที่รู้สึกมึนงงในเขตความคิด
 ของตน ไม่ปล่อยใจยอมตัวเชื่อเดยไป จนกระทั่งเรื่องราว
 ที่ไม่มียานหลักฐานนั้น ย่อมเป็นผู้ที่เขาเรียกกันว่า **พวก
 แอ็กนอสติก Agnostic** [พวกที่ไม่เชื่อว่ามียุสร้าง]
 ธรรมชาติความคิดของมนุษย์ ถ้าไม่มีเขตชัดเจนดังที่ใดกล่าว
 มาน คงต้องคิดเห็นไปทางที่คดงาย หรือทางที่ไม่อะไรก็ด
 ขวาง ดังที่ยกต้องคิดเห็นเป็นไปตามทางแห่งความนิยม
 ความคุ้นเคยต้องเล่าพิศคนใครเห็นมาแต่เดิม เพราะฉะนั้น
 เมื่อเขาคิดเห็นว่า โลกเรานประกอบไปด้วยเหตุการณ์และ
 สิ่งที่น่าอัศจรรย์พิศวงต่าง ๆ เขาก็มีจิตคิดเห็นและเชื่อเอาทันที
 ว่า สรรพสิ่งและเหตุการณ์ทั้งหลายเกิดขึ้นทั้งปวงจะมีขึ้นมา
 เองไม่ได้ ย่อมมีผู้ให้แบบหรือทำให้มันขึ้น จึงจะเป็นและเกิด
 ขึ้นได้ โดยเหตุนี้เขาจึงคิดเห็นว่า โลกต้องมีผู้สร้าง และ
 โลกจะเจริญถาวรอยู่ได้ ก็เพราะท่านผู้สร้างคอยระวังพิทักษ์
 รักษาอยู่ แต่ท่านผู้สร้างนี้ มนุษย์ไม่อาจแลเห็นได้
 เขาเชื่อแน่ว่า บรรดาวัตถุต่าง ๆ ต้องมีผู้สร้าง จะมี
 เป็นตนเองไม่ได้ แต่เขาไม่เห็นว่า ท่านผู้สร้างเอง
 เป็นขึ้นมาอย่างไร สิ่งอื่น ๆ ที่เขาเชื่อว่ามียุสร้าง แต่

ส่วนผู้สร้างเขากลับความนึกไปเสียว่า ท่านผู้สร้าง
 ไม่มีใครสร้างท่านมา ท่านย่อมเป็นขึ้นมาเอง ครั้น
 ต่อมาการอ้างอย่างครั้นนั้น มีคนสงสัยแลเห็นพิรุณ
 มาก เขาก็อธิบายแก้ไขเอาค่อ ๆ โดยเขามีความ
 เชื่อมมั่นเข้ากระดูกอยู่แล้วว่า ท่านผู้สร้างท่านอยู่มา
 ตั้งแต่ครั้งกลปกดดาบรรพ์ ท่านเป็นขึ้นมาเอง ไม่มี
 ใครสร้างท่าน ท่านเอาความว่างเปล่ามาสร้างเป็น
 โลกและวัตถุธาตุต่าง ๆ แท้ที่น่าประหลาด ที่ในเวลา
 นั้นมีแต่ความว่างเปล่า ท่านเอาอะไรมาเกิดเป็น
 รูปท่าน ท่านเอาอะไรมาเป็นฤทธิ เป็นอำนาจ เป็น
 บัณฑิต สำหรับมาสร้างโลก ท่านเอาอะไรมาคิดเป็น
 แบบสร้าง เพราะมันว่างเปล่าไม่มีอะไรมาคิด และ
 ท่านอยู่ในที่ว่างเปล่า [เห็นจะสบาย] ท่านเอาอะไร
 มาเป็นแบบตัวอย่างสร้าง

ธรรมดาสิ่งทั้งปวงย่อมมีเหตุก่อนจึงมีผล ก็เมื่อ
 มันมีแต่ความว่างเปล่า จะเอาความว่างเปล่ามาสร้าง
 ขึ้นให้เป็นรูปได้อย่างไร เมื่อมาเชื่อกันเองง่าย ๆ ว่ามี
 ผู้สร้างกันทุก ๆ คน จึงเป็นเหตุไม่ให้มีใครนึกฝันที่จะ

พิสูจน์กันว่าหาเหตุแห่งความจริง เชื่อเอาทีเดียวว่าคง
ต้องมีผู้สางเทวดา ครั้นเมื่อมีเรื่องหรือเหตุการณ์อะไร
เกิดขึ้น เขาก็อ้างเอาทีเดียวว่า เป็นด้วยอำนาจพระเจ้า
หรือบรรดาชั้นตาล ที่ลงความเห็นเชื่อเอาง่ายๆ ดังนี้ ก็
เพราะความโง่และความหวาดเกรงหวั่นต่อภัยอันตราย
และความลำเอียง เชื่อมั่นในเรื่องราวที่ศาสนาตนกล่าว
เข้าครอบงำอยู่

ธรรมชาติคนป่าคนดงที่เขาเพาะเพิงชิงผา เป็นที่พักอาศัย
แฉ่งหาผลไม้มักหญ้าและด้าเนื้อสัตว์ต่าง ๆ ในป่าเป็นอาหาร
ก็ยอมจะมีภัย และถึงที่น่ากลัวน่าพิศวงด้อมอยู่รอบข้าง เมื่อ
เขายืนอยู่ฝั่งทะเล เขาก็จะแต่เห็นหน้าทะเลอันมืดเขียวจัด
ชัดเป็นตระลอก และคิดนึกเนื่องเป็นหล่นกันไปจนสุดสายตา
หารู้ไม่ว่าที่ถัดไปจากสุดสายตา จะมีอะไรเมื่อเขายืนอยู่ ณ
ฝั่งแม่น้ำ เขาก็จะแต่เห็นแม่น้ำอันกว้างใหญ่ มีกระแสน้ำ
พัดเขียวจัด อันว่าแม่น้ำนั้น เขารู้แต่ว่าไหลไปยังสถานที่
อันไกลแสนไกล จนเขาไม่สามารถจะรู้ได้ว่า ต้นและปลาย
ของแม่น้ำนั้นจะมาแต่ไหน และจะไหลไปยังประเทศใด เหล่า

ถึงดาร์วินที่เขาเคยเห็น บางชนิดก็รูปร่างกำยำโตใหญ่
 มีกำลังวังชาและฤทธเขมามากยิ่งกว่าเรา ส่วนโรคภัยไข้เจ็บที่
 เขาได้พบเห็น ก็ล้วนเป็นโรคน่าอัศจรรย์ของสัตว์พวกนี้ ดวง
 ตาเขาจะพริ้วพราว เมื่อมีแสงฟ้าแดดมากระทบเข้า แผ่นดิน
 ที่เขายืนเหยียบอยู่บางทีก็แยกแฉกกระเทือนไหว ท้องฟ้า
 ก็มืดแดงเป็นโลหิต เมื่อเขาเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ดังพรรณ
 นามานี้ เขาก็ยอมมีความกลัวไม่ว่าจะทำประการใด นอก
 จากเขาจะยอมกายเคารพและอ่อนน้อม ขอให้ท่านที่เป็นใหญ่
 ใครก็ไม่รู้ที่เขาไม่รู้จักหรือเคยเห็น ซึ่งเขานึกเอาเองให้มา
 ช่วยเขา ในสมัยที่มนุษย์เรายังเป็นชาวป่าเถื่อนโง่เขลาอยู่
 ความหวาดหวั่นต่อภัยต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ ก็ยิ่งคอย ๆ ลดลง
 เข้าไปอาศัยในความคิดของมนุษย์ที่ละเอียดระน้อย จนภายหลัง
 เข้าไปฝังเป็นรกราก เป็นเจ้าเรือนอันแน่นหนาจน
 ปลดทิ้งไม่ได้ กลายเป็นถ้อยคำต่างเทวดาที่ไม่รู้จักและเห็นตัว
 เกิดขึ้น ครั้นเมื่อมีเหตุเภทภัยอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น เขาก็
 ถือเสียว่าเกี่ยวข้องกับตัวเขา เขาก็นึกว่าชะรอยเขาคงทำอะไร
 ไรผิดไม่เป็นที่พอใจของท่านที่เป็นใหญ่คือผู้ต่างเทวดา ถ้า
 หากว่าเขาจะงอนง้อขอโทษเสียโดยดี ก็คงไม่เป็นไร โดย

เหตุนี้เขาจึงได้ยื่นหาทางวิธีประจบ มีการดัดอ้อนวอน
 หรือทำพิธีบวงสรวงเช่นไหว้อะไรต่าง ๆ ที่เขาเห็นดีเห็นควร
 ให้แก่ท่านที่เป็นใหญ่ ครั้นจะดัดอ้อนวอนเปล่า ๆ ก็ดูมัน
 ยังไม่เห็นเหมาะ เขาจึงคิดเอาดินและไม้หรือวัตถุราคาถูก ๆ
 มาทำเป็นรูปของท่านผู้เป็นใหญ่ ตามความคิดที่เขาได้นึก
 ไว้ว่า ท่านผู้เป็นใหญ่คงจะเป็นดังนั้น [ที่แรกมนุษย์
 เห็นจะทำรูปที่เขาทำขึ้นไว้ ณ ที่แจ้ง หามักำบังไม่ ครั้น
 ต่อมารูปนั้นก็อันตรธานไปด้วยถูกแดดฝน ไม่
 สามารถจะทนทานนานได้ จึงได้ทำเป็นที่กำบังพะเพิงแต่
 เล็กน้อย ต่อมาจึงได้เกิดทำเป็นศาลเป็นวิหารเป็นลำดับมา]
 จนมนุษย์มีความเจริญขึ้น ตราบเท่าทุกวันนี้ แล้วเขา
 ก็บ่นอกราบอ้อนวอนขอให้ได้รับความพิทักษ์รักษาตัวเขา
 และคนที่เขารักใคร่ด้วย เขาหาอะไรมาได้ก็จัดแจงเอามา
 แบ่งเจือจานเช่นไหว้พระเจ้าที่เขาสร้าง ครั้นต่อมามีคน
 ฉลาดเกิดขึ้นในพวกเดียวกัน เลยถือเอาโอกาส
 หลอกลวงพวกที่ยังโง่เขลา อ้างว่าตนเป็นผู้ได้รับ
 ฉันทะความพอใจมาจากพระเจ้า สำหรับมีหน้าที่จัด
 แขนำเสนอความดี ความชั่ว ของมนุษย์ ให้พระเจ้ารู้

และเป็นมรรคนายก สำหรับนำทางพวกมนุษย์ทั้งปวง
 ไปสู่พิภพสวรรค์หรือวิมานอะไรแห่งหนึ่ง ที่มนุษย์
 นั้นถือว่า คงจะมีความสุขสบายมากกว่าที่เขาได้เป็น
 อยู่ในเวลานี้ แล้วพวกฉลาดพวกนั้นก็ไม่ต้องทำมาหา
 กินอะไร เป็นแต่คอยหลอกลวงอาศัยเจ้าพวกที่ยัง
 ใฝ่ต้องการเลี้ยงชีพตนด้วยแรงกายเกาะกินอีกต่อหนึ่ง
 พวกที่ถือศาสนาคริสต์เตียนในสมัยนั้น เมื่อเห็นพวกที่ไม่ถือ
 ศาสนาของตน เขานบนอบกราบไหว้พระของเขา ก็ดูถูก
 เห็นเป็นการประหาดคอกัศจรรย์ แต่ต้องยอมรับอยู่ว่ารูปพระ
 ของเขาที่ทำด้วยอิฐปูน ก็ยอมทำความดำริ่ใจประโยชน์ให้
 แก่ผู้ที่อ่อนวอนขออย่างพวกคริสต์เตียนเหมือนกัน ข้าพเจ้า
 เห็นว่าวัตถุธาตุทั้งปวงย่อมมีอยู่ชั่วนิรันดร์ โดกระนั้นไม่มีต้น
 ไม่มีปลาย [วัฏฏโก โลโก] วัตถุธาตุที่มีอยู่ย่อมวนเวียน
 ไปมาไม่สูญหายไปไหน เกิดเป็นรูปแล้วก็ดับหายไปแต่ไม่
 สูญ ย่อมกลายเป็นรูปอื่นเท่านั้น ส่วนปัญหาเรื่องต้นเหตุ
 และปลายเหตุของสรรพสิ่งทั้งปวงว่า มันเป็นขึ้นมาอย่างไร
 ข้าพเจ้าเห็นว่า มันเกิดวิสัยหรือเกินขีดแห่งความคิดของ
 มนุษย์ที่จะคิดไปถึง การนับถือกันทว่านั้นหมกมุ่นตาม ๆ

กัน หาก่อยตริตรองหาเหตุผลว่า จะเท็จจริงดีชั่ว
 ประการใดแน่ไม่ คนโดยมากคงคิดเห็นเสียว่า
 บรรพบุรุษปู่ย่าตายายของตน เป็นคนดีมีความคิด
 ฉลาด และมีใจคอองอาจกล้าหาญ เพราะฉะนั้น
 ศาสนาที่ท่านได้นับถือมา ย่อมเป็นศาสนาที่ถูกแท้
 จริง ครั้นคิดเห็นเช่นนั้นก็เลยถือตาม ๆ กันมา ไม่
 ต้องใช้ปัญญาตริตรองว่า จะถูกผิดเป็นประการใด
 เพราะความนับถือปู่ย่าตายายเป็นข้อและเป็นเหตุ ที่
 ทำให้ผู้นั้นไม่ได้ตริตรองด้วยปัญญาตนเอง ถ้ามาฉว
 ถือตาม ๆ กันไปหมด ความเจริญของมนุษย์ก็จะ
 กระเตื้องขึ้นช้า และมีกลับถอยหลังไปหรือไม่ ?

ธรรมดาสิ่งทั้งปวง ซึ่งบรรพบุรุษของเราถือหรือ
 คิดขึ้นก็ดี ควรเราจะต้องคิดอ่านทำให้มันดีเจริญยิ่งขึ้น
 ที่ไหนเลอะเทอะเหลวไหลก็ควรตัดทิ้งเสียบ้าง ควรเอา
 ไว้แต่ที่มีคุณมีประโยชน์ เมื่อมาฉวถือตาม ๆ กันไป
 ไม่ได้คิดตริตรองด้วยปัญญา จะมีคุณประโยชน์อย่าง
 ไร ?

คำสอนทางปวงใคร ๆ ก็ยอมรับอยู่ว่า ประเทศหนึ่งคณะ
 หนึ่งก็ยอมรับไปอย่างหนึ่ง มนุษย์ทนบถอนกายไหน คำสอน
 ไหนก็มักมีใจดำเอียงเอาใจช่วย และบ้างประกาศเกียรติ
 คุณแห่งคำสอนของตนว่า เป็นคำสอนที่เที่ยงแท้และวิเศษกว่า
 คำสอนอื่น ๆ ถ้ายิ่งเชื่อมั่นเคร่งครัด พวกที่ถือคำสอนเดียว
 กันก็นิยมนับถือและชมเชย แต่เดิวนั้นมีข้อประหลาดอยู่
 ข้อหนึ่งที่ตัวเองหาเห็นข้อพิรุชเหลวไหลของศาสนา
 ที่ตนถือไม่ ส่วนข้อพิรุชโกหกของศาสนาอื่นเขา
 เห็นได้ดี เช่นพวกคริสเตียนเห็นได้เป็นแน่ชัดว่า
 พระมะหะหมัด ผู้เป็นศาสดาจารย์ของพวกศาสนา
 อิสลาม [แชก] เป็นคนโกหกหลอกลวงหาใช่เป็นผู้
 แทนพระเจ้าไม่ ที่รู้ได้เช่นนั้นก็เพราะมีพยานหลัก
 ฐาน โดยชาวเมืองเมกกะ [คือเมืองที่พระมะหะหมัด
 เกิด ที่แฉกไทย ๆ ในนี้เรียกว่าเมืองกบิลพัสดุ์] ปฏิ
 เสธว่าพระมะหะหมัดไม่ใช่เป็นผู้แทนพระเจ้า ชอน
 แด พวกคริสต์เคยยื่นข้อถือเอาเป็นหลักฐานอย่างสำคัญว่าเป็น
 พยานอยู่ในตัว ให้เห็นได้อย่างง่าย ๆ และชัด ส่วนข้าง
 ศาสนาคริสต์เตียน พวกคริสต์เตียนก็ยอมรับอยู่แล้ว

ว่า พลเมืองเยรูซาเล็ม [เมืองที่พระเยซูเกิด] ซึ่งเป็น
 ชาตินิว ชาตินี้เดียวกับพระเยซู ก็ปฏิเสธว่าพระเยซู
 หาใช่เป็นองค์พระเจ้าหรือพระบุตรพระเจ้าไม่ แต่
 พวกคริสเตียน กลับยึดเอาข้อที่ปฏิเสธ ของชาตินิว
 ว่าเป็นองค์พยานให้เห็นได้ว่า พระเยซูเป็นบุตรพระ
 เจ้าจริงแท้ คนโดยมากเมื่อเกิดในประเทศไหน ก็ย่อมจะ
 นับถือศาสนาประเทศนั้น ย่อมมีใจดำเอียงเข้าข้างศาสนาที่
 คนถืออยู่เสมอ เขาไม่คิดหาหลักฐานว่าความจริงนั้นเป็น
 อย่างไร เป็นแต่เขารัดกุมความเชื่อเท่านั้น ศาสนาอื่นเขา
 เห็นว่าเป็นศาสนาโกหก หรือเท็จเทียม และเรียกพระของ
 ศาสนาอื่นว่าผีปศาจ [อย่างพวกคริสเตียนเรียกอยู่ทุกวันนี้] พอเขาเกิดมา ก็ได้รับคำสั่งสอนของศาสนาเข้าอบรม
 เป็นนิตยมา ว่า :—

๑. ต้องมีผู้เป็นใหญ่ เป็นประธาน เลิศกว่ามนุษย์
 ที่เรียกว่าพระเจ้า
๒. ท่านควรบังดาลให้รู้จักท่านได้
๓. ถ้ามีความเชื่อถ่อมในท่าน ท่านจะประทานบำ
 เเหน็จรางวัลความชอบตอบแทนให้

๔. ถ้าไม่เชื่อหรือทำการหมิ่นประมาทในท่าน ท่าน
จะลงโทษ
๕. พิธีอย่างนั้นอย่างนี้เป็นที่ขอบพระทัยท่าน
๖. ท่านได้ตั้งศาสนาขึ้น
๗. นักพรต ซึ่งบวชในศาสนาเป็นผู้แทนท่านใน
มนุษยโลก

คนทุกคนคงไม่คิดคิดอย่างไรที่จะเชื่อว่า พระเจ้า
ของคนเป็นเจ้านั้นเที่ยงแท้ และเขาอ้างว่า พระประสงค์ของ
พระเจ้าเที่ยงแท้เป็นประการใด ก็ย่อมมีปรากฏจะแจ้งในพระ
คัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของคำสอนของเขาแล้ว ตัวของเขาถูก
ถูกต้องตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยคนหนึ่ง ส่วนคนถือ
คำสอนอื่น ๆ ตัวนั้นแต่เป็นผู้โง่เขลาหลงงมงายถือผิด และเป็นคน
ประพฤตินั้นชั่วและทำบาป นิกายที่แท้จริง ก็คือนิกายที่เขาเป็น
สมาชิกถืออยู่ และพรรคพวกของผู้ถือคำสอนของเขาเองเท่า
นั้นจะเป็นผู้ถือคำสอนถึงพระเจ้าได้ เขาหมิ่นประมาท
เห็นศาสนาอื่นเป็นเหลวไหล ยังมีหน้าเข้าข้างกกระ
หุ้มใจตนเองว่า เป็นผู้ฉลาดได้ถือศาสนาอื่นเที่ยง

หรือเข้าสู่หนทางสว่าง ถ้าหากว่าพวกคริสเตียนไป
เกิดเป็นชาติเตอร์ก ก็ย่อมถือศาสนาอิสลาม ถ้า
พวกแขกไปเกิดเป็นชาติอเมริกัน ได้ศึกษาความรู้
ก็จะต้องถือศาสนาคริสเตียน

ทุก ๆ ประเทศย่อมมีความคิดความประพฤติ และอะไร
ต่าง ๆ ผิดแปลกกัน ดังจะเห็นเป็นพยานได้ในกฎหมายขนบ
ธรรมเนียมประเพณีและคำสอนของประเทศนั้น ๆ ที่ผิดแปลก
กันไปดังนี้ ก็เป็นเพราะดินฟ้าอากาศของประเทศไม่เหมือน
กัน ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นเครื่องดําหรับปรุงแต่งของสัตว์
และมนุษย์ ให้ผิดแปลกกันไป ย่อมเป็นดังแน่นอนไม่มีข้อ
คัดค้านได้ว่า มนุษย์ที่เกิดเป็นชาติประเทศไหน ก็มักจะถือ
คำสอนของประเทศนั้น โดยความเลื่อมใสศรัทธาจริง ๆ ส่วน
คำสอนอื่นเขาไม่รู้ไม่ชี้ จะดีจะชั่วกันอย่างไรก็ตาม ทั้งเขา
ไม่อยากจะดูแล ไม่อยากจะรู้ด้วย คำสอนที่เขาับถือถูก
ต้องตรงกับใจเขา ทั้งนี้ ก็เพราะตัวเองทำใจให้เหมาะกับ
คำสอนที่เขาถือ ส่วนข้อที่ถูกใจเขานี้ เขาก็อ้างว่าเป็นพยาน
ให้เขารู้สึกว่าพระเจ้าคิดใจเขา

มนุษย์เรามีความชอบธรรมที่จะตรวจดูข้อความ
เท็จจริงในศาสนาของตน ซึ่งเป็นศาสนาที่บรรพบุรุษ
เราถือไหม ?

ชอนพวกคริสเตียนยอมรับว่า พวกที่ไม่ถือศาสนา
คริสเตียน มิใช่แต่จะมีความชอบธรรมตรวจดูคำสอนของ
เขาเท่านั้น ยังต้องพิจารณาดูข้อเท็จจริงอีกชั้นหนึ่ง
เพราะฉะนั้น พวกคริสเตียนจึงได้ตั้งพวกมิสชันนารี ผู้สอน
คำสอนคริสเตียน ไปยังประเทศที่ไม่ได้ถือศาสนาคริสเตียน
เพื่อไปแนะนำดังสอนพวกนั้นมิใช่แต่พวกมิสชันนารีจะสั่ง
สอนให้เขาพิจารณาศาสนาที่เขาถือมาแต่เดิมเท่านั้น
ยังชักลับถอยลง ให้พวกเขาละทิ้งศาสนาที่เขาถือมา
แต่เดิมเสีย และกลับใจมาเข้ารับถือศาสนาอย่าง
พวกมิสชันนารีอีกด้วย โดยอ้างว่าพวกที่ถือศาสนา
อื่นควรจะละทิ้งศาสนา ที่บรรพบุรุษของเขาถือเสีย
และให้มาเข้ารับถือศาสนาคริสต์เถย เพราะเป็น
ศาสนาเที่ยงแท้จริง ก็เมื่อพวกคริสเตียนกล่าวว่า
พวกเหล่านั้นมีความชอบธรรม ที่จะพิจารณาศาสนา

ของตนดังได้กล่าวแล้ว ก็ดูเหมือนพวกคริสเตียนมี
 ความชอบธรรมที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงของศาสนา
 ตนได้เหมือนกัน แต่พวกคริสเตียนยังกล่าวแก่พวก
 ที่ไม่ได้ถือศาสนาคริสเตียน วิจารณ์ขึ้นไปอีกว่า
 “เจ้าจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริง ที่อยู่ในศาสนา
 ของเจ้า และเจ้าต้องละทิ้งศาสนาที่เจ้าถือเสียด้วย
 และมาเข้ายึดถือศาสนาตามข้า เพราะเป็นศาสนา
 เลิศเที่ยงแท้ ถ้าไม่ทำเช่นนั้น เจ้าจะมีโทษในพระ
 เจ้า และต้องตกนรกไปเป็นพวกปีศาจ” ส่วนคำ
 สั่งสอนในพวกคริสเตียน ต่อพวกคริสเตียนด้วยกัน
 กลับสั่งสอนกันว่า “เจ้าอย่าได้พิจารณาหาข้อเท็จ
 ในศาสนาของเจ้า คือศาสนาคริสเตียนเลยเป็นอัน
 ขาด ถึงหากว่าเจ้าจะพิจารณาหรือไม่ก็ดี แต่เจ้า
 ต้องมีความเชื่อใหม่ มิฉะนั้นเจ้าจะต้องมีโทษ
 บาปอันหนัก และไม่มีโอกาสขึ้นสวรรค์ได้” ถ้า
 หากว่ามีคำสอนที่แท้จริงอยู่แต่คำสอนเดียว ทำไมเราจะหา
 หนทางรู้ให้แน่ใจว่าคำสอนไหนเป็นแท้ เห็นมีอยู่ทางเดียว คือ
 เราต้องทำใจให้เป็นกลางไม่ลำเอียงเข้าข้างใคร พิจารณา

คู่คำสอนที่อ้างว่าเที่ยงแท้ทุก ๆ คำสอน ความชอบธรรมที่จะพิจารณาได้นั้น เป็นข้อสำคัญที่จะให้เรามีความรู้เชื่อหรือไม่เชื่อได้ แต่ขอให้เข้าใจว่าไม่ใช่ความชอบธรรมสำหรับให้เชื่อ โดยไม่ได้พิจารณา เมื่อเรามีความชอบธรรมที่จะพิจารณาได้แล้ว เราก็มีความชอบธรรมที่จะแสดงความคิดเห็นที่เราคิดได้เหมือนกัน พวกคริสเตียนก็ได้พิจารณาและออกความเห็นตีเตียนศาสนาอื่น ๆ มาแล้วทุก ๆ ศาสนา คือเหยียดเอาศาสนาเหล่านั้น เป็นศาสนาโกหกหลอกลวง และเรียกพระของศาสนาเหล่านั้นว่าปีศาจ และกล่าวหาว่าพวกนักพรตหรือพระของศาสนาเหล่านั้น ล้วนเป็นผู้หลอกลวงหรือถูกหลอกลวง พวกคริสเตียนโดยมากคงจะเห็นการไปอ่านคัมภีร์โกหร่านของศาสนาแขกไม่มีประโยชน์ บางทีพวกคริสเตียนในพันคน ก็คงไม่มีใครสักคนหนึ่งที่ได้เคยเห็นว่ารูปร่างโกหร่านเป็นอย่างไร ไม่ต้องถึงกับได้อ่านคอก แต่ถึงอย่างนั้นพวกคริสเตียนยังเต็มใจเชื่อเอาแน่นอนว่า คัมภีร์โกหร่านเป็นคัมภีร์เท็จ ซึ่งผู้โกหกแต่งไว้ล่อลวง ส่วนศาสนาอื่น ๆ เป็นต้น

ว่า ศาสนาพราหมณ์ พุทธ ขงจื๊อ เหล่านี้ พวกคริสเตียนก็ไม่อยากรู้อยากฟังคำสั่งสอนของศาสนาเหล่านั้นว่า จะดีชั่วเท็จจริงเป็นประการใด เป็นแต่เชื่อเองง่าย ๆ ว่า ศาสนาเหล่านั้นไม่เที่ยงแท้ เที่ยงแท้ อยู่ก็แต่ศาสนาคริสต์เตียนศาสนาเดียวเท่านั้น การสวดอ้อนวอนหรือบูชาสังเวย และพิธีอะไรต่าง ๆ ถ้านอกจากศาสนาคริสต์เตียนแล้ว ล้วนเป็นการโกหก ไม่สมประสงค์ทั้งสิ้น พวกคริสเตียนกลับซ้ำกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า เพราะพวกเหล่านั้นถือผิด บ้านเมืองจึงไม่ค่อยเจริญและเกิดความพิบัติต่าง ๆ

ทุกวันนี้เราอยู่ด้วยแต่มิใช่หรือว่า ความเจริญของบ้านเมืองหาได้อาศัยคำสอน หรือความกรุณาของพระเจ้าไม่เลย ย่อมอาศัยดินฟ้าอากาศ และการทำนุบำรุงหัดถกรรม กสิกรรม และยังต้องอาศัยความอดทนหมั่นขยันของพลเมือง และการศึกษา และอิสรภาพทั้งกายใจด้วย บ้านเมืองนั้นจึงจะมีความเจริญวัฒนาการ ไม่ใช่เจริญมาจากการถือศาสนาต่าง ๆ คนมีความเชื่อตรงเปียบกับ

ทำไมข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าผู้สร้าง ?

๒๓

สิ่งที่เขาจำเป็นจะต้องถือ และคำสอนทางปวงเกิดขึ้นโดย
ธรรมชาติโดยธาตุ [Nature] ของมันนั่นเอง ข้าพเจ้าก็ไม่
ขอสรรเสริญหรือติเตียนใคร เพราะคนที่ประพฤติถือ
ศาสนาไม่ดกก็มี คนชั่วถือศาสนาที่ดกก็มี เพราะสมอง
ของมนุษย์ย่อมเป็นสถานที่ประชุมแห่งความคิดต่างๆ
นับประสาอะไรกับความคิดมากคน แต่ความคิดคนๆ
เดียว ก็ยังคิดคำนึงเองอยู่แล้ว วันนั้นเห็นอย่างโน้น
พรุ่งนี้เห็นอย่างนี้ โดยเหตุนี้ ความคิดของมนุษย์ก็
เปรียบเหมือนประเทศน้อยๆ ประเทศหนึ่งซึ่งมีการ
ขบถ [ความคิดไม่อยู่ที่] อยู่ในประเทศน้อยๆ นั้น
เสมอ

ธรรมดากระแสของพระพาย ถึงมาตรว่าจะพัดไปทาง
เดียวก็จริง แต่อาจจะพัดพาเอาเรือหลายลำให้แล่นไปคน
ละทางได้ ฉะนั้นใดก็ดี มนุษย์เราที่อ่านหนังสือเล่มเดียวกัน
อาจจะเขียนหรือคิดหาทางไปสวรรค์ได้มากทาง หรือผิด
กันก็ได้ ข้าพเจ้าขอพูดด้วยน้ำใสใจจริงว่า ข้าพเจ้าก็ได้
พิจารณาศาสนามามากแล้ว เห็นคล้ายๆ กัน ลงท้ายก็

กระทำสัญญาอ้างว่า ถ้าใครมีความเชื่อมั่น และประพฤติ
ถูกต้องตามโอวาทที่สั่งสอนแล้ว ก็จะได้รางวัล [สวรรค์]
เป็นการตอบแทน

ในคัมภีร์ของคำสอนต่าง ๆ จริงอยู่ที่ย่อมมีความจริง
ความว่างอยู่บ้าง แต่ก็มีข้อเท็จจริงดงเหวโหล และ
ความชั่วร้ายยอสรพิษอันคดแทนแทรกอยู่ในคัมภีร์ คอยฉก
กัดคนที่เบ็ดเตล็ดเหมือนกัน

ข้าพเจ้าเองชอบอ่านหนังสือที่ไม่ได้อ้างว่า แต่งขึ้น
โดยพระเจ้าตกใจ หรืออ้างว่าเป็นคำสอนของพระเจ้า หนังสือ
ดื้อทมิฬหาจินตภาพเชกส์เปียร์แต่งไว้ ทำให้ข้าพเจ้าเพลิดเพลิน
มาก คิดดื่มด่ำยิ่งกว่าคัมภีร์ของท่านศาสตราจารย์ทงปวง
ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าท่านนักปราชญ์ ดาวิน, ฮักสเล, เลย์เลส
เหล่านี้น่ามีความรู้ถึงกำเนิดโลก พันดิน และวิทยาต่าง ๆ ดี
กว่าผู้ที่แต่งคัมภีร์ว่าด้วยเรื่องสร้างโลก เรื่องน้ำท่วมโลก
วินาศ มากมายหลายร้อยเท่า

ข้าพเจ้ามีความเชื่ออยู่แก่แต่ศาสนาที่มีเหตุผล คือ
ศาสนาแห่งธรรมชาติโลกธาตุ ซึ่งได้ตั้งขึ้นโดยชอบธรรม

สำหรับสั่งสอนให้มนุษย์ฉลาด มีความรู้จักผิดและชอบ
ไม่เป็นทาสแห่งความเชื่อผีสาบเทวดา และมีความรู้
รอบคอบในธรรมชาติของโลกรทั้งจริง ไม่ใช่บัญญัติ
ซึ่งอ้างว่าได้มาแต่สวรรค์ หรือพระเจ้าหรือเทวดาบอก

ท่านทั้งหลายเอ๋ย ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำโนใจให้ตรง
เป็นยุติธรรม ใช้ปัญญาอันสุขุมตรึกตรองดูว่า ทุกวันเรา
อาศัยอยู่ในสถานที่ซึ่งมีสิ่งประหลาดอยู่รอบข้าง เมื่อท่าน
แหงนขึ้นไปในอากาศ ก็จะเห็นท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ ไม่
มีเขตเป็นที่สุด อันว่าท้องฟ้าย่อมมีดวงดาวจะคณนานับได้
ยาก อย่างว่าแต่สิ่งซึ่งอยู่บนท้องฟ้าเลย ถึงของเล็กน้อยซึ่งมีอยู่
ในพื้นโลก เช่นเม็ดกรวดทรายใบไม้ใบหญ้าทั้งปวงเหล่านี้
เต็มมันมาจากไหน ธรรมชาติเดิมของมันมาอย่างไร มันเป็น
ขึ้นมาอย่างไร ท่านก็แทบจะหมดปัญญาตอบปัญหาคน ๆ
ง่ายเช่นนั้นไม่ออกอยู่แล้ว ถ้ามหาอะไรจะไปรู้ถึงสิ่งที่เป็น
มหาดกดับ [เช่นเรื่องสร้างโลก] ยิ่งกว่านั้น ยังเป็นเรื่องเหลือ
วิสัยที่จะคิดออก กดับชายังมีเรื่องขัดขวาง [ศาสนา] คอย

ปิดปากปิดหนทางกาย วาจา ใจ ไม่ให้ค้นคว้าหาความจริง เพราะฉะนั้น เราควรเชื่อแต่สิ่งที่ควรเชื่อ ควรใช้ปัญญาตรึกตรองพิจารณาโดยละเอียดเสียก่อน ไม่ควรจะด่วนปล่อยความคิดของเราให้เล่นไปเกินเขตที่ควรคิด

ในศาสนาคริสต์เคยอ้างว่า ได้ดงชนและเจริณทวยังชน เป็นลำดับมา เพราะเทพยดาคอยปกป้องรักษาทำนุบำรุงอยู่ เมื่อพูดกันตามภูมิวิทยาศาสตร์แล้ว สรรพสิ่งทั้งปวงย่อมเกิดขึ้นโดยธรรมชาติโลกธาตุ [Nature] สภาพเป็นเอง ไม่เป็นหรือมีประหัตถอศักรัยอะไรนักปราชญ์ทั้งหลายย่อมไม่อ้างว่าสิ่งโน้นสิ่งนี้เกิดขึ้นด้วยทิพย์อำนาจของเทวดา เขาย่อมอ้าง และอธิบายถึงธรรมชาติของมันเท่านั้น เขาไม่อ้างเพื่อให้มนุษย์พิสวง เขาเป็นแต่พยายามจะเปิดความสว่าง ให้มนุษย์เกิดสติปัญญา ขนเท่านั้น เขาย่อมเชื่อว่า สรรพสิ่งและเหตุการณ์ทั้งปวง ไม่ต้องอาศัยอำนาจฝืนสาธเทวดา ก็อาจจะทำได้ เขารู้อยู่ว่าวัตถุต่าง ๆ ย่อมมีอยู่เท่าเดิม ไม่สูญหายขาดเกินกันไปได้ มนุษย์เราถ้าขาดการเดา

เรียน ก็ยอมจะมีความเชื่อเฝ้าทางที่ตนได้เคยสร้างแต่พอและ
 ๒
 ๒๔ ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

เชอแตะเมือเขามาเดาบอกกับเรา เขากคงอาจผชนเป็น
 ปรธาน ฉนโคกคิ ผทลธค้ำค่านาคริศเคียน เมอมเหตการณ
 ะไรเกิดชน ก็เชอเอาทันทว่า เป็นด้วยพระเจาหรือบิศาจ
 ทำ ล้วนพวทลธค้ำค่านอื่น ก็อ้างไปตามเพดงทเขาเชอติง
 ทค้ำค่านของเขาได้อบรมมา ในสมัยกาตทมนุชยยังไม่วุจก
 ธานเชียน เหตุการณอะไรเกิดชนในครงนท กียอมเดากน
 ด้วยปากต่อ ๆ กันมา เพราะไม่วุจกจจจาริก ครนต่อปาก
 กันมามากเขา เจาเรองอศัจรรยพลกพลนกยงแทรกเขาทุกท
 ถ้าไมม่ปาฏิหารียแตะอศัจรรยปนแทรกอยู่ด้วย ผุฟงกไม่วุ
 จะชอบ เพราะผุเดาแตะผุฟงตางมความเชอถอยอยู่ด้วยกนแฉว
 จนเป็นเหตุให้ไมม่ใครดงดัยหรือเห็นศวัพริชของเรอง ทงน
 ก็เพราะยังง้อย วิชาความรูยังไม่วุจกแพรวหาย ดิงไร
 ทงหมคกแฉวแต่พระผู้เป็นเจาจะกรรณา เหตุการณอะไรเกิด
 ชนกเป็นด้วยอำนาจเทวดา

ข้าพเจาถึงความเห็นเชอแน่ว่า ศนเหตุเดิมของค้ำค่าน
 ตาง ๆ ก็คงมีมุดตงนมากอน แตะค้ำค่านทข้าพเจาเคยริเคย
 ใคยท ก็เห็นตวนแต่อ้างว่า ตงชนเจริณแพรวหายอย่าง

ทำไมข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ามีผู้สร้าง?

~~หอสมุดแห่งชาติสาขานครราชสีมา~~

มหัศจรรย์ ว่าเป็นด้วยอำนาจพระเจ้าหรือเทวดา สิ่งอะไร
ที่สวดอ้อนวอนบนบาน ถ้าสมประสงค์กว่าศักดิ์สิทธิ์
ถ้าไม่สำเร็จกว่าท่านไม่โปรด ในปัจจุบันนกกยังมียุทธ
เชือดต่างเทวดาอยู่ เขาคิดว่า ท่านคอยระวังรักษาและ
ประทานความชอบหรือลงโทษได้ เช่น อวดารลงมาใน
มนุษย์โลกฉะนั้น

อีกพวกหนึ่งเชื่อว่า ในเหตุการณ์เล็กน้อย เทพเจ้า
ท่านไม่มาวุ่นวายดอก ต่อเมื่อมีเหตุฉุกเฉินสำคัญซึ่งเกี่ยว
กับประเทศชาติศาสนา ท่านจึงจะมาวุ่นวายด้วย พวกเหล่านี้
ถือว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างโลก และให้โลกเป็นไปได้โดยเรียบ
ร้อยเหมือนหนังสือเครื่องจักรเดินเอง ถ้าเครื่องนั้นหยุดหรือ
ชำรุดไป ท่านผู้สร้างจึงจะลงมาแก้ไข และท่านบำรุงให้คง
เดิมอย่างเก่า

อีกพวกหนึ่งคิดเห็นว่า ธรรมดั่งและเหตุการณ์ทั้งปวง
ย่อมเป็นขึ้นมาเองโดยธรรมดา ที่จะมีผู้คอยระวังรักษาให้
ให้ร้ายหรือเกี้ยวของด้วยไม่ได้ นอกจากธรรมดาโลกชาติให้
เป็นไปเอง จะมีสิ่งทออยู่เหนือหรือนอกธรรมดาของมันมาวุ่น
วายไม่ได้ [ถืออย่างนี้เรียกว่า Rationalist คือ อาศัย
ปัญญา] พวกที่เชื่อกอย่างนี้ ๑ ที่ ๒ ความเชื่อนี้มีมานาน

พยานหลักฐานอย่างไรบ้าง เขาก็คงตอบว่ามีพยานปรากฏ
แจ้งอยู่ในพงศาวดารและกัมภีร์ของประเทศและคำฉันท์นันท
แต่เขาไม่ลืมตาคือว่า บรรดาข้อความต่าง ๆ ที่มีปรากฏอยู่ใน
กัมภีร์ในพงศาวดารนั้นเต็มไปด้วยเรื่อง “นอนเซนซ์”

(Non-sense) ที่ไม่อาจเป็นได้ คือผิดธรรมดาโลกธาตุ
[เนเชอร์] เป็นต้นว่าเด็กเกิดมาเอง ไม่ได้อาศัยบิดาเป็น
กำเนิด [อย่างพระเยซู] มนุษย์บางคนไม่ได้กินนอนหายใจ
บ้างก็อาจมีชีวิตอยู่ได้ บางคนก็มีอายุคงหลายร้อยปี บางคนก็
อ้างว่าถูกบีบคั้นเข้างู เขาฆ่าสัตว์ต่างได้มีคนผู้ถูกกล่าว
ว่าเขาต้องยอมรับว่าผีเขจริง แต่ต่างคนก็เชื่อว่าเขจริง
การหลงละเมอถือกันอย่างนี้ ในสมัยโบราณไม่ใช่จะ
เชื่ออยู่แต่ในจำพวกนักพรตและราษฎร ถึงพระมหา
กษัตริย์และพวกชนสูง ที่ในสมัยนั้นนับถือว่าเป็นผู้
มีความรู้ดี ก็ยังถือตามไปด้วยเหมือนกัน ตกลงก็กลายเป็น
บ้ากันไปหมด เป็นเหยื่อแก่ความไม่รู้เท่าตามความ
เพื่อความฝัน ถึงที่สุดก็ก่อความกลัวหวาดต่อภัย
นั้นเอง จึงได้ถือสิ่งเหล่านั้น ก็เหมือนมนุษย์เอาความกลัว
ขึ้นมาตั้งหน้า ไม่คิดหาต้นเหตุข้อเท็จจริงดังนี้ พยาน
หลักฐานที่เขาได้อ้างไว้ในพงศาวดารและกัมภีร์ทั้งปวง

จะมีประโยชน์ได้เท่าไร เห็นได้ว่าแทบไม่มีทีเดียว จน
 ทุกวันนี้เรารู้ได้แน่ว่าพงศาวดารของโลก หรือเรื่อง
 สร้างโลกจนกระทั่งถึงคัมภีร์ มีเรื่องเท็จปนอยู่มากกว่า
 ความจริงที่เราได้รู้ได้แน่ เพราะมนุษย์มีความเจริญมีความ
 คิดถึงเห็นว่าสรรพสิ่งทั้งปวงย่อมให้เหตุให้ผลตามกาล
 เวลา หาได้อาศัยผู้สร้างเทวดาไม่ และประเทศที่จะ
 วัฒนามันคงมีอำนาจใหญ่โต ถ้าภูมิประเทศดินฟ้า
 อากาศไม่บริบูรณ์ประเทศนั้นจะเจริญเป็นดังที่กล่าวมานั้น
 ไม่ได้เป็นอันขาด ในปัญหาศาสนาก็เป็นเหมือนดังที่
 ได้กล่าวมาแล้ว

เดี๋ยวนี้ปัญหาอยู่ข้อเดียวเท่านั้นว่า : เมื่อไรมนุษย์จึง
 จะได้เห็น ข้อผิด ข้อพิรุณ ของศาสนาตนดังที่ได้เห็น
 ข้อเท็จของศาสนาอื่น ?

พวกคริสตเคียนอ้างว่า คำสอนอื่น ๆ นอกจากคำสอน
 คริสตเคียน ล้วนเป็นคำสอนเท็จหรือเทียม แต่ต้องอย่าลืมว่า
 คำสอนเหล่านั้นย่อมมีความประหลาดคมหิศจรรยปาฏิหาริย์ มี
 คำสอนที่ผู้ทศนิยมตายด้วยความเต็มใจในคำสอน [มาเตอร์]
 อย่างเดียวกับคำสอนคริสตเคียนไปเกิดแก่ใครบ้าง หลักฐาน

หรือพยานของศาสนาคริสต์เตียน ก็ไม่ใช่หรือพิเศษยิ่ง
 ไปกว่าศาสนาอื่น ๆ ความเจริญเห็นคุณในศาสนา
 ก็ยิ่งกว่าประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นที่กำเนิดของศาสนา
 พราหมณ์และพุทธ และประเทศปาเลสไตน์ ซึ่งเป็น
 เมืองเกิดของพระเยซู ก็เป็นสถานที่ไม่พิเศษแปลก
 อะไรกัน หัวใจศาสนาคริสต์เตียนก็คือความอัศจรรย์
 ที่พระเจ้าได้กลับคืนมา ส่วนศาสนาอื่นก็เหมือนกัน
 เมื่อเป็นอย่างนั้นทำอย่างไรเราจะรู้ได้เล่า ในการที่
 พระเจ้าคลใจ [อินสไปร์] บอกให้รู้ ช่างทำไ
 ด้จะรู้ตัวได้ว่าได้ถูกคลใจ มีอะไรเป็นสำคัญจึงรู้ได้
 และคมกริทางว่าพระเจ้าคลใจให้เขียนไว้ ผู้ที่เขียน
 รู้ได้อย่างไร ถ้าผู้เขียนจะเอาความโง่ความเข้าใจผิด
 ความลำเอียงเข้าไปปะปนกันกับข้อที่ พระเจ้าคล
 ใจจะเป็นไปได้บ้างไหม ? ถ้ามีใครมาบอกแก่เราว่า
 พระเจ้าคลใจเขา หรือมาเข้าฝันบอกเล่าให้รู้ เราจะ
 เชื่อไหม ? เอาละ ต่างว่าข้อความที่เข้าฝันหรือคลใจ
 เป็นข้อความที่คมประโยชน์ แต่จะเอาหลักฐานอะไร
 มาให้เราเห็นว่า เป็นถ้อยคำของพระเจ้าจริง ถ้าหากว่า

ขอความทบอกละเอียดให้หมดแต่สิ่งชั่ว จะควรเชื่อว่า
เป็นคำของพระเจ้าด้วยไหม ? หรือจะให้เชื่อเอาทีเดียว
โดยไม่พิจารณา อีกประการหนึ่งผู้ที่อ้างตนว่าพระเจ้า
คลใจ รู้แน่ละหรือว่าพระเจ้าได้คลใจจริง ถ้าหากว่า
พระเจ้ามาแสดงพระกายปรากฏให้ผู้นั้นเห็น ผู้นั้นจะรู้
ได้อย่างไรว่ารูปกายที่มาปรากฏต่อหน้าเขา คือองค์พระ
เจ้า เขาจะเอาเกณฑ์อะไรมาเป็นหลัก เพราะมนุษย์ก็
ยังไม่เคยเห็นพระเจ้าว่า รูปร่างท่านเป็นอย่างไร นอก
จากคำที่ได้กล่าว ๆ กันมาเท่านั้น จริงอยู่ที่บุคคลอ้าง
ว่าพระเจ้าได้มาคลใจตน แต่เห็นถ้อยคำที่อ้างว่าเป็น
บัญญัติถ้อยคำของพระเจ้า ก็ไม่เลิกไปกว่าความ
สามารถที่มนุษย์จะคิดขึ้นเองไม่ได้ สิ่งที่พระเจ้าไม่ได้
คลใจบางสิ่ง ก็พิเศษไปกว่าที่พระเจ้าคลใจเสียอีก
และคำทำนายพยากรณ์ของศาสนาอื่น ก็เคยเป็นจริงไม่
บ่อยครั้งกว่าคำทำนายของศาสนาคริสต์เตียน

ตามคัมภีร์ไบเบิลใหม่และเก่าของค่านาครีสต์เตียน ก็
ไม่เห็นมีข้อความพิเศษไปกว่าที่มนุษย์จะคิด เขียนแต่งเอาเอง
ไม่ได้ ทั้งคัมภีร์เหล่านั้น ก็ไม่เห็นมีข้อความใดที่จะทำให้

มนุษย์มีความกว้าง หรือได้รับความเจริญยิ่งขึ้น และข้อ
 บัญญัติวินัยต่าง ๆ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในคัมภีร์เหล่านั้น ก็คล้าย
 กับเด็กพูดเล่นเต็มไปด้วยข้อความชั่วร้ายพูดซ้ำ ๆ ซาก ๆ ไม่
 ทำให้ความรู้เกิดชนิดกึ่งเดียว เห็นแต่เรื่องอัศจรรย์ปาฏิ
 หารีย์ กล่าวยกยอพระมหากษัตริย์ที่ท่านบำรุงค้ำค้ำนาและมี
 คำแข็งด่าปดรรคผู้เป็นศัตรูและนอกค้ำค้ำนา หนึ่งคือคัมภีร์
 เหล่านั้น พูดตามจริงก็ไม่เห็นพิเศษอะไรไปจนต้องร้องถึงพระ
 เจาต้องมาดบับนาคาบอก ถ้าจะเอาคัมภีร์เหล่านั้นทั้งเตี้ย เห็น
 ว่าจะไม่ทำให้ความรู้ของมนุษย์สูญหายไปสักกึ่งเดียว ทุกวัน
 นี้เจ้าเรื่องอัศจรรย์ปาฏิหารีย์ต่าง ๆ ผู้ที่มีความรู้เขาไม่
 ถอดออก ความไม่รู้อะไรนั้นแลมันเป็นรากเงาของการ
 นับถือผีสารเทวดา เพราะฉะนั้นรากของศาสนาคริสต์
 เตียนมันก็เหลวเหมือนกัน นับวันจะอันตรธานเสื่อม
 สูญไปทุกที ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวบรรยายมาฉะนี้

ว่าด้วยเรื่องพระเจ้า

บรรดาประเทศต่าง ๆ ย่อมสร้างรูปพระเจ้า หรือรูป
เทวดาไว้เป็นที่เคารพนับถือเป็นที่พึ่งโดยมาก พระเจ้าเหล่านี้
มีรูปพรรณสัณฐานละม้ายคล้ายคลึงกับรูปมนุษย์ที่เป็นผู้
สร้างท่านมา ถ้ามนุษย์ที่ผู้สร้างรูปท่านมีใจรักใคร่หรือ
เกลียดชังใคร ท่านก็ย่อมมีความรักใคร่และเกลียดชัง
อย่างเดียวกัน พระเจ้าเหล่านี้มักมีใจเห่เข้าข้างพวกตน
อำนาจ และมีกริยาชาติที่เขานับถือหรือสร้างท่านมา และ
เกลียดชังชาติอื่นหมด ท่านมักชอบให้ยกยอสรรเสริญ
เกียรติคุณและเคารพนับถือท่าน บางพระเจ้ายกยอให้
ฆ่าสัตว์และมนุษย์เป็นเครื่องบดปล้นบูชาท่าน และต้องการ
ให้มีพวกนักบวชในศาสนาท่านให้มาก นักบวชเหล่านี้ก็ต้อง
การให้พลเมืองอดทนนับถือให้มากขึ้น กิจธุระสำคัญของ
พวกนักบวชเหล่านี้ก็คือประกาศอภัยยกยอเกียรติคุณ ความ
ดีแห่งพระเจ้าของเขา และอ้างมีทิพยเดชาภาพอาจปราบ
ปรามพระเจ้าพวกอื่น ๆ ให้พ่ายแพ้ไปได้ง่าย

พระเจ้าเห่^๒เหล่านี้ พวกมนุษย์ได้สร้างรูปท่านเป็น
 รูปต่างๆ นานา นับไม่ถ้วนบางรูป^{๔๔๔ ๕ ๖ ๗}ก็มีมอ
 มหัตถรอยหัว ถือเทพศาสตราวุธ^๘เป็นกระบองบ้าง
 โล่ห์บ้าง คานบ้าง บางรูปก็มีปีก บางพระเจ้ายกมือ
 แลเห็นตัว บางพระเจ้ายก^{๒๘ ๘}เห็นแต่ครึ่งๆ กลางๆ เห็น
 บ้างไม่เห็นบ้าง พระเจ้าเหล่านี้มีความกิตติจิตใจ
 ต่างกัน แต่มักมีใจริษยาอาชรรณ เจ้าโทโลโมโหโง
 เชอะ บางทีพระเจ้าพวกนี้^{๒๘}ก็กวตารลงมาเอากำเนิด
 เป็นมนุษย์และสัตว์ บางทีก็มาส่งวาสด้วยนางมนุษย์
 จนเกิดลูกเต้ามากมาย แล้วมนุษย์กับถือลูกหลาน
 นั้นต่อมา บางพระเจ้ายก^{๒๘ ๖ ๗}มือมีลูกเมียเลย บางองค์ก็
 เสียจนนับไม่ถ้วน

อีกประการหนึ่ง พระเจ้าเหล่านี้มักมีใจดูร้ายเหี้ยมโหด
 มีความโหดและผูกพยาบาทจองเวรต่อผู้ที่ทำให้ท่านไม่พอใจ
 และทงโง่งมวาย เพราะท่านไม่รู้เรื่องราวอะไร ถ้าท่านไม่
 คอยอาศัยพวกนักบวชของท่านคอยสอดด่าด้นบอกข่าวคราวให้
 รู้^๒อยู่ได้มอ

พระเจ้าเห่^๕ด้าน^๕แค้น^๕รูป^๕พรรณ^๕สัณฐาน^๕ฐาน^๕ของ^๕โลก^๕ ที่^๕ท่าน^๕
 เป็น^๕ผู้^๕สร้าง^๕เอง^๕ท่าน^๕ก็^๕ยัง^๕ไม่^๕รู้^๕ ท่าน^๕เข้าใจ^๕ว่า^๕มัน^๕แบน^๕ บาง^๕พระ^๕
 เจ้า^๕ก็^๕เข้าใจ^๕ว่า^๕ อาจ^๕จะ^๕ทำ^๕วัน^๕ให้^๕เนิ่น^๕ยาว^๕ได้^๕ โดย^๕ยึด^๕พระ^๕อา^๕ทิต^๕ย^๕
 ไว้^๕ไม่^๕ให้^๕เดิน^๕ [ไป^๕ร^๕ด^๕ห^๕า^๕ค^๕ั^๕ม^๕ภ^๕ี^๕ร^๕ เ^๕ย^๕นา^๕โย^๕ช^๕ว^๕ดู^๕ ซึ่ง^๕อ^๕า^๕ง^๕ว่า^๕คร^๕ั^๕ง^๕
 หนึ่ง^๕พระ^๕เจ้า^๕ได้^๕บังคับ^๕ให้^๕พระ^๕อา^๕ทิต^๕ย^๕หยุด^๕ เพื่อ^๕ให้^๕เ^๕ย^๕นา^๕-
 โย^๕ช^๕ว^๕ผู้^๕เป็น^๕ที่^๕ไป^๕ร^๕ด^๕ป^๕รา^๕น^๕ของ^๕พระ^๕เจ้า^๕ต^๕ม^๕เ^๕อ^๕ง^๕อ^๕น^๕ก^๕่อน^๕ม^๕ิด^๕ จะ^๕
 ได้^๕สม^๕ก^๕ับ^๕คำ^๕ทำ^๕น^๕า^๕ย^๕ของ^๕ท่าน^๕] แะ^๕ท่าน^๕ไม่^๕มี^๕ความ^๕รู้^๕ทาง^๕ช^๕ร^๕ร^๕ม^๕ด^๕า^๕
 โด^๕ก^๕ชา^๕ค^๕ [เ^๕ย^๕เช^๕อ^๕ร์] แท้^๕จ^๕ริง^๕ของ^๕โด^๕ก^๕ถ^๕ัก^๕น^๕ิด^๕เด^๕ียว^๕ ท่าน^๕มี^๕
 ความ^๕เ^๕ง^๕เ^๕จ^๕น^๕เข้าใจ^๕ว่า^๕ ม^๕น^๕ุ^๕ษ^๕ย์^๕ท^๕ง^๕ป^๕ว^๕ง^๕จะ^๕ต^๕อ^๕ง^๕เช^๕อ^๕ถ^๕อ^๕ตาม^๕ความ^๕
 ป^๕ระ^๕ต^๕ง^๕ค^๕ของ^๕ท่าน^๕ท^๕ง^๕ห^๕ม^๕ด^๕ ถ^๕ำ^๕มี^๕ใคร^๕ไป^๕ต^๕ร^๕ว^๕จ^๕ต^๕ร^๕า^๕ค^๕ิ^๕ค^๕ั^๕น^๕หา^๕ความ^๕
 จ^๕ริง^๕ ห^๕ร^๕ือ^๕ต^๕ง^๕ด^๕ั^๕ย^๕คำ^๕ด^๕อน^๕แะ^๕เ^๕ร^๕เ^๕ง^๕เด^๕อะ^๕เท^๕อะ^๕ของ^๕ท่าน^๕แะ^๕ ท่าน^๕
 ก็^๕เ^๕ย^๕ย^๕ด^๕เ^๕า^๕ไป^๕ทำ^๕โ^๕ษ^๕ต^๕ก^๕น^๕ร^๕ก^๕ด^๕ั^๕ย^๕ห^๕ม^๕ด^๕ จะ^๕หา^๕พระ^๕เห^๕ด^๕า^๕น^๕ด^๕ัก^๕
 อ^๕ง^๕ค^๕ห^๕น^๕ง^๕ที่^๕จะ^๕เ^๕า^๕เ^๕ร^๕เ^๕ง^๕ถ^๕ิง^๕เห^๕ต^๕ุ^๕ร^๕ำ^๕ง^๕โด^๕ก^๕ อ^๕ัน^๕ก^๕ระ^๕จ^๕อ^๕ย^๕ร^๕อ^๕ย^๕ให้^๕ถู^๕ก^๕
 ถ^๕ัก^๕น^๕ิด^๕ค^๕ก็^๕ไม่^๕มี^๕ความ^๕รู้^๕ถ^๕ิง^๕ช^๕ร^๕ร^๕ม^๕ส^๕ภ^๕า^๕พ^๕ของ^๕โด^๕ก^๕ แะ^๕ด^๕า^๕ร^๕า^๕คำ^๕ด^๕ต^๕ร^๕ก^๕
 ร^๕ู^๕น^๕อ^๕ย^๕เห^๕ด^๕อ^๕ท^๕น^๕ จะ^๕จ^๕ิต^๕ระ^๕เบ^๕ย^๕บ^๕การ^๕ป^๕ก^๕ร^๕อ^๕ง^๕ค^๕ว^๕บ^๕ค^๕ุ^๕ม^๕ช^๕ำ^๕ระ^๕ค^๕ัด^๕ดิน^๕
 อะ^๕ไร^๕ก็^๕ยัง^๕ห^๕ย^๕อ^๕น^๕ความ^๕ร^๕ัก^๕ว^๕า^๕ท่าน^๕ป^๕ระ^๕ชา^๕นา^๕ชิ^๕บ^๕ค^๕ือ^๕เ^๕ม^๕ริ^๕ก^๕ัน^๕ท^๕ง^๕ป^๕ว^๕ง^๕
 ม^๕าก^๕ พระ^๕เจ้า^๕เห^๕ด^๕า^๕น^๕ต^๕อ^๕ง^๕การ^๕ให้^๕ม^๕น^๕ุ^๕ษ^๕ย์^๕น^๕บ^๕น^๕อ^๕บ^๕ให้^๕ว^๕ก^๕ร^๕า^๕บ^๕ท่าน^๕
 จ^๕น^๕ำ^๕า^๕เก^๕ด^๕ย^๕ด^๕ค^๕ุ^๕ไม่^๕ได้^๕ ถ^๕ำ^๕จะ^๕ทำ^๕ให้^๕ถู^๕ก^๕พระ^๕ท^๕ย^๕ท่าน^๕ ม^๕น^๕ุ^๕ษ^๕ย์^๕จะ

ต้องนบนอบให้กราบท่านจนหน้าผากจรดดิน แต่ท่านจะมี
 ความกรุณาตดหย่อนผ่อนปรนแก่ชาติมนุษย์ ที่สร้างรูปท่านก็
 หาไม่ ท่านย่อมช่วยมนุษย์ชาติหนึ่งบรรพชาพาพ้นแยังซึ่งตำบล
 เมืองของพวกอื่น หรือพวกที่ไม่นับถือท่าน ถ้ายิ่งประหาร
 เจ้าพวกที่ไม่นับถือถกถว้เกรงท่านได้มาก ท่านก็ยิ่งจะไปรดปราน
 และอะไรที่ทำให้โกรธมาก ไม่เท่ากับปฏิเสธท่านว่าไม่ใช่
 พระเจ้า น้อยประเทศนั้นก็จะมีรูปพระเจ้าไว้เคารพนับถือแต่
 องค์เดียว ย่อมมีกันมาก ๆ หดายองค์ มนุษย์อาจจะสร้าง
 พระเจ้าได้ง่าย เพราะวัตถุสำหรับจะสร้างขึ้น ไม่สู้จะมีราคา
 ค่างวดแพงนัก โดยเหตุนี้จึงมีศดาดพระเจ้ากันมากมาย เข้าใจ
 ว่าบนสวรรค์คงจะไม่ม้ที่อยู่สำหรับท่านเหล่านั้น โดยเหตุท่าน
 พวกนั้นจำนวนมากมายนัก ใช่แต่ท่านเหล่านั้นจะพะวงอยู่แต่
 ในสวรรค์เมื่อไร ยังดงมาเกี่ยวข้องกับมนุษย์โลกด้วย ดู
 เหมือนดงมาถึงลัดแต่อยู่ทุกผู้ทุกนาม เขาเป็นธุระอยู่ทุกอย่าง
 ถ้าครั้งใดมนุษย์ไม่กระทำเคารพนบนอบ หรือละเลยดูหมิ่น
 ไม่อุดหนุนก้ำดังให้แก่พวกนักบวชของท่านแล้ว ท่านก็มักจะ
 ดงโทษมนุษย์พวกนั้น มีบันดาดให้ฆ่าทวมบ้าน ทวมเมือง
 เกิดโรคห่า หรือฝัดเคื่องในการหาอาหาร บางทีก็บันดาดให้

ประเทศอื่นยกมา คิซิงเอาพวกเหล่านั้นไปขายเป็นทาสเชดย
บ้าง เอาไปทำทุราจารต่าง ๆ นานาบ้าง เหตุภัยต่าง ๆ ซึ่ง
ได้อุปคชนดงทกถาวน ท่านพวกนักบวชนักเทศน์นายกอธิกรณ
ว่าเกิดเหตุนี้เพราะหมิ่นประมาทอย่างนั้น ๆ รวมใจความ
คือมนุษย์พวกนั้นไม่เคยดูเอาเพื่อท่านพวกนักบวช หรือแต่คง
ความเป็นศัตรูต่อท่าน

พระเจ้าเหล่านั้นมีเดชานุภาพไม่เท่ากัน สุดแล้วแต่
ประเทศของท่านจะเป็นประเทศอย่างไร ถ้าประเทศไหน
ใหญ่หรือมีอำนาจมาก พระเจ้าของประเทศนั้นก็มีความ
มากเหมือนกัน ถ้าเป็นประเทศเล็ก พระเจ้าของประเทศ
นั้นก็ไม่ว่าจะมีอำนาจนัก พระเจ้าที่กล่าวเหล่านี้ ต่างองค์
ก็อ้างและกระทำสัญญาว่า จะนำมาซึ่งความสุขสมบูรณ์
แก่พวกที่นับถือท่าน ทั้งในชาตินี้และชาติหน้าและขู่พวกที่
ไม่นับถือท่านว่า จะทำโทษให้สาหัส มาตรว่ามนุษย์จะ
ประหัตประหารมนุษย์และสัตว์ จนนับครั้งไม่ได้ก็ดี หรือ
ไปโกงและทำทุราจารต่าง ๆ แก่พวกที่ไม่ได้นับถือพระเจ้า
ก็ดี ท่านยอมยกโทษโดยทันที ผู้พิพากษาบนสวรรค์จะ
ตัดสินปล่อย และทำให้โดยนสรวรรคด้วย ถ้าเราบอกว่า

ไม่เชื่อหรือไม่นับนอบท่าน ท่านเป็นไม่เปิดประตูสวรรค์รับ
เราเป็นอันขาด ถึงไม่เปิดประตูสวรรค์ให้ก็ไม่ว่า ยังจะ
พยายามเอาตัวเราไปทรมานไว้ในนรก ไม่ให้รู้ผู้ใดเกิดด้วย

ในจำพวกพระเจ้าเหตานั้น มีพระเจ้าองค์หนึ่งชื่อ พระ
ยะโฮวา ซึ่งต้องการให้พวกเรานับถือท่าน ครึ่งหนึ่งท่าน
ได้ประทานกฎให้พวกของท่าน คือชาตียิว ในการที่จะเข้า
รับคัมภีร์ว่า : เมื่อสุเจ้ายกทัพเข้าใกล้เขตของประเทศที่จะ
ปราบปรามแล้ว อย่าเพื่อยกเข้าตีก่อน สุเจ้าควรเกลี้ย
กล่อมให้เขาอ่อนน้อม ถ้าเขายอมตาม สุเจ้าอย่าทำอันตราย
เขา เป็นแต่จับเอาตัวพวกนั้นมาเป็นเชลยสำหรับใช้สอย
เป็นเมืองชน ถ้าหากว่ามันยังขัดแข็งขึ้นไม่ยอมอ่อนน้อม
แล้ว ก็จงยกทัพเข้าตีเมืองนั้นให้แตกเถิด และตัวเราคือ
พระเจ้าจะช่วยเหลือเจ้าให้ศัตรูเจ้าพ่ายแพ้พินาศไป และ
สุเจ้าจงประหารพลเมืองที่เป็นชายด้วยดาบของเจ้า ส่วน
พลเมืองที่เป็นสตรีและลูกเด็กเล็กน้อย และสัตว์ต่างๆ
หรือสิ่งต่างๆ หรือสิ่งของทรัพย์สินสมบัติทั้งในเมืองที่ตีได้
นั้น สุเจ้าจงยึดถือเอาเป็นของเจ้าเถิด เพราะพระเจ้าย่อม
ประทานให้เจ้าทั้งสิ้น

ขอท่านทรงหทัยจงตรองคิดเถิดว่า คำสั่งสอนเช่นนี้มนมยง
 จะไม่ร้ายกาจอกหรือ จะเชื่อได้หรือว่าพระเจ้าเที่ยงแท้ซึ่ง
 เป็นเจ้าของโลกจะสั่งสอนดังนี้ เห็นมักแต่เอื้อมหว่านป้าจ ขอ
 ให้จำไว้ว่าถ้ามีกองทัพกองหนึ่งได้รับคำสั่งสอนดังนี้ว่า : เมื่อ
 ยกไปตีเมืองเมืองหนึ่ง ถ้าเมืองนั้นอ่อนน้อมก็ตกเป็นเชลย
 และถูกริบเข้าของหมด ถ้าหากพดเมืองนั้นมีความกตัญญูรัก
 ชาตศรัทธาเพื่อบริการบ้านเมือง และครอบครองทรัพย์สินสมบัติ ถ้า
 แพกต้องถูกฆ่าตายหมด ก็เมื่อพระเจ้ามาส่งสอนดังนี้
 ยังจะมาบังคับให้พวกเราเคารพนับถือท่านอย่างไร
 จะให้ลูกเข้าสวดอ้อนวอนและกระทำเพลงสรรเสริญ
 พระบารมีว่า ท่านมีพระทัยโอบอ้อมอารีและมีความ
 เมตตาแก่สัตว์ทั่วไป มีพระทัยเป็นหลักแห่งความ
 ยุติธรรมของโลกดังนี้ จะได้แลหรือ ? ถ้าใครไม่
 กระทำตาม คือไม่เป็นคนโกหกยกยอในเกียรติคุณที่
 ไม่มีในตัวท่าน เป็นต้องถูกท่านทำโทษอย่างสาหัส
 ครั้นเมื่อเราตายไปแล้ว พระเจ้าองค์นั้นยังไม่หาย
 อามาตจองเวร ยังจะเอาวิญญาณเราไปทรมานใน
 นรกอีก ถ้าหากจะไม่มีใครคบค้าข้าพเจ้ากต หรือ

พวกนักบวชจะเป็นอย่างไรก็ดี มิใช่เราจะต้องกลัวหรือ
 ทุกข์ ตัวเราเสียอีก จะเป็นผู้สอนพวกโง่เหล่านั้นให้
 เปิดหูเปิดตาขึ้นบ้าง หนังสือคัมภีร์ของพระเจ้าทมิ
 ชั้วว่าคัมภีร์ไบเบิล ก็มีข้อความที่เต็มไปด้วยเรื่องขั้ว
 รัยอยู่ดีธรรม หนังสือชนิดนี้อย่างไรละท่าน ที่เขา
 เอามาสอนให้เด็กอ่านในโรงเรียน เพื่อปลุกใจเด็ก
 ให้มีความเมตตากรุณา และอ้างว่าเป็นรากเหง้าของ
 การปกครอง และเป็นหลักของความยุติธรรม

หลักของการหาความสุขในโดกนั้นและโดกหน้าจะอาศัย
 เอาแต่ความเชื่อเป็นประมาณไม่ได้ อย่าเพิ่งไปเข้าใจว่าถ้า
 มีความเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์แล้ว จะได้รับความสุขเป็น
 นิรันดร์ และเข้าใจว่าผู้ที่ไม่เชื่อแต่ใช้บัญญัติรักครอง
 หาเหตุผลดัดได้มีความสุขทุกข คิด ๆ คู่มั่นเดอะเดอนเปอน
 จะเชื่อและเอาเป็นสรณะที่พึ่งก็แต่บุคคลที่ไม่เต็มเต็งหรือโง่ไม่
 ระบุไร ใครเขาจะเชื่อว่าเอาโดहितไปบูชาตั้งเวยพระเจ้าแล้ว
 พระองค์ก็จะยกโทษให้ นั่นเดคือหลักคำสอนที่เขานับถือกัน
 พวกยิวเคยฆ่าตัวเอาโดहितบูชาถวายพระยะโฮวา ถึงในวิถี

ของศาสนาคริสต์เคยยืนยันได้ก่อกว้างไว้ว่า โดยเหตุพระเยซูคริสต์
ผู้ตะเตออดเนอของพระองค์ เพื่อช่วยไถ่โทษบาปมนุษย์
พระเจ้าจึงได้ยกโทษบาปของมนุษย์ให้หลุดพ้นได้ ข้าพเจ้า
เห็นจะกตัญไม่ลงจริง ๆ ที่จะให้เชื่อถือพิชบาเถื่อนดงน

คัมภีร์ไบเบิลจะแท้หรือเท็จก็ มันไม่เป็นข้อที่
จะให้มนุษย์หลุดพ้นจากการเป็นทาสแห่งกาย วาจาใจ
ศาสนาใดที่สั่งสอนให้มนุษย์มีอิสรภาพ ไม่ได้บังคับ
ให้เชื่อถือหรือไม่เชื่อ ศาสนานั่นแลเป็นศาสนาที่แท้
ตราบใดมนุษย์ยังอ่านและเชื่อคัมภีร์ไบเบิลอยู่ มนุษย์
ก็ยังเป็นทาสของหนังสือเล่มนั้นอยู่ ความเป็นสวัสดียะ
เจริญในสมัยปัจจุบันนี้ ไม่ได้อาศัยการเชื่อถือตลุม
ไปโดยไม่ได้ตรึกตรองหาต้นเหตุเท็จจริง ย่อมอาศัย
ความฟรีแห่งความคิดความกระทำ ข้อสำคัญต้องช
เหตุผลให้มนุษย์ที่โง่เกิดความคิดบ้าง ให้รู้ว่าคัมภีร์
ไบเบิลเป็นคัมภีร์ที่มนุษย์คิดขึ้นเอง คิดขึ้นอย่างป่าๆ
ถ้าอยากจะรู้ให้เห็นเท็จและจริง ค่อยอ่านคัมภีร์นั้น

ดให้ตลอด แต่ก่อนที่จะอ่าน ควรตั้งใจให้เป็นกลางให้
 นึกเสียว่าเป็นหนังสือธรรมดาที่เคยอ่าน จงเอาความ
 เชื่อที่ได้เชื่อมาจนเข้ากระดูกดำ ออกเสียจากอก
 ของตน เพราะเป็นเครื่องปิดบังนัยน์ตาท่าน ไม่ให้
 ท่านเห็นความจริง จงขับไล่ความกลัวหวั่นหวาดที่ฝัง
 หัวใจท่านออกเสีย จงหยิบบารที่ท่านเชื่อปาฏิหาริย์
 อัจฉริยะของผีसागवेदा ออกจากสมองของท่านทิ้ง
 เสีย เมื่อทำดังนี้ได้แล้ว จงอ่านคัมภีร์นั้น ท่านจะ
 มีความประหลาดใจเห็นว่าเรื่องในนั้นเป็นข้อความที่
 ทำให้ท่านงั้ หาได้ทำให้ท่านฉลาดดังที่ท่านได้เคยคิด
 ไว้แต่ก่อนไม่

บรรพบุรุษของเราไม่ใช่แต่จะมีโรงงานสำหรับสร้างพระ
 เจ้าและเทวดาเท่านั้น ท่านยังสร้างผู้ป้ค่าอีกด้วย ผู้ป้ค่า
 เหล่านี้ตามเรื่องราวมักกล่าวว่า เดิมก็เป็นพระเจ้าหรือเทวดาที่
 ต้องหกละเมนพดัดตกมาจากสวรรค์ บางคนก็ยกพวกไปสู้
 รบกับพระเจ้า แต่บ่สาใจเหล่านี้ ดูเหมือนมีความกรุณา
 ต่อบุคคลเสียอีก ท่านจะเห็นข้ออ้างในศาสนาต่างๆ
 เป็นต้นว่าเกิดใช้ห้า แผ่นดินไหว เกิดทุพภิกขภัย ไข้

๘๗ ด้วย ๘๘ เป็นด้วยพระเจ้าลงโทษมนุษย์
ต่างหาก บัศจามันหาเคยทำร้ายมนุษย์ถึงเช่นนี้

ในเรื่องราวคำค้นหา [คริสเตียน] แห่งหนึ่งกล่าวว่า :
สมัยหนึ่งพระเจ้าองค์หนึ่งได้นำวินาศทั่วมนุษย์และสัตว์ทั้ง
ปวงตายวินาศเสียทั่วโลก เว้นไว้แต่มนุษย์แปดคนเท่านั้น
มนุษย์นอกจากนั้น ทั้งคนแก่คนหนุ่มทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ถูก
พระเจ้าบันดาลให้อุทกภัยทำลายเสียสิ้น แต่ไม่มีใครคิดเตือน
ว่าพระเจ้าดุร้าย ถ้าหากว่าเจ้าบาศจามันทำดังนั้นบ้าง ความ
ชั่วก็จะคิดมันไปไม่รู้อาย อีกครั้งหนึ่งคำค้นหาจารย์ผู้แทนพระ
เจ้าองค์หนึ่ง ได้จับภษตริยองค์หนึ่งมาตีเป็นท่อน ๆ ต่อหน้า
ฝูงชน เจ้าความดุร้ายชนิดนี้ พวกบัศจาทำหรือใครทำ ?

พระเจ้าเหต่านยอมมีใจริษยา ไม่อยากให้ใครได้ดียิ่ง
ไปกว่าตน ดังจะเห็นเป็นพยานอยู่ในคัมภีร์เยเนซิดแห่งหนึ่ง
มีความว่า : บรรดาสัตว์ทั้งปวงซึ่งพระเจ้าได้สร้างขึ้นมา สัตว์
อะไรที่มีความฉลาดมากเท่าเทียมไม่มี แต่มันได้พูดกับนาง

ที่พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้กินผลไม้ ซึ่งมีอยู่ในสวนอุทยานนี้ ?

นางเอวาจึงตอบแก่ว่า : พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้เราเด็ดกินผลไม้ที่ใดในสวนก็ได้ตามชอบใจ เว้นไว้แต่ผลไม้ซึ่งมีอยู่ที่ต้นไม้นั้นซึ่งอยู่ในท่ามกลางสวนนั้น พระองค์ทรงห้าม

กำชับไว้ว่า : ถ้าไปถูกต้องหรือกินผลไม้จากต้นนั้นแล้ว เรา

ก็จะถึงความตาย ฝ่ายจึงตอบว่า : หาใช่เช่นนั้นไม่ ถ้าท่าน

กินผลไม้ต้นนั้น ท่านหาจักตายไม่ ที่พระเจ้าทรงห้ามก็เพราะ

ทรงวิตกไปว่า ถ้าท่านกินผลไม้ต้นนั้นแล้ว คาหุของท่านก็จะ

สว่างเกิดสติปัญญาเท่าเทียมพระเจ้า เมื่อนางเอวาได้ยิน

พูดดังนั้น จึงมาคิดว่า ผลไม้ที่พระเจ้าห้ามมีรูปพรรณอัน

ฐาน่ากิน และทั้งกินไปแล้วก็คงจะเกิดสติปัญญาอย่างทั้ง

บอกเป็นแน่ นางจึงได้กินผลไม้ต้นนั้น และแบ่งให้อาดัมผู้สามี

กินด้วย แล้วพระเจ้าจึงตรัสว่า : บัดนี้มนุษย์ที่เราสร้างมา

ได้มากินผลไม้ซึ่งมีนามว่าต้นอมฤต (Tree fo life) ซึ่งอาจ

จะทำให้ผู้กินเกิดสติปัญญา และเออิมอาจจะเป็นพระเจ้า

อย่างเรา ถ้าชนปด้อยปดะเดะเคยจนแก่กล้าชนก็จะลำบาก

โดยเหตุนี้แหละ พระเจ้าจึงได้ขับให้อาดัมและเอวาผู้เป็นบุตรชน

ของมนุษย์ทั้งปวง ออกเสียจากสวนอุทยาน และสถาปนา
ให้ได้รับทุกขุทรมานต่าง ๆ ด้วย แล้วพระเจ้าจึงให้มีเทวดา
เห่ชาวรามินเฝ้ารักษา กับมีกระบี่ไฟป้องกันไม่ให้ใครเข้า
ใกล้ผลไม้วิเศษนั้นต่อไป

ตามเรื่องราวนี้ปรากฏได้ชัดว่า ปีกาหรืองูตัวนั้นได้พูด
ถูกต้องจริงทุกประการ เพราะอาดัมและเอวากินผลไม้แล้วก็ทำ
เป็นอะไรไม่ กลับทำให้เกิดสติปัญญารู้ผิดและถูก อีกประการ
หนึ่งทำให้เห็นได้ว่า พระเจ้ามีพระทัยริษยาหวงความรู้วิชา
ถ้าเรื่องในคัมภีร์เยเนซิสเป็นเรื่องจริง เราจะไม่ต้องคิดถึงคุณ
ความดีของงูหรือ เพราะมันเป็นผู้บอกให้มนุษย์เราฉลาด ถ้ามัน
ไม่มาบอกและไม่ได้กินผลไม้แล้ว พวกเราซึ่งสืบพันธุ์มาจาก
อาดัมและเอวา มีต้องโง่ตามกันไปหรือ ?

บางประเทศ ยังต้องยอมเอาพระเจ้าของเขามานับถือ
ประเทศเรา [อเมริกา] ก็ยอมพระเจ้าของเขามานับถือเหมือน
กัน ประเทศของชาติยิวซึ่งเป็นทากาเนิดของพระเจ้ากิตมตะดา
หายสูญไปแล้ว พวกเราดีกลับมารับเอาพระเจ้าและปีกา
ของยิวมานับถือเกรงกลัวอยู่จนทุกวันนี้

ข้าพเจ้า^๒คิดเห็นว่า^๔ เรื่องพระเจ้าและ^๒บิศา^๑จน^๕อาจอธิบายถึงต้นเหตุได้ง่าย ๆ ว่า มนุษย์^๑คิดจัดแจง^๕เมื่^๕ตนเอง พระเจ้าและ^๒บิศา^๑ของประเทศไหน มนุษย์^๑ประเทศนั้น^๕ก็จัดแจงให้^๖พดภาษา^๖ประเทศนั้น^๕ยังมี^๖หน้า^๖ชา^๖เอา^๖เรื่อง^๖วิชา^๖ความ^๖รู้^๖ทาง^๖พงศาวดาร^๖ ภูมิ^๖ศาสตร์^๖ ดารา^๖ศาสตร์^๖อัน^๖เลอะ^๖เทอะ^๖ของ^๖ประเทศ^๖นั้น^๕ยัด^๖ปาก^๖พระเจ้า^๖และ^๖บิศา^๖ให้^๖พด^๖เหมือน^๖ดั่ง^๖นั้น^๕ ความ^๖เจริญ^๖ของ^๖พระเจ้า^๖ก็^๖ไม่^๖ชน^๖หน้า^๖ประเทศ^๖ของ^๖ตัว^๖ไป^๖ได้^๕ พระเจ้า^๖ของ^๖พวก^๖แบ^๖กนิ^๖โกร^๖ ก็มี^๖สี^๖เนื้อ^๖ดำ^๖มหยิก^๖ พระเจ้า^๖ของ^๖พวก^๖เจ^๖กก็มี^๖สี^๖เนื้อ^๖เหลือง^๖ แต่ง^๖กาย^๖ไป^๖ทาง^๖เพด^๖จีน^๖ พด^๖ภาษา^๖จีน^๖ พระ^๖ยะ^๖โฮ^๖วา^๖ของ^๖ชา^๖ติ^๖ยิว^๖ ถ้าว^๖สร้าง^๖เป็น^๖รูป^๖ชน^๖ ก็^๖คง^๖มี^๖หนว^๖ตร^๖ม^๖ร่า^๖ม^๖ หน้า^๖รูป^๖ไป^๖อย่าง^๖พวก^๖ยิว^๖ พระ^๖เจ้า^๖ของ^๖กรีก^๖คือ^๖ยูป^๖เเตอ^๖ร^๖ก็^๖หน้า^๖เหมือน^๖กรีก^๖ พระ^๖เจ้า^๖ของ^๖ประเทศ^๖ที่มี^๖อากาศ^๖หนาว^๖ ก็^๖ย่อม^๖มี^๖เสื้อ^๖ผ้า^๖และ^๖ขน^๖สัตว์^๖ห่ม^๖คลุม^๖กัน^๖หนาว^๖ พระ^๖เจ้า^๖ของ^๖ประเทศ^๖อื่น^๖ก็^๖มัก^๖ไม่^๖สวม^๖เสื้อ^๖ พระ^๖เจ้า^๖เหล่าน^๖มนุษย์^๖เอา^๖หิน^๖เอา^๖ไม้^๖ และ^๖ธาตุ^๖ต่าง^๖ ๆ มา^๖สร้าง^๖ไว้^๖เป็น^๖ที่^๖เค^๖าร^๖พ^๖ ยิ่ง^๖พวก^๖ชน^๖ต่ำ^๖ ๆ ที่^๖โง^๖เ^๖ลาก็^๖ยัด^๖ถ้อ^๖เอา^๖รูป^๖พระ^๖เจ้า^๖ เป็น^๖พระ^๖เจ้า^๖จริง^๖จริง^๖

ต่างบนอบกราบไหว้กลัวเกรง และสวดอ้อนวอน
กันต่างๆ นานา พุดเองเออเองคล้ายๆ คนบ้า

ถึงในสมัยนั้นก็มีคนบางคน เมื่ออ้อนวอนพระเจ้าไม่
สำเร็จประโยชน์ก็ต้องประสงค์แล้ว ก็เหยียดเอาพระเจ้าว่าไม่
ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่โปรด บางทีก็เอาไปโยนทิ้งและทำตายเสีย
บ้าง ถ้าปะเหมาะคราวไหนอ้อนวอนสมประสงค์เข้า ก็จัดแจง
สมโภชแห่แหนพระเจ้ากันใหญ่โต และนับถือยกยอเกียรติ
คุณของพระเจ้าจนไม่มทดนสุด

มนุษย์เราที่ไว้พระเจ้าเป็นไม่มี จนชนสัตว์ดิรัจฉานที่
น่าเกลียดดูร้าย มนุษย์ก็ยังเอามานับถือกราบไหว้ ดินฟ้า
อากาศลมไฟดวงอาทิตย์ ดวงดาวหรือสิ่งอันทั้งปวง เขาก็
ยังนับถือ นับถือบูชาใหญ่ก๊ม ถ้ายิงพวกบ้าเถื่อนก็มักจะ
เอาของที่เขาได้มาจากคนสัตว์ใดไซ้ มาถือเป็นพระเจ้าของเขา
เช่นคนป่าเถื่อนชาติโตกานับถือกระซัง พวกโตกานับถือจาน
เงินคู่หนึ่ง ที่เขาได้จากชาวยุโรป นับถือว่าจานทั้งคู่เป็นพระ
เจ้าผวเมยกน อีกประการหนึ่งผู้ที่เป็นชายยอมมีกาดังมากกว่า
ผู้หญิง โดยเหตุนี้ บรรดาพระเจ้าจึงมักเป็นเพศชายเสียโดย

มาก ถ้าหากผู้หญิงมีกำลังมากกว่าผู้ชาย พระเจ้าก็คงเป็น
 ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มันไม่มีปัญหาอะไรทั้งนี้เหมือนกับ
 อธิบายว่า ทำไมพระเจ้าบางองค์ชอบประพฤติดังนั้น รูปร่าง
 เป็นดังนี้ แต่งตัวเป็นดังนี้ เพราะมนุษย์ย่อมสร้างพระเจ้า
 ตามแบบอย่างที่เราได้เห็นหรือเคยได้ยิน ถ้าโลกเราว่าง
 เปล่าไม่มีอะไรหมด มนุษย์ก็คงหมดปัญญา เพราะมันไม่มี
 อะไรมาเป็นแบบตัวอย่างให้คิดทำอะไรขึ้น ก็แต่มนุษย์เมื่อมี
 แบบตัวอย่างอยู่รอบข้างดังนี้ เขาจะคิดทำเป็นอะไรขึ้นก็ได้
 ถึงว่ารูปที่มนุษย์สร้างจะเป็นรูปอะไรที่แปลกไม่เคยมี เป็นต้น
 ว่า ตัวเป็นดังโค มีปีกเหมือนนก มีหางเหมือนม้า มีวง
 เป็นช้าง มันก็ยังเอาแบบมาจากดังโค นก ม้า ช้าง มาเป็น
 เค้าสร้างขนทางต้น ต้นเหตุที่มนุษย์สร้างพระเจ้าก็ยอมมีตัว
 อย่างนี้เป็นแบบมาดังที่โลกด้าวมาน

มนุษย์เราจะทำอะไรหรือจะคิดอะไรให้เกินเขต
 ของธรรมดา [เนเชอร์] ไปไม่ได้ จะขึ้นสูงไปกว่า
 ธรรมดาไม่ได้ จะลงต่ำไปกว่าธรรมดาก็ไม่ได้ และ
 โดยเหตุที่มนุษย์ยังมีความโง่เขลา จึงได้คิดเห็นเสีย

ว่า บรรดาเหตุการณ์ทั้งหลายเกิดมีขึ้น ย่อมมาจาก
ท่านที่มีญาณยิ่งกว่ามนุษย์ คือ พระเจ้า และมนุษย์
เข้าใจว่า ที่ท่านบันดาลมานี้เกี่ยวข้องกับมนุษย์

ความประสงค์ของคำสอนทางปวง ก็ต้องการจะเจริญ
เทวไมตรีกับพระเจ้าไว้ แต่จะทำไมตรีกับพระเจ้าได้ ก็
จำเป็นต้องคุกเข่าลงกราบไหว้อ่อนน้อมนงน้อหรือแสดงความ
ขอบพระคุณ ในสิ่งที่ตนเข้าใจว่าพระเจ้าบันดาลให้ได้แก่ตน
และบางทีก็ขอโทษในสิ่งที่ตนเข้าใจว่า พระเจ้าลงโทษหรือ
โกรธตน เช่นเขาเห็นฟ้าแลบฟ้าร้อง เขาก็กลัว เข้าใจว่า
พระเจ้าทำ ถ้าเขานั่งรำย เขาก็เข้าใจว่าผีดังเทวดาอาเพศให้
รำยให้ตี เขาก็จัดแจงหาท่านที่เป็นใหญ่กว่าผีให้ช่วยเหตอและ
การที่เขาจะผูกไมตรีต่อพระเจ้า เขาไม่รู้ว่าจะเป็นประการ
ใด เขาก็หวดอ่อนน้อมยกยอกระทำนมัสการบูชาต่าง ๆ
ธรรมเนียมอย่างหนึ่งยังมีถกกันอยู่ในหมู่คนชนชาวป่า ใน
สมัยโบราณการโรคนัยไข้เจ็บ และโรคจิตวิการต่าง ๆ มัก
จะเข้าใจและถือว่าผีเข้าสิง วิชแพทย์ก็ไม่มีอะไรนอกจาก
เรียนหาเดห์กะเท่ สำหรับขับไล่ผีที่สิงสู่อยู่ในตัวเจ้าไข้ให้ตก

ใจหนึ่งออกไป วิชาชนิดนี้ใครจะมีเลี้ยงได้เท่าพวกพระหรือนักบวชเป็นไม้มิ วิชาวิชาใช้ติดต่องเบาเด็กเขยนต์ และอื่น ๆ อีกมาก ถ้าใช้อุบายรักษาวินไม้มิหายก็หนีไปอ่อนนอนผู้ซึ่งเป็นใหญ่ ถ้าไม่สำเร็จอีกคราว ก็บอกว่าท่านไม่โปรด

การอนง้อประจบประแจง ขอให้ท่านซึ่งเป็นใหญ่โปรดปรานเป็นข้อสำคัญของชนทั่วไป เช่นคนป้ามักจะหาของของตนเห็นว่าดีมีราคา เอาไปเป็นของกำนัลถวายแก่พระเจ้าตนนับถือ เพราะเห็นว่ามนุษย์เราได้ของยังยินดี ถ้าให้แก่พระเจ้าทำไมจะไม่ยินดีเหมือนกันเล่า บางทีเขายังกล้าเอาบุตรของเขามานำถวายเขานึกว่าพระทัยของผู้สร้าง ถึงอย่างไรคงเหมือนกับมนุษย์ เพราะฉะนั้นถ้าให้ของกำนัลและอ่อนนอนท่านแล้ว ท่านก็คงจะกรุณาบ้างไม่มากนักน้อย เพราะสงสารขัดไม่ได้ การนับถือและความเข้าใจดังได้กล่าวมานี้มิใช่แต่จะมีในชนชาติป่าบาเบเรียนเท่านั้น ถึงชนชาติที่มีความเจริญวิไลซ์ ก็ยังมีถอดงข้างตนเหมือนกัน เพราะมีพวกทคอยบนตัวกลัว ยึดสมองมนุษย์อยู่เสมอ

ยังมีคนจำพวกหนึ่งอ้างตนว่า จะทำให้พระเจ้าภรรณาได้
 จงคิดจัดแจงสั่งสอนให้มนุษย์กระทำการในหน้าที่ที่จะ
 องนงอพระเจ้าที่ไม่แลเห็นตัว นั้นแลเป็นต้นเหตุของ
 พวกนักบวช พวกนักบวชเหล่านั้นทำเป็นทว่า ข้าเป็น
 ทนายมนุษย์สำหรับศาลเมืองสวรรค์ เป็นผู้เสนอความ
 ดความชอบคำขอร้องทุกข์ของมนุษย์ แก่พระเจ้าบน
 สวรรค์ เมื่อกลับลงมาจากสวรรค์ นำเอาข้อบังคับ
 อำนาจอาญาสิทธิต่าง ๆ ลงมาโกหกหลอกลวงหมู่ คราว
 นั้นมนุษย์ที่ยังโง่ก็เลยตกใจกลัว ฝ่ายพวกพระหรือนัก
 บวชเห็นทำเป็นโอกาสอันเหมาะ ก็เลยทั้บถมเอา
 พระเจ้าขึ้นมาขู่ใหญ่ ถึงตัวพระเยซู ซึ่งอ้างว่า เป็นบุตร
 พระเจ้าก็ยังเคยสั่งสอนไว้ว่า มนุษย์ย่อมมีสภาพสิ่งสุ่ออยู่
 ในกายตัว และตามที่ได้อ้างปรากฏไว้ในคัมภีร์ว่า พระ
 เยชูเองก็เคยได้ขับไล่ผีออกจากกายมนุษย์ได้ โดยใช้
 เทวอำนาจของท่านเองมาหลายครั้ง หน้าที่ของพระเยซู
 ที่เป็นภาระอันใหญ่ก็คอยขับไล่ผี และส่วนผิดถูก
 พระเยซูขับไล่หนีไป ก็ยังอ้างว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า
 [เมสสิอา] แท้ฝ่ายพวกที่นับถือนั้นในศาสนา ก็ถือเอา

พยานที่เจ้าบศอาจอ้างว่า พระเยซูไม่ใช่องค์พระเจ้า
 ส่วนผู้ที่แต่งคัมภีร์นิวเตสตาเมนต์ [คัมภีร์ใหม่] ก็อ้าง
 เอาเรื่องทเจ้าบศอาจพูดนชนเชดช้อย่างเป็นทพอใจของ
 ผู้แต่งคัมภีร์

ข้อที่พระเยซูชนะความดอดวงของปีศาจ พวกถือศาสนา
 คริสต์เตียนคิดเห็นว่าเป็นหลักฐานสำคัญว่า ได้มีพระเจ้าช่วย
 พระเยซู ท่านเข็นต์แมทธิว [ผู้สำเร็จหรือนักบุญ] ได้
 เอาเรื่องทปีศาจได้พยายามดอดวงพระเยซูหรือท่านที่อ้างเป็น
 บุตรพระเจ้า ในเรื่องนี้พวกคริสต์เตียนเห็นเป็นเรื่องอัศจรรย์
 นำพิศวงว่า ปีศาจได้ดอดวงและให้ของกำนัลอันหาค่ามิได้แก่
 พระเยซู แต่พระเยซูยังคำนทานผจญความโง่เขลาได้ กระ
 ทำให้ปีศาจพ่ายแพ้พระบารมีไปเอง เมื่อพูดททาน บางททานที่
 ฟังบางททานก็จะยังไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้น จะขอเอาเรื่องถึง
 ปีศาจดอดวงพระเยซู ตามที่มิกำหนดอยู่ในคัมภีร์ของศาสนา
 คริสต์เตียน ดังจะไดกล่าวต่อไปนี้ :—

สมัยหนึ่งพระเยซูผู้เป็นเจ้าได้เสด็จไปยังบาเบเดียแห่ง
 หนึ่ง เพื่อประสงค์จะให้ปีศาจดอดวง ครั้นปีศาจมายังพระเยซู

แล้ว จึงกล่าวคำว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้าแล้ว ก็จงเนรมิตหินก้อนหนึ่งให้เป็นขนมปัง” พระองค์จึงทรงตอบว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ประกาศไว้ว่า มนุษย์ไซ้แต่จะเลี้ยงชีพด้วยขนมปังอย่างเดียว บรรดาสิ่งต่าง ๆ ซึ่งออกจากโอษฐ์ของพระเจ้า ย่อมต้องเป็นอาหารของมนุษย์ทั้งสิ้น” ถ้าคัมภีร์คำจริงพาพระองค์ไปยังเมืองศักดิ์สิทธิ์ [เมืองเยรูซาเล็ม] และวางพระองค์บนยอดวิหารแล้วพูดว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้าแล้ว จงโยนตัวท่านไปจากวิหารนี้ เพราะพระเจ้าได้ประกาศไว้ว่าพระเจ้าจะทรงใช้ให้ทูตสวรรค์ลงมาคอยรับบุตรพระเจ้าทุกขณะเมื่อท่านพลัดตก” พระเยซูจึงทรงตอบแก่นั้นว่า “พระเจ้าได้ทรงประกาศไว้แล้วว่า อย่าปีศาจเองอย่ามาทดลองพระเจ้าซึ่งเป็นพระเจ้าของเรา” แต่ปีศาจยังหาต้นความพยายามไม่ จึงนำเอาพระองค์ไปยังยอดเขาที่สูงที่สุด แล้วชี้ให้พระองค์ทอดพระเนตรดูประเทศบ้านเมืองต่าง ๆ อันมีอยู่ในพันธพิภพโลกนี้ แต่เดี๋ยวนี้เองแล้วไปด้วยสิ่งวิจิตรโอฬารน่าพิศมัยใจ แล้วปีศาจจึงพูดกับพระองค์ว่า “ถ้าท่านยอมยอมนับถือเราเข้ามารับแก่ตัวเราแล้ว เราจะยกประเทศบ้านเมืองทั้งสิ้นทั้งปวงให้แก่ท่าน”

บรรดาพวกที่ถือศาสนาคริสต์เตียน ก็ได้อ้างและเคตมว่า
องค์พระเยซูเป็นพระเจ้า เพราะฉะนั้น ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า
เที่ยงแท้แล้ว เจ้าบิศาจย่อมต้องรู้ดังอยู่ดๆ ที่เดียว แต่ใน
คัมภีร์ก็บอกดำวว่า บิศาจพาเอาพระเจ้ากระโดดหกละ
เมนลงมายังพื้นแผ่นดิน ครั้นบิศาจล่อลวงด้วยอุบาย
ชนิดนี้ไม่สำเร็จ จึงนำเอาพระองค์ผู้สร้างโลก เจ้าของ
โลก ผู้ปกครองโลก ขึ้นไปยอดเขาที่สูงที่สุด และเอา
โลกพิภพ ซึ่งเปรียบดุจเมล็ดกรวดทรายที่ท่านเป็นผู้สร้าง
เองมาเป็นของกำนัลสินบนให้แก่ท่าน ถ้าท่านจะยอม
ตัวลงเคารพมัน อ้ายบิศาจมันจะโง่บัดขบถึงอย่างนี้
หรือ มันไม่รู้หรือว่า โลกเป็นของที่ท่านสร้างมา ขอ
ให้รู้สึกไว้ว่า เจ้าบิศาจย่อมนับว่าเป็นเจ้าแห่งความ
ฉลาดไหวพริบ ธุระอะไรมันจึงยังโง่เขลาจนถึงพยายาม
จะเอาเมล็ดกรวดทรายซึ่งเป็นของท่าน มาเป็นของ
กำนัลให้แก่ท่าน

คัมภีร์ศาสนาต่างๆ ในโลกนี้ จะมีเรื่องนอนเซนส์
[non — sense] อย่างเช่นเรื่องใหม่ บิศาจเหล่านี้ในคัมภีร์

ไบเบิ้ลกล่าวว่า มีหลายพวกหลายชนิด บางพวกก็พูดได้ยินได้
 บางพวกก็หูหนวกและเป็นใบ้ จะใช้แต่ให้กระแทบได้มันอยู่ช
 เดียวไม่ได้ ย่อมมีอุปายสำหรับจับได้มันต่าง ๆ กัน ในคัมภีร์
 มารโคกกล่าวไว้ว่า บิศาจพวกไหนจะจับได้ให้ไบ ไม่ยาก
 เท่าบิศาจพวกที่พูดไม่ได้ และได้ยินไม่ได้ ดังครึ่งหนึ่ง มีชาย
 คนหนึ่งนำเขาบุตรชายมาเฝ้าพระเยซู และเด็กชายคนนั้นถูก
 บิศาจหูหนวกและเป็นใบ้เข้าสิงอยู่ในกายตัว ซึ่งศิษย์ของพระ
 เยซุห่มคัมภีร์ที่จับได้ให้มันออกได้ พระเยซูจึงได้กล่าว
 วาจาตอบบิศาจนั้นว่า “เจ้าบิศาจหูหนวกและเป็นใบ้ เราบังคับ
 ให้เจ้าออกจากกายตัวที่เจ้าสิงสถิตย์” เมื่อบิศาจได้ยิน
 [หูหนวกแต่ได้ยิน] ดังนั้น ก็ร้องชน [ใบ้แต่พูดได้] แล้วก็
 ออกจากกายเด็กนั้นหนีไป โดยเหตุที่พระเยซูจับได้มันไปได้
 จึงต่างพากันถามชน พระเยซูตอบว่า “บิศาจอย่างนั้น ถ้าจะจับ
 ได้มันได้ก็แต่ใช้สวดอธิษฐานและถือศีลเท่านั้น” ต่างว่าเรื่อง
 นี้ มีอยู่ในคัมภีร์คำสอนอื่น พวกคริสเตียนจะเชื่อไหม ?
 เดียวมนมมขอเดอดรอนอยู่กอด ที่ท่านใจบุญเคร่งครัดใน
 คำสอนเหล่านี้ ท่านไม่ใช้บัญญัติรองหาเหตุผล บน
 ต้นไม้ก็เปื้อนบุญชื่อน่านและเชือกกันง่าย ๆ หน้ที่

ครั้งโบราณ การถือผีป่าจ๋ามกันทั่วไป ไม่มีใครที่จะ
 ดั่งดียวว่าไม่มี และโดยเหตุที่เชื่อกันไปเช่นนั้น จึงเกิดมีผู้
 ดำหรับไถ่ชนเป็นธรรมดา และผู้ที่มีอำนาจในทางนี้จะต้อง
 เป็นพระเจ้า หรือมีพระเจ้าช่วย บรรดาท่านปฐุมคำสดา
 ทงปวง ซึ่งเป็นผู้ตั้งคำสอนนั้นมักจะพูดอ้างว่า ตนได้รับ
 ฉันทะต่าง ๆ มาจากพระเจ้า อาจห้ามผู้ต่าง กระทำปาฏิ-
 หาริย์อัศจรรย์เห็นธรรมดาได้ เพราะฉะนั้น การได้ฝึก
 เหมือนดอบได้ได้ไปประกาศนียบัตรในทางวิชาพระเจ้า หรือ
 ดัวรรค ถ้าคำสดาจารย์คนใดไม่ดามารถดักกับปีศาจ คือ
 ดอบได้ตกแล้วก็ไม่มีความนับถือ ถึงว่าคำสดาจารย์ผู้นั้นจะได้
 กล่าวคำดังด่อนที่ดัดมีคุณประโยชน์ และประเพณีไม่มีราคี
 ดี ถ้าไม่ทำการปาฏิหาริย์ให้มนุษย์เห็นอิทธิฤทธิ์แล้ว มนุษย์
 ก็ไม่ดูละมั่งศรีทศาเดอมได้นับถือนัก

การที่เชื่อว่าพระเจ้าและผีป่าจ๋าม ย่อมมีผล
 รากมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์เห็นอยู่รอบ
 ข้าง คือเหตุการณ์ใด ๆ ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นทพอใจ
 ของมนุษย์ก็ถือว่าวิญญานดี [พระเจ้าหรือเทวดา]

กระทำ ถ้าเหตุการณ์ที่ไม่เป็นที่พอใจหรือให้ร้าย
แก่มนุษย์ มนุษย์กล่าวว่า เป็นเพราะวิญญูณไม่ดี
[ปัสจ] กระทำ เพราะฉะนั้น มนุษย์จึงได้ถือและ
เชื่อกวามเทวดาและปัสจ

ความคิดข้อใดที่ต้องการจะให้คนทั่วไปเห็นพ้อง หรือ
นับถือทั่วไป จะต้องเป็นเรื่องหรือข้อความที่จริง คือจะต้อง
เป็นดังธรรมดา หาใช่ดังที่ชนธรรมดาไม่ เพราะดังธรรมดา
ย่อมไม่มีผิดคาดเคลื่อนต่อความเป็นธรรมดาของมัน โดย
เหตุนี้ พระเจ้ากต เทวดากต ปัสจกต ย่อมเป็นผู้ที่อยู่
เหนือธรรมดา ความจริงเมื่อเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้น
ขึ้น ก็อ้างเอาว่าพระเจ้าบันดาล ถ้าเหตุการณ์ชั่ว ก็
อ้างว่าปัสจบันดาล เพราะฉะนั้น ถ้าพระเจ้าบันดาล
ให้ชั่วก็ได้ ปัสจจะบันดาลให้ดีก็ได้ เพราะเป็นผู้
อยู่เหนือธรรมดา ข้อนจะคัดค้านไม่ได้ โดยเหตุนี้
เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เหตุการณ์นั้น ๆ ใครเป็นผู้บัง
ดาล ในโลกย่อมมีเหตุการณ์ที่ขัดแย้งกันไป เพราะ
ฉะนั้น จะมีพยานหลักฐานอะไรว่า เหตุการณ์นั้น
พระเจ้าบันดาล เหตุการณ์นี้ปัสจบันดาล

การถือคำราบ่ำ ๆ ว่า เหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นอาจจะ
 ดำไปถึงขั้นว่า เป็นเพราะมีสิ่งต่างเทวดาบันดาลนั้น มักยังถือ
 กันอยู่โดยมาก เพราะเราจะได้เห็นคนยังดวดอ้อนวอนและ
 กระทำสิ่งเวทย์อยู่ บางทีในขณะนั้นจะมีคนเป็นจำนวนต่งพัน ๆ
 คน กำลังดวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้าช่วยเขา ให้เขาเป็นสุข
 ให้เขามีเงิน ให้พิทักษ์รักษาเขาและญาติพี่น้องเพื่อนฝูงของ
 เขา การขอเหล่านี้เป็นเหตุด้วยผู้ขอเชื่อมั่นว่า มนต์เป็นใหญ่
 จะช่วยได้ คือ ทำให้ผิดธรรมดาโลก ดูเหมือนว่าการเชื่อ
 เช่นนั้นทวนไปแทบทุกประเทศ ทุกหมู่ ทุกคณะ หนังสือคัมภีร์
 ทนบถวาทักัดทริ ก็กล่าวเต็มไปด้วยเรื่องพระเจ้าลงมา
 เกี่ยวของช่วยมนุษย์ ในคัมภีร์ไบเบิลของพวกคริสต์ศาสนิก
 แบบเดียวกัน

ถ้าเราเชื่อว่า มีท่านซึ่งเป็นใหญ่เป็นประธานของโลก
 คืออยู่เหนือธรรมดาแล้ว ก็ยอมเป็นธรรมดาที่เราจะคิดว่า
 ท่านจะลงมาช่วยเกี่ยวข้องกับโลกได้ ถ้าหากว่าท่านไม่ลง
 มาเกี่ยวข้องกับช่วยแล้ว ท่านผู้นั้นจะมีประโยชน์อะไรต่อโลก
 ในคัมภีร์ไบเบิลมีเรื่องกล่าวถึงอัศจรรย์ต่าง ๆ เกี่ยวกับพระ

เจ้าลงมาช่วยจัดสร้างโลกเป็นต้น บันดาลให้สรรพสัตว์
 พืชได้ ๕ ๕ ๕ นานาผลจากกองกระดูก ทำให้พระอาทิตย์พระ
 จันทร์หยุดนิ่งไม่เดิน คิด ๆ ดูเหมือนเขตเมืองสวรรค์และ
 เมืองมนุษย์อยู่ใกล้กัน ดูอะไรนิดก็ร้อนถึงพระเจ้าไม่หยุด

ธรรมดาคนป่า เมื่อมีความเจริญไผ่พ้นออกมาจาก
 เขตการเป็นป่าเถื่อน ย่อมค่อย ๆ คตาศความเชื่อ ความนับ
 ถอรูปพระเจ้าของเขาตามที่เด็กเด็กลอย จะนับถือก็แต่รูป
 เดียวที่เป็นประธานแห่งรูปพระเจ้าที่เด็ก ๆ น้อย ๆ และเขา
 ก็ยังกราบไหว้อ่อนน้อมขอให้พระเจ้าช่วยเหลือเขา ครั้นต่อ
 มา การร้องขอจากรูปที่เขาใจว่าเป็นพระเจ้า ไม่สมประสงค์
 มากครั้งชน เขาก็หันไปใช้สติปัญญาตรึกตรองหาเหตุผล
 และอาศัยตัวของเขาเองเป็นที่พึ่ง มนุษย์เราเริ่มต้นใช้ความ
 คิดความตรึกตรองหาเหตุผล และค้นคว้าหาความจริงมาที่เด็ก
 เด็กลอย ด้วยความลำบากยากเย็นจนมาเวदान เขาเกือบ
 จะได้พบพระเจ้า ออกไปจาก มนุษย์โลก เสียเกือบหมด แล้ว
 ยังเหลืออยู่บ้างก็แต่นาน ๆ เป็นครั้งคราว ที่พระเจ้าลงมา
 เกยลงกับด้วยกบฏการวิบัติของมนุษย์ ดังแต่มนุषยมาเกิด

สร้างรถไฟเร็วไฟ^๕ขึ้นแล้ว อาหาร และของเกิดในประเทศ
 อาจนำไปแลกเปลี่ยนกันและกันได้ เพราะฉะนั้น พระเจ้า^๕
 หมดรุระ ไม่มีอำนาจบันดาลให้มนุษย์อดอาหารตายอย่าง
 สมัยโบราณได้อีก ส่วนโรคหิวัค^๕ ไข้ดำ และโรคภัย
 อื่น ๆ ซึ่งครั้งก่อนเข้าใจว่าเป็นอาว^๕มาจากสัตว์^๕ พระเจ้า^๕
 บันดาลให้มาตงโทษมนุษย์ เดิมนมนุษย์^๕กรอ^๕ย^๕ว่า โรคเหล่านี้
 เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ^๕ ตกลงในเวลานี้ พระเจ้า^๕จากเป็น
 แดลงมาเกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ และคนที่มีชื่อ
 เสี่ยงกับคนที่มีทรัพย์เท่านั้น ส่วนคนนอกนั้นท่านไม่รู้^๕
 ไม่ช่วยแล้ว ท่านปล่อยให้ไปไปตามยถากรรม
 ของเขา

ศาสนาคริสต์เตียน จะละทิ้งไม่ให้มีพระเจ้าช่วย
 ไม่ได้ เพราะละทิ้งข้อเสียแล้วก็เท่ากับล้มละลาย
 ศาสนาคริสต์เตียนที่เดียว เพราะฉะนั้น ศาสนาคริสต์
 เตียนจึงจำเป็นต้องอ้าง^๕อยู่ว่า การอ้อนวอนยอมได้
 สมประสงค์ของผู้ที่อ้อนวอน เพราะท่านที่เป็นใหญ่
 กว่าธรรมชาติ ท่านยังคอยประทานความชอบแก่ผู้ที่
 ยังมีศรัทธาเชื่อมั่นอยู่

ครึ่งหนึ่งยังมีท่านพระผู้หนึ่ง ได้คอยหาโอกาสจะตั้งด่อน
 บุตรชายของตนให้รู้ดีว่า พระเจ้าย่อมคอยระวังพิทักษ์รักษา
 มนุษย์แต่ตั้งตัวตั้งปวงของท่านอยู่เป็นนิตย์ จนชนนกกกระจอก
 พัดตกลงมาท่านก็รับรู้ เพราะพระองค์มีพระทัยกรุณาต่อ
 บรรดาสิ่งต่าง ๆ ที่พระองค์สร้าง อยู่มาวันหนึ่งมีนกยางตัว
 หนึ่ง ย่องลงในน้ำเพื่อแสวงหาอาหาร ท่านผู้เฒ่าใจเมตตา
 เมื่อเห็นนกยางเข้า จึงเอามือชี้ให้บุตรชายดูว่า “รูปร่าง
 ของนกยางย่อมเหมาะเจาะ สมนักมันเป็นสัตว์ที่แสวงหา
 ปลาในน้ำ” และแกเอ่ยต่อไปว่า “นี่แน่ะลูกเอ๋ย ขาของ
 มันเจ้าเห็นไหม มันข้งยาวเหมาะสมนักมันสำหรับลุยน้ำ
 ปากมันก็ยาวสำหรับจะเฉี่ยวจิกปลาได้ง่าย เมื่อเวลามัน
 ยกขาหรือหย่อนลงไปในน้ำ มันย่อมลงไปเหมาะเจาะไหม
 ละ แต่ชันนาคหนึ่งก็ไม่กระพือม เพราะฉะนั้น ปลา
 จึงไม่รู้ตัวเมื่อมันย่องเข้าไปใกล้ นี่แน่ะลูกเอ๋ย เมื่อเราได้
 ดูนกยางตัวนั้นแล้ว เราคงจะอดนึกถึงแบบอย่างที่ท่านสร้าง
 มาไม่ได้ เพราะท่านสร้างมาสมกันจริง ๆ ทั้งเป็นเครื่องทำ
 ให้เห็นได้ว่า ท่านนี้ย่อมมีพระทัยโอบอ้อมอารีจนแต่ชันนาค
 ท่านก็ยังสร้างสิ่งสำหรับให้มันหาเลี้ยงชีพ”

“จริงอยู่พ่อ” เด็กตอบ “ส่วนเจ้านกยางฉันเห็น
ว่า พระเจ้ามีความกรุณาต่อมันจริง แต่ที่ท่านมาจัดแจง
อย่างนี้ มีทำความอยุติธรรมให้แก่ปลาหรือ?”

บรรดาท่านหมอด้อยค่าค้นหาที่มความรูดี ถึงว่าท่านจะ
ไม่เชื่อว่า พระเจ้าจะมาเกี่ยวข้องในเวदानมกมากน้อยกค
แต่ท่านก็ยังเชื่อว่า ในชั้นต้นที่สร้างโลก พระเจ้าท่านได้
ประทานพระบัญญัติไว้สำหรับปกครองโลกอยู่แล้ว และโดย
เหตุที่พระเจ้าได้บัญญัติและตั้งกฎไว้สำหรับสิ่งทั้งปวง เขาจึง
เชื่อว่ากิจการใด ๆ ที่มนุษย์คิดทำขึ้นจึงเหมาะเจาะสมกันเป็น
ต้นว่าสิ่งของอันหนึ่ง พระเจ้าท่านก็ทำกฎไว้ใหม่แม่แรงสำหรับ
กัน ถ้าท่านไม่ทำกฎเอาไว้เราเมีเคือครอื่นหรือ ดูแต่สิ่งของ
ดีเลียมยอมคองมดีหนาไมใช่หรือ จะมีห้าหน้าหกหน้าไม
ได้เคยเป็นอันขาด นี่ก็เพราะพระองค์ได้ตั้งกฎไว้แล้วทำให้
มนมแต่ดีแ่ง พุดถึงเรื่องน ทำให้ซาพเจ้านกไปถึงเรื่องพระ
ชาวดักคองคหนึ่งกล่าววว่า ที่พระเจ้าได้บัญญัติไว้ว่า ให้
เราทำงานแต่หกวัน ส่วนวันที่เจ็ดนั้นให้ถือเป็นวันศักดิ์
สิทธิ์ อย่าทำการอะไร เขาบอกว่าท่านบัญญัติมา

เหมาะจริง ถ้าท่านจะยกเอาวันอาทิตย์ไปตรงกลาง
 การงานของเขาก็จะคั่งค้างเกี่ยวกันครึ่ง ๆ กลาง ๆ
 เพราะฉะนั้น กฎอะไรที่พระเจ้าได้บัญญัติไว้ ย่อมสม
 เหตุสมผลทุกอย่าง ท่านพวกถือคำสอนเหล่านั้นคิดอะไรไม่
 เห็นหมด นอกจากจะแต่เห็นว่า สิ่งทั้งปวงพระเจ้าสร้างมา
 เป็นแบบทรงหน ยังเถียงกันตรึงว่า พิภพต้องก่อร่างขึ้นมา
 จึงเป็นพิภพได้ ดักรพสิ่งทั้งหลายที่สร้างมา ก็ล้วนมีประโยชน์
 และทำให้มนุษย์เบิกบาน เขาบอกให้เราดูตัวอย่าง เช่นดอก
 ไม้ที่ท่านสร้างมา ดวนมัสต์สรรพคุณระดังดังดงามเป็นท
 เจริญตา บางชนิดก็มักกลิ่นหอมหวานน่าชื่นใจ บรรดาบั๊กษ
 ชาติบางกัมชนดัดบด้นาคู บางชนิดก็เลี้ยงร้องอันไพเราะ
 เพราะฉะนั้น เราอาจจะแต่เห็นได้ง่ายว่า พระเจ้าย่อมสร้าง
 สิ่งที่มีประโยชน์ทุกสิ่งทุกอย่าง ขอลาถามหน่อยเถิดว่า “อ้าย
 ที่สร้างแผลมะเร็งมานั้น มันหอมที่น่าชื่นใจไหม?”

เขาบอกว่า : โลกที่เราอยู่นี้ พระเจ้าได้ทำแบบไวเรียบร้อย
 ร้อยแล้ว ท่านจึงได้สร้าง เพราะฉะนั้น เห็นได้ว่าเหตุใหญ่
 เพราะเมื่อท่านยังไม่ได้สร้างโลก ท่านเอาแบบเอาแผนมาจาก

ไหน ถ้าหากว่าพระเจ้าสร้างโลกจริง ก็ย่อมจะมีความว่างเปล่าอยู่เมื่อก่อนสร้างโลก คือไม่มีอะไรหมคนอกจากพระเจ้า เพราะฉะนั้น ในเวลานั้นพระเจ้าต้องอยู่องค์เดียว อยู่ในที่ว่างเปล่า ไม่มีอะไร อยู่เฉย ๆ มาตั้งร้อยกัปแสนกัปต่างว่ายอมตะว่าพระเจ้าได้สร้างโลก แต่มันมีปัญหาอยู่ข้อหนึ่งว่า ท่านเขาอะไรมาสร้าง เชื่อแน่นว่าเขาความไม่มีอะไรมาสร้างไม่ได้ ถ้าไม่มีวัตถุธาตุมาสร้างแล้ว มันก็สร้างกันไม่ได้เท่านั้น ถ้ามีฉะนั้น ท่านก็ต้องแบ่งเอาตัวท่านเองมาสร้าง ถ้าเป็นดังนี้ ก็ต้องเข้าใจว่าโลกเราเป็นวัตถุธาตุอันหนึ่ง [แม่คนที่เรียด] มาจากพระเจ้า เพราะฉะนั้น ตัวพระเจ้าและโลกที่ท่านสร้าง ก็ต้องเป็นวัตถุธาตุอย่างเดียวกัน เช่นหม้อดินก็เกิดสร้างมาจากดิน เพราะฉะนั้น ชาติดิน ก็คือดินและหม้อดิน เป็นแต่ผิดรูปกันเท่านั้น

ทางวิทยาศาสตร์ว่า : โลกเรานี้ย่อมมีโลกอื่นติดตึงไว้ ถ้ามีฉะนั้น พระอาทิตย์ก็จะดูดโลกเราไป และโลกที่ดูดโลกเราก็มีโลกอื่นติดต่อไป วนเวียนกันไปไม่มีสิ้นสุด ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน ถ้าโลก

เราสร้างมาจากพระกายของพระเจ้า พระกายของ
 พระเจ้ายิ่งมีเหลืออยู่ก็มากน้อย และท่านได้อาศัย
 อะไรมาอีกต่อหนึ่ง การที่คิดว่ามีผู้สร้างนั้นก็ค่อย ๆ
 หักกันเรื่อยมา และผู้ที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ย่อม
 คิดเห็นพ้องกันอยู่ทั่วไปว่า วัตถุทั้งปวงย่อมมีมาชั
 นันันดร ตั้งแต่ครั้งดึกดำบรรพ์ วัตถุธาตุเป็นของทำ
 ลายสูญหายไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น วัตถุธาตุที่ทำ
 ลายไม่ได้ ก็สร้างขึ้นไม่ได้เหมือนกัน และจะทำให้
 มากและน้อยไปกว่าที่มีอยู่ก็ไม่ได้ และวัตถุธาตุที่มี
 อยู่ได้ก็ต้องอาศัยพอสความแรงดุดเอาไว้ ส่วนความ
 แรงดุดก็ต้องอาศัยวัตถุธาตุ เพราะฉะนั้น โดลันมา
 ก็มีแต่แรงดุดขึ้นก่อนอย่างพระเจ้าไม่ได้ จะต้องมี
 วัตถุธาตุด้วย ส่วนวัตถุจะมีก่อนแรงดุดก็ไม่ได้อีก
 เพราะฉะนั้น อาจจะแลเห็นได้ว่า ย่อมอาศัย
 ชึงกันและกัน และวนเวียนกันอยู่ไม่มีต้นมีปลายได้
 จะสร้างขึ้นไม่ได้เลยเป็นอันขาด

ความคิดเราก็เป็นแรงดุดที่เรียกว่า “พอส” [force]
 อย่างหนึ่ง ที่เราเคตตอนไหวกายได้ก็เพราะพอส มนุษย์เรา

เป็นสิ่งที่มีชีวิตต้องอาศัยอาหารกินให้เกิดพ้อด เพราะฉะนั้น
 พระเจ้าจะมีกำลังฤทธิ์สร้างโลกแล้ว ก็ต้องมีสิ่งบำรุงสำหรับ
 ให้เกิดพ้อด ก็เมื่อก่อนสร้างโลก มันมีแต่ว่างเปล่าอยู่ จะ
 เอาอะไรมาทำให้เกิดพ้อดได้ [ตอนนี้แปลยาก บางที่จะ
 แปลผิดเพี้ยนไปบ้างก็ได้] ถึงมนุษย์ที่เป็นผู้บำเพ็ญที่ดี
 ก็ยังชมทราบบอกความข้างบนนี้ได้ดี เพราะฉะนั้น เมื่อมีใคร
 มาขออดอ้าง จึงต้องขอเอาพยานให้เห็น เช่น ทำการอัครจริย
 ให้เขาเห็นเสียก่อน เพราะฉะนั้น ผู้ซึ่งเป็นคำสดาตงคำสดา
 จะต้องเด่นกต เช่นทำเหตุให้กลายเป็นโศกิต ทำให้คนตา
 บอดซาหิกเป็นคนค้อย่างเดิม ฯลฯ เสียก่อน เพราะเป็นการ
 จำเป็นของท่านคำสดาเหล่านี้ จะต้องแสดงถึงความอัครจริยให้
 ศิษย์เถื่อนของท่านรู้สึกเชื่อศรัทธาว่า มีอิทธิฤทธิ์
 อำนาจเหนือธรรมดา ก็ตะโนดมัยนั้นมนุษย์ยังโง่เขลาไม่รู้
 จักอะไร การทำความอัครจริยอาจจะแสดงให้ง่าย เพราะ
 ความเชื่อของคนป่าคนโง่ย่อมไม่มีขอบเขต เพราะเขาเหล่านั้น
 เห็นสิ่งแปลกประหลาดเป็นของวิเศษ สิ่งที่เขาคิดไม่ออกเป็น
 ของเลิศ โดยเหตุนี้ การปฏิบัติหริยอัครจริยจึงต้องเป็นรากเงา

ของคำสอนทางปวง คือรากเงาที่ขัดขรรคมดา ถ้าจะพูดไปอีกที่
เจ้าการอศักรัยก็คือนโกหกหลอกลวงเด่นกตนั้นเอง

ในพงศาวดารสากลของโลก ยังไม่เคยมีปรากฏว่า มี
ใครเอาความอศักรัยที่มันเป็นไปไม่ได้ มาใช้แทนความจริง
ความที่เที่ยงแท้จริงหรือดังตัจจะ ย่อมไม่ขอรับรองปาฏิหาริย์
อศักรัยมาช่วยเหลือ จะมีอยู่ก็แต่สิ่งที่โกหกหลอกลวง ซึ่ง
อาศัยการเด่นกต

ในคำสอนคริสต์เตียน มีความประสงค์ให้เรามีความเชื่อ
ในลัทธิของเขา แต่ขอให้คำสอนหรือตัวตั้งขรรษกระทำ
ปาฏิหาริย์ให้เราเห็นเสียก่อนจึงจะเชื่อ เพราะในคำสอน
คริสต์เตียนบอกไว้ว่า โลกนี้มีผู้อยู่เห็นอธรรมดา [พระเจ้า]
คอยระวังอยู่ เพราะฉะนั้น ขอให้ท่านที่อยู่เห็นอธรรมดาจง
ปาฏิหาริย์ให้เราเห็นจริงสักหน่อย จะไม่ขอมากมายอะไร
แต่เพียงพริบตาหรืออดใจเดียวเท่านั้น เราจึงจะยอมรับและ
เชื่อว่า ที่คำสอนทางนั้นดวนเป็นลัทธิจริงทั้งนั้น

พวกเราที่เคยได้ยินเรื่องอศักรัยต่าง ๆ ของคำสอน
คริสต์เตียนมานานแล้ว เรื่องเทศนาอวดอ้างก็เคยได้ยินจน

ขเกยจพึง คัมภีร์ไบเบิ้ลและอรรถกถาต่าง ๆ ที่พวกท่านร้อย
กรองไว้ ก็ได้อ่านจนตลอดแล้ว การสวดอ้อนวอนบนพิมพ์
และการบูชาพิธีต่าง ๆ ของท่าน เราได้ยินและได้เห็นมาแล้ว
ดงท้ายก็ไม่เห็นเป็นผลสำเร็จอะไร ถึงด้วยที่เราต้องการอยาก
ได้จากท่าน มันก็คิดเดี๋ยวเท่านั้น เรื่องอัศจรรย์ต่าง ๆ ของ
ท่านที่เราได้เคยได้ยิน เป็นของเก่าแต่เด็กคำบรรพ์ ขนรา
เปื่อยเน่าไปนานเกือบได้ ๒๐๐๐ ปีแล้ว คนที่จะเป็นพยานก็
ตายไปเสียหมดแล้ว เพราะฉะนั้น เราอยากจะทำให้ปาฏิ-
หารีย์ใหม่ ๆ ในปัจจุบันนี้ให้เห็น แทนปาฏิหารีย์โบราณโบ-
ราณของท่าน ขอเสียที่เกิดขึ้นเอาการปาฏิหารีย์ เช่นทำ
พระอาทิตย์ให้หยุด และทำอะไรต่ออะไรแต่ครั้งโน้นมาอด
กันเคย เอาอายใหม่ ๆ เดียวมาให้ดูกันก่อนเถอะ ถ้าทำ
ไม่ได้ เจ็บเสียดีกว่า ไม่ควรจะมาคุยโอ้อวดกัน

ดูการอัศจรรย์แต่ครั้ง โบราณ ข้างทำกันง่ายตาย
แท้ ๆ ปาฏิหารีย์กันไม่หยุด จนกลายเป็นของธรรมดา
ชินตากันไป แต่มาบัดนี้การปาฏิหารีย์ หรือเวทดา ไม่
รู้หายหน้ากันไปอยู่ไหนหมด

ผู้หมกมุ่นความคิดตรึงตรึงถึงท่านที่เป็นหมอด่านคำสอนที่ดี
ย่อมยอมเราอยู่แล้วว่า ในสิ่งซึ่งเป็นวัตถุจะเอาเป็นหลัก
สำหรับเป็นเครื่องทำให้อุจกพระเจ้าไม่ได้ สิ่งที่ทำให้อุจกพระ
เจ้าได้ก็แต่ความคิดเท่านั้น ท่านหมอด่านคำสอนว่า
ความคิดนั้นเป็นดังที่อยู่เหนือธรรมชาติ โดยเหตุนี้มนุษย์จึงต้อง
เป็นดังที่พระเจ้าสร้างมา เพราะมนุษย์มีความคิดดีปัญญา
มาจากพระเจ้า ซึ่งเป็นปฐมเหตุของมนุษย์ เขาว่าวัตถุธาตุ
จะทำให้เป็นความคิดไม่ได้ แต่ความคิดอาจจะทำให้เป็นวัตถุ
ธาตุได้ แต่ตามที่เรารู้เห็นว่า ถ้าไม่มีวัตถุธาตุแล้วจะมีความ
รู้ไม่ได้เลยเป็นอนชาติ ที่เราเกิดปัญญาทุกวณกมาจากสมอง
สมองไม่ใช่วัตถุธาตุอย่างหนึ่งหรือ?

วิชาที่^๑กล่าวว่าด้วย^๒ท่านที่มี^๓อานุภาพ^๔อยู่^๕เห็น^๖ธรรมดา
 ซึ่ง^๗ไม่^๘อาจ^๙จะมี^{๑๐}เป็น^{๑๑}ได้^{๑๒} ก็^{๑๓}คือ^{๑๔}คำ^{๑๕}สอน^{๑๖}วิชา^{๑๗} พวก^{๑๘}นัก^{๑๙}ปราชญ์^{๒๐}ทาง^{๒๑}
 คำ^{๒๒}สอน^{๒๓}วิชา^{๒๔}อ้าง^{๒๕}ว่า^{๒๖} เหตุ^{๒๗}การ^{๒๘}ณ^{๒๙}ที่^{๓๐}ปรากฏ^{๓๑}ใน^{๓๒}โลก^{๓๓}นี้^{๓๔} เนื่อง^{๓๕}มา^{๓๖}
 จาก^{๓๗}บุญ^{๓๘}ญา^{๓๙}เท่านั้น^{๔๐} ที่^{๔๑}จะ^{๔๒}ทำ^{๔๓}ให้^{๔๔}เรา^{๔๕}รู้^{๔๖}จัก^{๔๗}พระ^{๔๘}เจ้า^{๔๙}ได้^{๕๐} แต่^{๕๑}ต้อง^{๕๒}ให้^{๕๓}
 เข้า^{๕๔}ใจ^{๕๕}ว่า^{๕๖} เหตุ^{๕๗}การ^{๕๘}ณ^{๕๙}ที่^{๖๐}ปรากฏ^{๖๑}ย่อม^{๖๒}มา^{๖๓}จาก^{๖๔}บุญ^{๖๕}ญา^{๖๖}ความ^{๖๗}คิด^{๖๘}
 และ^{๖๙}ความ^{๗๐}รู้^{๗๑}ดี^{๗๒}ก^{๗๓}ของ^{๗๔}เรา^{๗๕} ดัง^{๗๖}เหต^{๗๗}น^{๗๘}ยอม^{๗๙}เนื่อง^{๘๐}มา^{๘๑}จาก^{๘๒}ก^{๘๓}ต^{๘๔}ต^{๘๕}ฐ^{๘๖}า^{๘๗}ต^{๘๘}

ก่อนมิใช่หรือ? เช่นความประสงค์ ความต้องการ ความรัก
 ความกลัวของเราต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมเนื่องมาจากวัตถุที่เรา
 ได้เคยเห็นมามีใช่หรือ? ส่วนเหตุการณ์อะไรที่กลับ
 สืบสนทนมนุษย์คิดไม่ออก จึงเอาตัวพระเจ้าบนบั
 หน้าขอไปที่ ที่คิดออกแล้วก็กลายเป็นวิทยาศาสตร์
 ต่อไป การถือว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้าง จะต้องล้ม
 ลาย พวกนักพรตทั้งปวงแทนที่จะสอนศาสนา ก็
 กลับมาสอนสิ่งที่เป็นธรรมดา [เนเชอร์] คัมภีร์ไบ
 เบิลของศาสนาคริสต์เขียนกิต คัมภีร์โคหร่านของ
 ศาสนาอะหะหมัดกิต คัมภีร์เช่นอาเวस्ताของศาสนา
 ปาซีกิต คัมภีร์เวทศาสตร์ของศาสนาพราหมณ์กิต
 ต่อไปจะเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีใครถือ

ถ้าโลกเรามีท่านที่เป็นใหญ่เป็นประธานคอยพิทักษ์
 รักษาอยู่แล้ว พงสาวดารของโลกซึ่งกล่าวด้วยเรื่อง
 ราชามาพันรังแกกัน ต้องเป็นเรื่องไม่จริง การกดขี่
 เหยียด การชั่วร้ายก็มีมาตั้งแต่ไหน ๆ มาแล้ว ก็ไม่เห็น
 ท่านผู้สร้าง มาช่วยเหลือป้องกันสักนิดเดียว เพราะ

ฉะนั้น ทถอว่าท่านมาคอยพิทักษ์รักษาจงเล็กกันเสียที
 เกิด เพราะสวรรค์ไม่มีมือช่วยเราดอก เราต้องช่วย
 กันเอง มัวแต่คอยให้ท่านมาช่วย เห็นจะไม่ได้เรื่อง
 การชั่วร้ายทั้งปวงจะให้หมดเบาบางไป ก็ต้องเราจัดแจงกัน
 เองจึงจะสำเร็จ ถ้าจะหาความรู้ เราต้องตั้งความเพียร
 อุตสาหะแถมก็คงได้ จะคอยให้พระเจ้ามาช่วยเราไม่ได้ดอก
 ความมีชัยชนะในสิ่งทั้งปวงก็ต้องสำเร็จ ด้วยความดำริคึก
 ช่วยเหลือในพวกเรา เพราะธรรมดาโลกธาตุย่อมจัดสรร
 ดัดแล้วแต่มันจะเป็นไป ไชเนเซอร์ [ธรรมดา] จะมี
 วิญญาณมีความดำริแย่งเข้าแก่ใครก็หาไม่ เราจะอ่อนน้อม
 ประจบประแจงหรือทำให้เนเซอร์โกรธแค้นดีใจไม่ได้เนเซอร์
 จะให้ผลดีผลชั่วเฉพาะใคร ๆ ไม่ได้ มนุษย์เองจะต้องทำตัว
 เองที่จะให้เกิดผลดีผลชั่วจึงจะได้ การที่มนุษย์เอากำตังและ
 ความคิด ไปพยายามทำพิธีกราบไหว้อ่อนน้อมขอ คอท่าน
 ซึ่งอยู่เหนือเนเซอร์นั้นแลยะเวลาดาคความคิด และแลยะแรงปฏิกการ
 เปลา มนุษย์จะต้องอาศัยตัวของตัวเป็นทพ การที่เรา
 อ่านคัมภีร์ ไม่ป้องกันเราให้พ้นลมหนาวที่พัดมาถุกตัว

เรา แต่บ้านตากับง เสือผ้า และไฟนั้นแหละจะเป็น
 สิ่งบ่งบอกกันให้เราหายหนาวได้ ถ้าจะบ่งกันไม่ให้เกิด
 ทุกข์ภัยขภัย เราต้องลงมือทำเข้า ได้ครั้งเดียวก็ยังได้
 ผลมากกว่าเราไปสวดอ้อนวอนตั่งแสนครั้ง ยาแก้โรค
 อาจรักษาโรคให้หาย ดีกว่ารักษาด้วยพืชภาวนาเสก
 เป้าหลายเท่า ในครั้งดึกดำบรรพ์ ซึ่งเป็นสมัยโง่
 ป่าเถื่อน ความเชื่อย่อมเป็นประธานในสิ่งทั้งปวง ไม่มี
 ใครจะคิดขบถต่อความที่เชื่อกันในเวลานั้นได้ ความ
 เชื่อย่อมเป็นบัจจัย ให้มนุษย์สร้างวิหารไว้สำหรับพระ
 เจ้า สร้างที่คุ้มขังไว้สำหรับมนุษย์ เพราะฉะนั้น บน
 สวรรค์ก็เต็มไปด้วยเทวดา ในมนุษยโลกก็เต็มไปด้วย
 ทาสเชลย ช่าง ๆ นาน ๆ จึงจะมีผู้ที่แปลกเพี้ยนเป็น
 ขบถต่อความเชื่อในครั้งนั้นทำพิษจน พวกขบถเหล่า
 นั้นแหละจะเป็นพวกที่ทำความเจริญให้แก่โลก

ความคิดของมนุษย์ ถ้าจะให้มีความประโยชน์จริงแล้ว จะ
 ต้องทำความคิดให้เป็นไทแก่ตนเสียก่อน ถ้ายังอยู่ในกำมือ
 ของความกลัวแล้ว ความคิดของมนุษย์ก็จะพินาศเท่ากับเป็น

สันนิบาต แทนที่จะใช้ปัญญาคิดตีปัญหาด้วยความกล้าหาญ
ก็กลับกลายความคิดไปเสียอย่างอื่น โดยความหวั่นหวาดกลัว
พระเจ้า เพราะฉะนั้นความคิดของมนุษย์เหล่านี้จะมีประโยชน์
ราคาอะไร ตราบใดมนุษย์ยังอาศัยเหตุผลต่าง ๆ ว่า พระเจ้า
บันดาลเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ หาได้ใช้ปัญญาไตร่ตรองไม่
ความเจริญก็คงอยู่เท่านั้น ไม่ทวิชั้นได้ ความเจริญและความ
เสื่อมของประเทศ จะอ้างว่าเป็นด้วยพระเจ้าบันดาลให้เป็น
อย่างนั้นอย่างนี้ เห็นจะไม่มีใครเขาเชื่อว่ามีเหตุผลพอ การ
อ้างดังนี้ มันเท่ากับเราให้ความโง่และความเล้าเรียนมีราคา
เท่ากัน และเป็นเหตุให้เราจำกัดเสียซึ่งความจริงที่เราอาจจะ
คิดออกได้

นับกาดักดวงมาได้หลายร้อยหลายพันปีแล้ว แต่โลก
เรากยังเต็มไปด้วยความทุกข์เวทนาผู้ตกตถนอย เช่นดศรวิก
หาได้รับความยุติธรรมเด่มอหน้าเท่ามนุษย์ไม่ บางชาติบาง
ประเทศยังเป็นทาดเป็นเชดยเขา แดะความเดือดริอนอน ๆ
ยังมอยูกมามากมาย อ่อนวอนงอนงอพระเจ้าเท่าไรก็ไม่เป็น
ผดดำเรจ กตายเป็นพระเจ้าคาบอดหุหนวกมองไม่เห็นไม่ได้

ยีน เพราะฉะนั้น พระเจ้าจะมีคุณประโยชน์ต่อมนุษย์บ้างไหม? เห็นว่าไม่มีประโยชน์เลย ที่ท่านจะมาบอกกับข้าพเจ้าว่า ได้มีพระเจ้าองค์ใดได้สร้างโลกเราขึ้น และได้ทรงบัญญัติวินัยไว้สำหรับโลกอยู่ แล้วท่านก็มัวไปวุ่นวายด้วยเรื่องอื่นๆ ทอดทิ้งให้บุตรของท่านโง่เง่าเท่าคุณประจัญคอต่อความเป็นไปของโลกเอง ไม่ต้องมีใครช่วย เรามีกรรมดีที่อะไรที่จะมามัวคอยให้ท่านช่วยเหลือ คงแต่รู้มากไม่เห็นท่าน จิตระเบียบเปลี่ยนแปลงอะไร คุณใดกมันก็ยังบกพร่องอยู่เท่านั้น เพราะฉะนั้น จะเอาพยานหลักฐานอะไรที่ว่า ท่านจะช่วยเหลือเรา ท่านจะมีอำนาจช่วยเหลือเราอีกหรือ? ท่านยังมีความเมตตากรุณา และมีความสามารถทำให้โลกเจริญยิ่งกว่านี้หรือไม่หรือ?

ท่านพวกด้นอนาคตน่าจะเคยเดาว่า โลกเราขึ้นเหมือนโรงเรียนชนิดหนึ่ง ความชั่วต่าง ๆ ที่มียูรอบตัวเรา เป็นเครื่องสำหรับให้เราารู้สึกเกลียดชัง เราจะต้องทนทรมานเสียก่อน จึงจะเป็นผู้ละอาคบริสุทธิได้

ต่างว่าเป็นอย่างนั้นจริง เด็กที่ตายในท้องมิใช่เป็นผู้ละอาคหรือ เพราะยังไม่ได้รับความทรมานในสิ่งที่ชั่วเสียก่อน

ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงก็เท่ากับทำความอยุติธรรมให้แก่เด็กพวก
นั้น เพราะเขาไม่มีโอกาสจะทำตัวของเขาให้สะอาดได้ เขา
มีโทษผิดอะไรจึงไม่ได้รับความชอบธรรมบ้าง ถ้าท่านหมอ
สอนศาสนาพูดกันอย่างนั้น ผู้ที่ได้รับความสุขไม่ได้
ได้รับความทุกข์ทรมาน เห็นจะเป็นคนเคราะห์ร้ายมาก
ตกลงคนที่ได้รับความสุข คงต้อง รัชยาคนที่ได้รับ
ความทุกข์ว่า เขาได้รับความทุกข์ เราไม่ยกได้ ควร
จะเสียใจนัก ถ้าจำเป็น เราจะต้องครองวิญญาน
เราอยู่แต่ในสิ่งที่ชั่วแล้ว ทำอย่างไรเราจึงจะล้าง
วิญญานของเราให้มันสะอาดบนสวรรค์ได้เล่า ถ้า
ให้มันสะอาดเสียก่อนจะไม่ดีหรือ ?

ในคำสอนว่า โลก^๕เรา^๒นี้^๒รวม^๒ทั้ง^๒ของ^๒ที่^๒มี^๒อยู่^๒ใน^๒โลก^๒
ทั้ง^๒ต้น^๒ต้อง^๒สร้าง^๒ขึ้นมา^๒ที่^๒จะ^๒อยู่^๒อย่าง^๒ไม่^๒เกี่ยว^๒ของ^๒แก่^๒กัน^๒ แต่^๒ท่าน^๒หา^๒
รู้^๒ไม่^๒ว่า^๒ ธรรม^๒ทั้ง^๒ปวง^๒ต้อง^๒อาศัย^๒ซึ่ง^๒กัน^๒และ^๒กัน^๒ ที่^๒จะ^๒ไม่^๒
เกี่ยว^๒ของ^๒กัน^๒ไม่^๒ได้^๒ และ^๒ท่าน^๒หา^๒รู้^๒ไม่^๒ว่า^๒ สิ่ง^๒ทั้ง^๒ปวง^๒ย่อม^๒ไม่^๒
ทรง^๒อยู่^๒ที่^๒ ย่อม^๒ทำ^๒ลาย^๒เปลี่ยน^๒รูป^๒กาย^๒ได้^๒ที่^๒ละ^๒เล็ก^๒ละ^๒
น้อย^๒ ที่^๒ท่าน^๒เข้าใจ^๒เห็น^๒กัน^๒ว่า^๒ ธรรม^๒ทั้ง^๒ปวง^๒อย่าง^๒ไร^๒ ก็^๒คง^๒

ทรงอยู่อย่างนั้น ไม่รู้ว่ามีน้อยๆ เปลี่ยนแปลงมาทีละเด็ก
 หนึ่ง ถึง ๑๐,๐๐๐ ปีมาแล้ว

ต่างที่เราไปพบชายผู้หนึ่งอยู่ในเกาะเกาะหนึ่ง มีอายุ
 ได้ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ปี และต่างที่เราเห็นชายผู้หนึ่งมรดกหนึ่ง
 งดงามเรียบร้อย และเขาบอกกับเราว่า รถมรดกนั้นเขาคิดมา
 ได้หลายแสนปี จึงเป็นรถอย่างนั้นได้ เขาบอกว่า เดิมเขา
 เอาไม้ขอนมาตากแห้งได้ หายพันปีจึงได้คิดทำต่อมီး
 และต่อมาอีกหลายพันปี จึงได้คิดเปลี่ยนแปลงดัดจนเต็มใจ จน
 เอาทุกอันจึงสำเร็จ เพราะฉะนั้น จะแต่เห็นได้ว่าสิ่งทั้งปวง
 ย่อมค่อยเจริญค่อยดีขึ้นทีละน้อยเรื่อยเป็นลำดับ ความรู้ของ
 ผู้ทำก็ต้องเจริญเป็นลำดับมาเหมือนกัน ถ้าหากว่าพระเจ้า
 มีพระเดชอำนาจใหญ่หลวง ก็เหตุใดจึงไม่สร้างให้มัน
 เจริญมาเสียทีเดียว ที่ว่าประทานความรู้ให้แก่มนุษย์
 ทำไมมันจึงช้านานนัก บรรดาสิ่งของทั้งปวงมนุษย์จะ
 คิดอะไรขึ้นให้ดีให้เรียบร้อย ก็ต้องกินเวลามาตั้งหลาย
 ร้อยหลายพันปี ที่ท่านสร้างโลกมาเช่นนั้น จะนับว่า
 ท่านมีปัญญาหรือ? ใช่แต่เท่านั้น ยังสร้างสัตว์เลื้อย

คลานต่าง ๆ ที่ดูร้ายคอยขบกัด ใครเลยจะรู้สึกเห็น
 ความงามของพระเจ้า มิใช่จะสร้างโลกมาเปล่า ๆ
 ท่านยังสร้างสัตว์มาสำหรับให้กินสัตว์ เพราะฉะนั้น
 ปากของสัตว์ทั้งหลาย ก็เป็นเสมือนโรงสำหรับฆ่าสัตว์
 ในกระเพาะก็เหมือนเป็นป่าช้าไว้ศพ เมื่อเป็นอย่างนี้
 จะให้เรารักท่านได้หรือ? เพราะท่านกลับเป็นผู้ชอบ
 ให้มันเบียดเบียนกันอย่างยาวนานใหญ่เช่นนั้น

ท่านจะนึกอย่างไรบ้าง ถ้าบิดาให้ตีท่านหนึ่ง แต่
 ก่อนที่จะให้ท่านอยู่ บิดาท่านเอาต้นไม้ที่มีพิษไปปลูกไว้ ไป
 เอาสัตว์ที่ร้ายและสัตว์พิษสัตว์เดียดเบียนมาไว้ในนาสำหรับ
 ขบกัดให้ท่านลำบากและตาย แล้วยังพยายามทำบึงไว้ใกล้ ๆ
 นา สำหรับให้มันเกิดขุยมะดินและเกิดสัตว์แมลงเชื้อโรค และจัด
 แรงให้แผ่นดินแยกแยะยุบเอาพวกท่านเสียบ้าง และสร้าง
 ภูเขาไฟไว้ต้องตามลูก สำหรับให้ซ้ำ ๆ นาน ๆ พ่นพิษคดอก
 พวกท่านบ้าง และต่างว่าเมื่อท่านมอบนาแก่เราแล้ว ก็ไม่
 บอกแก่พวกเราว่า ต้นไม้อย่างนั้นพิษ สัตว์อย่างนั้นร้าย
 สัตว์อย่างนั้นกัดตาย และเมื่อถึงวันนั้นแผ่นดินแยกแยะและ

ภูเขาไฟจะยุบเอาท่านทั้งหมดดังนี้ ท่านจะเรียกผู้ให้มาเรา
เป็นเทวดาหรือว่าเป็นปีศาจ ท่านเอ๋ย พระเจ้าท่านทำแก่เรา
อย่างนั้นแหละ

การที่พระเจ้าสร้างโลกมานั้น ท่านหมดสอนคำสอนอ้างว่า
ท่านสร้างมาสำหรับให้บุตรที่รักของท่าน คือให้มนุษย์อาศัย
แต่ทำไมท่านจึงสร้างสัตว์ดุร้ายให้เต็มไปทั้งป่า และให้เต็ม
ไปด้วยภัยพิบัติต่าง ๆ และยังมีหน้าซ้ำเอาภูเขาไฟมาประดับ
ประดาโลกด้วย เมื่อโลกเราเป็นถึงดังนี้ ยิ่งแค่นมาบอกว่า
ท่านสร้างมาเรียบร้อยบริบูรณ์ ครั้นพูดหนัก ๆ เข้า เขา
กลับพูดเสียว่า ที่โลกเราประกอบไปด้วยโรคร้ายไข้เจ็บ
ต่าง ๆ ก็เพราะมนุษย์ถูกสาป โดยเหตุที่บรรพมารดาของ
มนุษย์ไปกินลูกไม้มะไฟพระเจ้าหวงห้าม มีผู้ทรมานทรมาน
เมื่อได้ยินข่าวเจ้าพูดว่า โลกเรายังมีสิ่งบงการอยู่มาก ได้
ถามข่าวเจ้าว่า ที่ข่าวเจ้าพูดนั้นจะจริงอยู่หรือไม่ ครั้นบอก
ว่าอย่างนั้น เขาก็ตกใจ และแสดงความประหลาดใจว่า
ทำไมข่าวเจ้าจึงกล่าวพูดดังนี้ เขาบอกว่า ตามความคิดของ
เขาเห็นว่า เราไม่สามารถจะชดเชยบงการได้ และเขาพูดว่า

ถ้าอย่างนั้นท่านจะบอกได้ใหม่ว่า ถ้าท่านมีฤทธิ์อำนาจแล้ว
ท่านจะทำให้โลกดึกดำบรรพ์ไป ข้าพเจ้าจึงตอบว่า ชนคั่นจะทำ
ให้มนุษย์แต่ละสิ่งทั้งปวงไม่มีโรคภัยต่าง ๆ เป็นการยากมาก
ที่จะทำให้เห็นว่า ความเจ็บความทุกข์ทรมานเป็นดังที่ยัง
บอกพระองค์อยู่ เพราะใจของท่านผู้หนึ่งนั้นแต่เชื่อดังลงไปถึงท่าน
ผู้สร้างว่า มีพระทัยเมตตากรุณา จนมองไม่เห็นถึงชั่วร้าย
ที่บอกพระองค์อยู่

ท่านหมดอดทนคำสอนมักเอาทุกข์ลำบากในชาตินี้ ไป
เทียบกับความทุกข์ที่คนหมายว่าจะได้ในชาติหน้า เพราะเขา
บอกว่า สิ่งทั้งปวงที่บนสวรรค์ล้วนแต่ทำให้เป็นบรมสุข
อากาศก็ปราศจากเมฆมืดมน มีแต่ความสุขสมบูรณ์ดั่งบาย ถึง
ในมนุษย์โลกจะเกิดรบราฆ่าฟันกัน จนโลหิตไหลท่วมแผ่นดิน
บ้างก็เป็นทาส บ้างก็เป็นเชลย ถูกเขาใช้ตรากตรำทรมาน
เข็ญนี้ แต่ในเมืองสวรรค์หาเป็นอย่างนั้นไม่ ในเมืองมนุษย์
จะเกิดไข่ทำให้ชีวิตล้มตาย และได้รับทุกข์เวทนา
สักปานใดก็ดี พระเจ้าท่านไม่รู้ไม่ชี้ เพราะท่านมี
สันทรงพระสรวลเสี้ยแต่ในสวรรค์ ในเมืองมนุษย์

จะมีใครรับทุกข์ถูกข่มขู่ก็ดี เรือจะแตก คนในเรือ
 จะได้รับทุกข์ทรมานจนน้ำตายก็ดี เทวดาบนสวรรค์
 ท่านไม่รู้ไม่ชี้ เพราะท่านมัวจ้บระบ้าร้องเพลง สนุก
 รื่นเร่กันอยู่บนสวรรค์ มีความสนุกจนไม่มีความ
 สงสารเวทนาใคร เพราะเทวดาท่านตาบอดหูหนวก
 ท่านไม่เคยได้ยินใครร้องไห้โอดครวญคราง บน
 สวรรค์ไม่เคยเห็นว่า ความโศกสะอื้นปริเทวะเป็น
 อย่างไม่รู้ ถึงจะยกมือสวดอ้อนวอนให้ช่วยไปละซี
 อย่างนี้กลายว่าท่านจะช่วย มนุษย์เราเองยังจะนึกคิด
 บ้าง เช่นคนที่เรือแตก เมื่อรอดพ้นขึ้นฝั่งได้ ก็ยัง
 นึกถึงเพื่อนที่รวมเรือกันว่า จะเป็นหรือตาย ยังมี
 ความวิตกเสียใจหรือสงสารเวทนานั้นบ้าง แต่ใน
 สวรรค์สิ่งเหล่านี้ บ่ห่อนจะ เคย เห็น หรือ เคย ได้ยิน
 เพราะฉะนั้น อย่ามัววังมเซอะต่อไปเลย

เมื่อได้อธิบายถึงเรื่องทมิฬผู้ใดสร้างพระเจ้าเป็นทศา-
 ราชบัณฑิต และทมิฬผู้ใดบดบังเกรงบาปเป็นทศาแห่งสิ่งที่เขา
 เป็นผู้สร้างตนเองเช่นนี้แล้ว จึงเกิดมโนเหตุขึ้นเป็นธรรมดา

ว่า จะทำประการใด มนุษย์จึงจะหลุดพ้นจากการถือผู้ซึ่งเป็นใหญ่คือพระเจ้า กลับตนเป็นไทได้บ้าง? ทำอย่างไร จึงจะทำความโง่เขลา ความตกใจกลัวของมนุษย์ที่นับถือผีสาธเทวดา ให้น้อยลงไปบ้าง?

บางทีในชนชั้น มนุษย์จะเกิดความสงสัยในสิ่งทั้งปวงที่เขาเห็นว่า เหตุการณ์ย่อมเกิดขึ้นโดยธรรมดา หาได้เกี่ยวข้องกับตัวเขาไม่ เขาคงรู้สึกว่าสุริยคราส จันทรคราส และดาวหาง ย่อมเกิดมีขึ้นตามกาดตามเวดของมัน ห้ามใครใช้มาใหรู่ว่าจะเป็นเหตุถึงหนดงน เพื่อจะมาดงโทษมนุษย์ไม่ และเขาคงเห็นว่า การเกิดเหตุผิดเคื่องอาหารหาใช่เป็นด้วยพระเจ้าบันดาดไม่ เป็นเพราะมนุษย์ขาดความรู้หรือเดินเดอเกยจคราน ส่วนโรคภัยไข้เจ็บที่บังเกิด หาใช่ผดงเทวดาอาเพศไม่ เป็นเพราะเหตุธรรมดา อาจจะมีดงธรรมดารักษาได้ เขาเกิดความคิดว่า การดวดอฮนวนอนภาวนาคาถาฮาคมอะไร ไม่ใช่เป็นยารักษาโรค เมื่อเขาเกิดความคิดดงนชน เขากเด็กถือดางถือดงดาง ๆ ที่อ้างว่าพระเจ้าจะบันดาด และความคิดเขากคอยกระเคื่องชนทกท และเขาจะ

มีความประหลาดใจไม่ใช่น้อย ที่เห็นคนประพฤติดี มีใจ
ศรัทธาหาญ ยังถูกฆ่าตายก็มี ส่วนคนที่เขาประพฤติ
ชั่วก็กลับรอดพ้นไปก็มี ลงสุดท้ายจำเป็นเขาต้องคิดเห็น
ว่า ถ้าเป็นด้วยพระเจ้าแล้ว ท่านก็ไม่มีความยุติ
ธรรมนั่นเอง เขาจะสังเกตเห็นได้ว่า ถ้าบุคคลใดมี
กำลังน้อย พระเจ้าก็มักจะช่วยเหลือเขาด้วยผู้อื่น
และเขาจะมีความประหลาดใจ เมื่อเห็นคนที่ไม่ได้
นับถือไม่เชื่อ เขาก็มีความสุข ไม่มีโรคภัยเบียด
เบียนก็มาก เขาจะแลเห็นได้ว่า การถือศาสนา
ย่อมนำมาซึ่งความริษยาเป็นศัตรูกัน เพราะฉะนั้น
จึงจำเป็นให้เขาสงสัยว่า ไม่มีพระเจ้า เพราะไม่ตรง
กันกับความเป็นไปของโลก เมื่อเขาเห็นคัมภีร์อัน
ศักดิ์สิทธิ์ไม่ถูกต้องตรง และข้ามข้อเท็จจริงด้วยก็
มาก เขาก็เกิดความสงสัยไม่เชื่อขึ้น นี่แหละเป็น
ปฐมเหตุหลุดพ้นจากความเป็นทาสแห่งความเชื่อ

ความดีใจของมนุษย์เจริญทวชนนั้นใด ความดี
 ธรรมของค่านากคอยดตดงนนั้น ความรู้ของมนุษย์จะ
 เจริญชนใดกตองอาศัยทเขาแตกเปดยนความรู และทงของ

เกือบอย่างที่มิได้เคย ในคำค้นหาหายอมให้เราทำเช่นนั้นไม่
 กับข้าใช้อำนาจคอยป้องกันเสีย ข้า ถึงจะป้องกันอย่างไร
 ก็ยังมีคนที่ไม่เชื่ออยู่เสมอ เมื่อเขาได้อ่านและพิจารณา
 คัมภีร์ไบเบิล เขาจะซึมซาบได้ถึงความ
 ประพฤติของพระเจ้าที่เขาบันทึก ประกอบไปด้วย
 พระทัยร้ายเสียยิ่งกว่าคนป่า และเขาจะไม่เชื่อ
 เอาข้อความที่อยู่ในคัมภีร์ไบเบิล ที่ล้วนเป็นเครื่อง
 สอนให้โจ่ง จะเข็้อยู่กับแต่คนที่ขาดความรู้ในเรื่อง
 กฎธรรมตาของโลก โดยเหตุดังได้จารในมาน จึงได้
 เกิดมโนคติหาญออกความเห็นที่เขาคิดให้ชนทั้งปวงรู้ ไม่ว่า
 ดังแต่ครั้งไหนมาแล้ว ย่อมมีบุคคลชนิดนี้กล่าวอันตราย
 เพื่อประสงค์จะให้มนุษย์มีความรู้ความสว่างชนบ้าง หาได้
 หวาดหวั่นกลัวพวกโกหกทำอันตรายไม่ ในครั้งโบราณท่าน
 เหล่านี้ถูกพวกเซอธอพระเจ้าเอาไป ทำอันตราย เสียไม่ว่าคน
 แล้ว เช่น นักปราชญ์โซเกรตัส ซึ่งเป็นจอมปราชญ์ของ
 กรีกในสมัยโบราณก็ต้องถึงขั้นชีวิต พระเยซูถูกตรึงไม้
 กางเขนเพราะใคร ไม่เพราะพวกที่ถือคำค้นหาในเวदानนหรือ
 และถูกพวกอินกวิซิเช่น [Inquisition] เอาไปประหารเสีย
 ทีเดียว อินกวิซิเช่นเป็นคำตาคำค้นหาสำหรับชำระผู้หมิ่น

ในทางพงศาวดาร เราจะแลเห็นได้ว่าสงคราม
ศาสนาได้ทำให้โลหิตไหลนองไปทั้งแผ่นดิน ท่าน^๕
ก็จะแลเห็นได้ว่า ศาสนาได้นำมาซึ่งความน่าขาย
หน้าและเป็นศัตรูกัน ได้เคยมีผู้เอาศาสนาคริสต์เตียน^๖
ไปเทียบกับศาสนาอื่นว่าใครจะมีภาวีกว่ากัน ลงท้าย^๗
ก็เห็นว่าไม่ผิดแปลกกัน บางคนที่เขาไม่ถือ เขาก็^๘
ความสุขสบาย เพราะฉะนั้นเขาจึงได้เกิดสงสัยขึ้นว่า^๙
บางทีศาสนาของเขาเห็นจะไม่มีราคามากน้อย

พวกคริสต์เตียนได้พยายามมาถึง ๓๐๐ ปี ที่จะชิงเอา
เบ็ดอกเมืองเยรูซาเล็ม [เมืองที่พระเยซูประสูติ] จากพวก
ที่คริสต์เตียนเรียกว่า พวกอินพิตเดนนอกศาสนา [คือพวกถือ
ศาสนาอะหะหมัด] กองทัพไมกาสเซนที่ยกไปตีพวกที่คริสต์เตียน
เรียกว่า พวกนอกศาสนาถูกลูกพวกนอกศาสนาตีเจกกลับ^{๑๐}
มาเป็นหลายหน ลงท้ายก็ไม่ยกสำเร็จ โดยเหตุนี้จึงทำให้^{๑๑}
มหาชนโดยมากเกิดความสงสัยขึ้นว่า บางทีศาสนาคริสต์เตียน^{๑๒}
จะไม่จริงกระมัง จึงได้แพ้แก่พวกอะหะหมัด สงครามใน^{๑๓}
ระหว่างพวกคริสต์เตียนและพวกอะหะหมัดที่โคกถาวน มีชื่อว่า^{๑๔}

สงครามครูเสด หรือสงคราม ไม้กางเขน เพราะทหาร
 ที่ยกไปมีรูปไม้กางเขนติดที่หน้าอก เดิมเมื่อจะเกิดสงคราม
 ยังมีบาดหลวงคนหนึ่งชื่อ ปีเตอร์ เฮอร์มิต ได้ไปนมัสการ
 ที่วัดต่าง ๆ ของพระเยซูยังเมืองเยรูซาเล็ม ซึ่งเวลานั้น
 ตกเป็นเมืองของพวกมุฮะหมัดแล้ว ครั้นเมื่อบาดหลวงองค์
 นั้นกลับมาจากเมืองเยรูซาเล็ม จึงนำความทุกข์ยากต่าง ๆ
 ที่พวกมุฮะหมัดได้ทำแก่คนที่ได้ถือศาสนาคริสต์เคียนในเมือง
 นั้น และทำการทูลทูลในสิ่งที่เห็นเป็นเครื่องเคารพของศาสนา
 คริสต์เคียน ฝ่าย โป๊ปเออแบบ จึงคิดเห็นว่า ถ้าเรายกไปตี
 เมืองเยรูซาเล็มได้ ก็จะมีเกียรติปรากฏไปในเบื้องหน้า และ
 จะได้ปลดเปลื้องความทุกข์ของพวกคริสต์เคียนในเมืองนั้นด้วย
 โป๊ปเออแบบที่ ๓ จึงได้ชุมนุมพวกบาดหลวงและราชทูต
 ปวงชักนำเหตุผลต่าง ๆ มาพูดให้คนเหล่านั้นฟังว่า เคียน
 เมืองเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นที่ฝังพระเยซูตกอยู่ในอำนาจของ
 คนนอกศาสนา ซึ่งเป็นข้าศึกต่อศาสนาพระเยซู เป็นการ
 ขยายหน้า ไม่สมควรเลย ควรเราทำนุทั้งหลายจะมีใจเจ็บแค้น
 ช่วยกันชวนช่วยคิดอ่านฉลองพระเดชพระคุณ ที่เขาเมือง
 เยรูซาเล็มของเราตกเป็นมาจึงชอบ ถ้าผู้ใดไปสงครามคราว

ทำเป็นเทียงอยู่ทุกยาม พระเจ้าที่ประเทศใดสร้างชน
 ก็ยอมทำลายตามประเทศนั้นไป พระเจ้าเหล่านั้นมนุษย์
 เป็นผู้สร้าง เพราะฉะนั้น จะต้องแตกทำลายไปอย่าง
 มนุษย์ที่สร้างท่านมา พระเจ้าสมัยใหม่ก็ต้องเป็นพระ
 เจ้าแทนสมัยเก่า ศาสนาในปัจจุบันนี้จะยกเว้นไม่ให้
 ศาสนาในอนาคตหัวเราะเยาะไม่ได้ อย่างที่เราในสมัย
 นี้หัวเราะศาสนาในสมัยเก่า สมัยเมื่อครั้งก่อนเคยมี
 อำนาจ พระพรหมก็เป็นเจ้าโลกเลื่องลือปรากฏ ครั้น
 ต่อมาประเทศอียิปต์มีอำนาจ พระโอริซีสและพระ
 โอัสซิริสก็เป็นพระเจ้าแทน ต่อมาก็พระยูปตาซงเป็น
 พระเจ้าของกรีกเป็นใหญ่ สมัยเมื่อโรมันมีอำนาจ
 พระเจ้าสี่อัสตของโรมันก็เป็นใหญ่ตาม ครั้นโรมันทำ
 ลายสูญไปได้แล้ว พระเยซูก็ขึ้นเป็นพระเจ้าแทน
 เพราะฉะนั้น ใครหนอจะเป็นพระเจ้าแทนพระเยซูต่อ
 ไปในอนาคต

เมื่อข้าพเจ้าได้ดำริชกยกเหตุผลข้อเท็จจริงของคำทำนาย
 มากด่าว่า ข้าพเจ้าหาได้มีจิตที่จะหัวเราะเยาะเย้ยซึ่งมีใจเป็น
 กตยาณชนไม่ ข้าพเจ้าคัดค้านแต่บุคคลที่ใช้อำนาจขู่เข็ญ

ตลอดจนเขานรกชนตงหน้า ชู้ตาแข่งผู้ที่ไม่เชื่อไม่ถ้อยอย่างคน
และมีใจริษยา ไม่มีความกรุณาต่อเพื่อนมนุษย์

ความหาเหตุผล ความสังเกต ความทดลอง สาม
อย่างนี้ เป็นไตรยางค์แห่งความรู้เกี่ยวกับความเจริญ
ของโลก ไม่ใช่ตรีเอกานุภาพของพวกคริสเตียน ทว่า
พระบิดาพระบุตรและพระจิต เป็นหลักแห่งความสุข
[ตรีเอกานุภาพจะได้อธิบายโดยละเอียดในเรื่องหลัง] ไตร
ยางค์ของวิทยาศาสตร์ได้กล่าวไว้ข้างต้น เป็นหลักพอให้รู้ว่
ความดีความสุข เวลาที่จะหาความสุขได้ก็ในขณะ
และทางที่จะหาความสุขได้ คือเราต้องทำให้ผู้อื่นเขา
ได้รับสุขด้วย เมื่อเราทำได้เท่านั้น เมื่อตายไปก็เป็นสุข
และหาความที่ทนทานใหญ่เป็นประธานของโลกต่อไป
ภายหลังแล้ว เราก็ควรคุกเข่าเคารพ แต่ในขณะนั้นขอ
ให้พวกเรายืนตัวตรง อย่าพึงคุกเข่าย่อตัวเลย

พวกเราไม่ได้อ้างว่า เป็นผู้ที่พบของจริงทั่วไปหมดหรือ
คิดถูกหมด เพราะเราไม่อาจรู้ได้ว่า ความรู้ของมนุษย์จะ
ไปถึงดีเพียงไหน แต่เราไม่ได้ตั้งใจจะผิดความดี ความ

คิดของมนุษย์ในอนาคต เว้นแต่เราพยายามแก้ไขซึ่งผู้กระต
 ความคิดมนุษย์ในสมัยนี้ เราไม่ได้อ้างว่าเป็นคำสดำรัสทั่วไป
 แต่เชื่อว่าการเมตตาต่อสัตว์ทั้งปวง เป็นกิจที่ควร
 ถวายพระเจ้า และสอนให้มนุษย์ใช้ความคิดตรวถค้น
 หาของจริง ย่อมมีเกียรติคุณความดีมากกว่าที่จะไป
 เชื้อถอดตามๆ กันไปตะพึดตะพ้อ เพราะเรารู้สึกว่า
 ถาตราบโคมมนุษย์ยังถอดพระเจ้าอยู่ ความอิสรภาพ
 แห่งกาย วาจา ใจ ก็ไม่เจริญได้ แต่เราไม่ได้ตั้งใจ
 ว่าผลแห่งการที่เราทำนั้นจะเป็นผลดีเร็วใดในขณะนี้ แต่ถึง
 อย่างไรก็ดี จะตั้งความเพียรพยายามเพื่อนำมาซึ่งความ
 เจริญต่อไปในอนาคต เราจะเป็นผู้ก่อรากของวิหาร ไม่ใช่
 วิหารสำหรับพระเจ้าหรือเทวดา สำหรับมนุษย์อาศัยกระทำ
 ความเคารพนับถอดคำสดำรัส ที่มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์
 ทั้งปวง เราหวังใจว่าตัวรีเซน [reason] คือตัวปัญญาหา
 เหตุผล จะเป็นองค์พระเจ้าแห่งสมองมนุษย์ จะเป็น
 พระเจ้าของพระเจ้า ปกครองโลกทั้งปวงในอนาคต
 กาล.

หลักความเชื่อของศาสนาคริสต์เตียน

x x x

ตอนที่ ๑

ว่าด้วยคัมภีร์เก่าหรือโอดเตสตาเมนต์

หัวใจของศาสนาเรา [คริสต์เตียน] ที่สำคัญก็คือ
คัมภีร์เก่า [คัมภีร์ที่กล่าวถึงพระเจ้าสร้างโลกและทรง
บัญญัติวินัยต่าง ๆ จนถึงพระเยซูเกิด] ถ้าคัมภีร์เก่ามี
เรื่องราวไม่จริง มีข้อพิรุธมีข้อเท็จจริงแล้ว หลัก
ของศาสนาคริสต์เตียนก็เป็นอันใช้ไม่ได้

บรรดานักปราชญ์ตรวภูมิโถก [Geography] ต่างดง
ความเห็น ว่า ผู้แต่งคัมภีร์เก่าเข้าใจผิด ที่กล่าวถึง
อายุโลกว่า พระเจ้าได้สร้างบน ๖ วัน เมื่อหกพันปี
ล่วงมาแล้ว ข้อนั้นเป็นจริงไปไม่ได้

ก็เมื่อท่านหมอดสอนคำสอนถูกคัดค้านจนเข้า ก็โอดโถ
เถกิดหาอุบายแก้ว่า ที่ในคัมภีร์กล่าวว่า ๖ วัน ไม่ใช่วัน
อย่างที่เราเข้าใจผิดๆ คิดหาเบี่ยงเบนความหมายให้คล่อง

๖ วันก็คือ ๖ ปาง หรือ ๖ ตมัย เพราะฉะนั้น โลกเราอาจ
จะสร้างมานานดังหลายโกฏิปีก็เป็นได้

ขอ^๒แก้^๒ดวง^๒ที่เปลี่ยนวันกลายเป็นปาง พวก^๒ที่ถือคำสอน
คริสต์เคย^๒นึก^๒หึง^๒กระ^๒หิ^๒ม^๒ใจ^๒ว่า คน^๒ได้^๒มี^๒ชัย^๒ชนะ^๒ต่อ^๒พวก^๒นอก
คำสอน ความจริงเขา^๒ถึ^๒ม^๒น^๒ึก^๒ไป^๒ถึง^๒เรื่อง^๒พระ^๒ยะ^๒โฮ^๒วา^๒ได้^๒บัญญัติ^๒
ให้^๒ชาติ^๒ยิว^๒ถือ^๒วัน^๒ด^๒ปา^๒โต เป็น^๒วัน^๒หยุด^๒พัก โดย^๒อ้าง^๒เหตุ^๒ผล^๒ว่า
พระเจ้า^๒ได้^๒สร้าง^๒ดิน^๒ฟ้า^๒อา^๒กา^๒ศ^๒แ^๒ด^๒ว^๒ใน ๖ วัน แ^๒ด^๒วัน^๒ร^๒ุ่ง^๒ขึ้น^๒เป็น
วัน^๒ที่ ๗ พระ^๒องค์^๒ได้^๒หยุด^๒พัก เพราะ^๒ฉะนั้น^๒วัน^๒ที่ ๗ เป็น^๒วัน ๒๔
ชั่วโมง^๒หรือ^๒เป็น^๒ปาง

ยังมี^๒บุญ^๒หา^๒อยู่^๒ขอ^๒หนึ่ง ค^๒อ^๒ม^๒น^๒ุษ^๒ย^๒คน^๒แรก^๒ที่^๒พระ^๒เจ้า^๒สร้าง^๒
เป็น^๒เวลา^๒ช^๒า^๒นาน^๒เท่า^๒ไร และมี^๒อายุ^๒เท่า^๒ไร

ใน^๒ค^๒ัม^๒ภ^๒ร^๒ไบ^๒เบ^๒ิด^๒ก^๒ด^๒า^๒ว^๒า ม^๒น^๒ุษ^๒ย^๒คน^๒แรก^๒ที่^๒พระ^๒เจ้า^๒
สร้าง^๒ค^๒อ^๒อา^๒ค^๒ม นับ^๒ต^๒ง^๒แ^๒ด^๒วัน^๒สร้าง^๒อา^๒ค^๒ม^๒มา^๒จน^๒ถึง^๒วัน
ส^๒ม^๒ภ^๒พ^๒ของ^๒พระ^๒เยซู เป็น^๒เวลา ๔๐๐๔ ปี เพราะ^๒ฉะนั้น
ต^๒ง^๒แ^๒ด^๒มี^๒ม^๒น^๒ุษ^๒ย^๒ค^๒ร^๒ง^๒แรก^๒มา^๒จน^๒เท่า^๒บ^๒ค^๒น [พ.ศ. ๒๔๕๖] ค^๒ิด^๒เป็น^๒
เว^๒ด^๒า^๒ได้ ๕๙๙๓ ปี ถ้า^๒หา^๒ก^๒ว^๒า^๒ไม่^๒ใช่^๒ปี^๒ก็^๒แ^๒ด^๒ว^๒เป็น^๒อะ^๒ไร^๒เ^๒ด^๒า?
มี^๒เป็น ๕๙๙๓ ปาง^๒อย่าง^๒น^๒น^๒หรือ? ค^๒ร^๒ง^๒น^๒่า^๒เช^๒อ^๒ไหม?

นักปราชญ์เขาแบ่งอายุโลกเป็น ปางหรือเป็นสมัย ใน
สมัยหนึ่งก็ถึงหมดชีวิต และสรรพสิ่งทั้งปวงไปอย่างหนึ่ง
ผิด ๆ กันไปทุกสมัย เช่นในเกาะประเทศอังกฤษ เคยมี
สัตว์ใหญ่เช่น ช้าง แรด แต่มาบัดนี้สูญหายไปหมด [ที่อ้างนี้
เพราะเขาพูดได้ซากสัตว์เหล่านี้ในประเทศนั้น] นักปราชญ์
เขาได้คำนวณดูว่า สัตว์สูญหายไปตั้งหลายพันปีแล้ว บางที
ในท่าต่าง ๆ เขาเคยพบเครื่องมือไม้ด้อยของมนุษย์เป็นต้นว่า
เครื่องอาวุธที่ทำด้วยหินเหล็กไฟ พร้อมกับกระดูกของสัตว์
ที่ตายสูญไปหลายพันปี จึงเป็นที่เข้าใจว่า โลกได้เกิดมี
มนุษย์มีสัตว์ดังใดก่อกำเนิดมาแล้ว เพราะฉะนั้น อาตมซึ่งเป็น
มนุษย์คนแรกที่พระเจ้าได้สร้างมา ต้องเกิดทีหลัง
มนุษย์ที่ใดก่อกำเนิดมาแล้วหลายพันปี จึงเป็นที่เชื่อแน่ว่า
เรื่องราวสร้างโลกในคัมภีร์ไบเบิลเป็นเรื่องเหลวไหลไม่
จริง เชื่อได้แน่ว่า ผู้ที่ถูกระเจ้าตรัสให้เขียนคัมภีร์
นั้น ขาดความรู้ถึงต้นเหตุกำเนิดของมนุษย์. Δ

ยังมีข้อสำคัญอีกข้อหนึ่ง

ในคัมภีร์ไบเบิลอ้างว่า พระเจ้าได้สร้างโลกก่อน แล้วจึงได้สร้างพระอาทิตย์ นักปราชญ์ทุกคนเชื่อกัน ชำกับข้อความที่โตกต่างไว้ เขาเชื่อว่าโลกเราต้องออกมา จากพระอาทิตย์ บรรดาดวงดาวทั้งปวงก็ออกมาจากพระ อาทิตย์เป็นปฐม เพราะฉะนั้นผู้เขียนคัมภีร์ไบเบิลจึงเหตออีก

ในคัมภีร์ไบเบิลอ้างว่า พระยะโฮวาได้สร้างโลก เสร็จใน ๖ วัน และจารไนถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ สร้างทุกวัน ๆ ในวันที่ ๒ กล่าวว่า พระเจ้าได้ตรัสให้พ่น อากาศท่ามกลางน้ำทางหทัย ให้เป็นทแยงหน้าออกจากน้ำ และพระเจ้าได้ทรงสร้างพ่นอากาศ และได้แยกน้ำที่อยู่ใต้ฟ้า ออกจากน้ำที่อยู่เหนือฟ้าอากาศนั้น และพระเจ้าได้ตรัสเรียก พ่นอากาศนั้นว่าท้องฟ้า และมีเวลายื่นเวตาเข้าเป็นวันที่สอง [คัดมาจากหนังสือเยเนซิสภาษาไทย] ผู้แต่งคัมภีร์นี้ มิเข้าใจ ว่าท้องฟ้ามันเป็นพ่นแข็ง เป็นที่อยู่ของพระยะโฮวาหรือจึงอควิ แยกน้ำ และกล่าวว่า น้ำฝนนั้นเอนมาจากน้ำที่พระเจ้าได้ แยกเอาไว้บนสวรรค์ ในครั้งสร้างโลก ผู้แต่งคัมภีร์หาทราบ

ไม่ว่า พระอาทิตย์ดูดเอาไอน้ำขึ้นไป ยังไม่รู้ว่ ฝนมาจาก
 น้ำของโลกเราเอง หาใช่เป็นน้ำที่พระเจ้าแยกไว้เมื่อครั้ง
 กระนั้นไม่ ทุกวันนี้เรารู้ยู่ว่ บนอากาศไม่มีพินอะไร
 แตะน้ำไม่ได้แยกออกสองภาคดังที่เราเข้าใจกัน

ในคัมภีร์ไบเบิล จะหาชนเป็นหลักฐานสำหรับ
 การศึกษาพงศาวดารอย่างที่เราเชื่อได้แน่แท้ มีบ้างไหม
 เช่นในคัมภีร์ตอนหนึ่งมีความว่ มีชนชาติยิวครัวหนึ่ง
 ทั้งหมดรวมกัน ๗๐ คน ได้พากันเข้าไปอาศัยยัง
 ประเทศอียิปต์ ครั้นต่อมากำหนดกาลล่วงมาได้ ๒๑๕ ปี
 ครอบครัว ๗๐ คนนี้ได้เกิดลูกหลาน ขึ้น เป็นจำนวน
 ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ คน ตามธรรมดา ในร้อยปี มนุษย์เรา
 จะทวีขึ้นได้อย่างมากไม่เกินไปเท่าของจำนวนเดิม ต่เสีย
 ว่ใน ๒๑๕ ปี ทวีขึ้น ๕ เท่า เพราะฉะนั้นในจำนวน
 ๗๐ คน จะต้องทวีขึ้นเป็นจำนวน ๓๕,๘๔๐ คนเท่านั้น
 จะเป็นสิบสามล้านคนไม่ได้

เรื่องราวสงครามต่าง ๆ ที่มปรากฏอยู่ในคัมภีร์ก็ดู
 ไม่น่าเชื่อ เป็นคนว่ ครึ่งหนึ่ง ยะโรโบม ได้กรีธาทัพเป็น

จำนวนทหาร ๘๐๐,๐๐๐ คน ไปกระทำสงครามกับ อปีญา ซึ่งมีกำลังทหาร ๔๐,๐๐๐ คน ทั้งสองฝ่ายได้กระทำยุทธสงครามกันอย่างยาวนานใหญ่ แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาเข้าข้างพวกอปีญา เพราะฉะนั้นทหารของอปีญาจึงได้ฆ่าทหารของยะโรโบมตายถึง ๕๐๐,๐๐๐ คน จำนวนพลทหารที่รบกันนี้ ทั้งสองฝ่ายล้วนเป็นชนชาติยิวทั้งสิ้น และทั้งอาศัยอยู่ในประเทศปาเลสไตน์ ทั้งนี้ เมืองปาเลสไตน์เป็นเมืองเล็กน้อยอดคอคดเคี้ยว มีอาณาเขตกว้างใหญ่ราว ๖ ของมณฑลนิวยอร์คในประเทศอเมริกาเท่านั้น แต่มีทหารเข้ากระทำสงครามทั้งสองฝ่ายด้วยกันได้ถึง ๑,๒๐๐,๐๐๐ เพราะฉะนั้นพลเมืองในประเทศปาเลสไตน์ ต้องมีพลเมืองได้ถึง ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน จึงจะมีทหาร ๑,๒๐๐,๐๐๐ คนได้ เรื่องอย่างนั้น เหตุมิใช่หรือ ถึงหากว่าเมืองปาเลสไตน์จะถึงความเจริญสมบูรณ์ที่สุดอย่างไรก็ดี ก็ยังจะมีพลเมืองถึงสองล้านคนแทบจะไม่ได้อยู่แล้ว พันภูมิประเทศของเมืองปาเลสไตน์ ก็ไม่ค่อยมีผลประโยชน์อะไร แต่ถึงอย่างนั้น ในคัมภีร์ยังกล่าวถึงกษัตริย์เดวิด ได้สะสมเงินทองสร้างวิหารองค์หนึ่ง ซึ่งต่อมาจนถึงแผ่นดิน กษัตริย์โซโลมอน จึงได้สร้างสำเร็จ

จำนวนเงิน และทองที่พระเจ้าเดวิดได้รวบรวมสำหรับสร้าง
วิหาร ถ้าจะคิดเป็นราคาทุกวันนี้ คือสิ้นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
เหรียญทอง จำนวนทอง ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ รวมเป็นจำนวน
เงินและทอง เป็นเงิน ๗๐๐ โกฏิเหรียญทอง เรื่องเช่นนี้เป็น
เรื่องจริงไหม?

ตามที่ปรากฏทุกวันนี้ [ปี ๑๘๕๕] ว่า แบนคัทมีชื่อ
แห่งฝรั่งเศสแห่งเดียวเท่านั้น ที่มีจำนวนเงินและทองรวมกัน
ได้ถึง ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญ จำนวนเท่านั้นก็เป็นจำนวน
มากที่สุดที่เคยมี ถึงจะเอาเงินทองทั้งโลกที่มนุษย์ใช้ต่อยกัน
มารวม ก็ยังไม่ได้มากเท่าจำนวนเงินและทองของพระเจ้า
เดวิด นี่อะไรมันถึง ๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญทอง พระเจ้า
เดวิดไปเอามาแต่ไหน พวกยิวก็ไม่ได้ค้าขายอะไรในเวदानัน
เรือสำหรับเดินทะเลเด็กไม่มี โรงงานก็ไม่มี ในพื้นเมืองก็ไม่
เกิดผลอะไร สำหรับจะได้ส่งไปแลกเปลี่ยนยังนานาประเทศ
บ่อแร่ทองและเงินก็ไม่มี เพราะฉะนั้น ไปเอาเงินและทอง
มาจากไหน ถ้าไม่รู้อะไรบอกให้ คือผู้แต่งคัมภีร์ยกเอาความ
รักชาติ เพื่อจะอวดอภินิหารความมั่งมีเป็นใหญ่ ของชาติ

ยวชนคงหน้า เพื่อให้เขาเต็มได้ หาใช้ปัญญาไตร่ตรอง
 ดูว่า เขาจะจับเท็จได้หรือไม่ประการหนึ่ง จำนวนเงินแะ
 ทองของพระเจ้าเดวิดนั้น ถ้าจะรวมนำหนัก จะต้องหนักถึง
 หกหมื่นแปดพันต้น รถไฟสำหรับบรรทุกสินค้าคันหนึ่ง
 บรรทุกได้อย่างมากประมาณ ๑๕ คัน ถ้าหกหมื่นแปดพันต้น
 จะต้องกินตัวรถถึง ๔๕๓๓ คัน ถ้าฟองเป็นแถวยาวถึง ๓๒
 ไมล์ จำนวนเงินแะทองเป็นก่ายกองนี้แหละ เขามาสร้าง
 วิหารซึ่งยาว ๙๐ ฟุต สูง ๔๕ ฟุต กว้าง ๓๐ ฟุต มีมุขยื่น
 ออกมากว้าง ๓๐ ฟุต ยาว ๙๐ ฟุต แะสูง ๑๘๐ ฟุต บาง
 ที่ผู้ที่เป็นนายช่างก่อสร้างก็คงถูกพระเจ้าคิดใจ อย่างผู้ที่เขียน
 คัมภีร์ด้วยก็ไม่ว่า ใครในโลกที่เขามีสติแะความคิด เขาจะ
 เชื่อถือหรือว่า พระเจ้าเดวิดได้สะสมเงินทองได้ถึง ๗๐๐
 โกฏิเหรียญทอง เงินแะทองที่ใช้กันอยู่ในโลก ก็มีเกือบ
 ไม่ถึง ๕๐๐ โกฏิเหรียญทอง บางที่ผู้แต่งคัมภีร์เข้าใจผิด
 ถัดคุดอกเดี่ยวต้นยูให้คงอยู่เพียง ๕๐๐,๐๐๐ ก็ดูมันเข้าที่พอ
 เชื่อได้บ้าง เพราะฉะนั้น คัมภีร์โอดดเคตดาเมนต์หรือ
 คัมภีร์เก่าของศาสนาครีสต์เตียนเอาไปโยนทิ้งเสียดีกว่า เพราะ
 มันไม่เป็นหลักฐานทำให้เกิดสติปัญญาเลย

ตอนที่ ๒

ว่าด้วยคัมภีร์ใหม่หรือนิวเตสตาเมนต์

บัดนี้ข้าพเจ้าจะได้กล่าวถึงคัมภีร์ ของคำสอนคริสต์เตียน
อันมีชื่อว่า คัมภีร์ใหม่ เป็นคัมภีร์ต่อจากคัมภีร์เก่า เป็น
คัมภีร์ยืนยันข้อเท็จจริงของคัมภีร์เก่าด้วย เพราะฉะนั้น ถ้า
คัมภีร์เก่าเหลวไม่จริง คัมภีร์ใหม่ก็เป็นจริงด้วยไม่ได้

ในคัมภีร์ใหม่เราจะได้พบเรื่องราวประวัติ และ
กิจการคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์โตครบบริบูรณ์ พวก
คริสต์เตียนอ้างว่า ท่านที่แต่งคัมภีร์ล้วนเป็นผู้ที่พระเจ้า
ดลใจให้แต่งทุกคน เพราะฉะนั้น ข้อความที่เขาแต่ง
ที่มีปรากฏอยู่ในคัมภีร์ล้วนเป็นเรื่องจริงทุกข้อ

คราวนี้เราจะได้ตรวจดูคัมภีร์เหล่านั้นว่า ผู้แต่งตรงกัน
ทุกคนไหม ถ้าพระเจ้าดลใจแล้ว เรื่องราวกล่าวตอนพระ
เยซูเกิดจะต้องถูกกัน ตรงกันทุกคัมภีร์เพราะเป็นเรื่องสำคัญ

ในคัมภีร์ซึ่งมีชื่อว่า มัทธาย ซึ่งนักบุญมัทธายแต่ง
มีความว่าด้วยเรื่องพระเยซูเกิดในขณะนั้น พระเยซูก็ได้

ประสูติเองออกจากครรภ์พระมารดา ยังตะแคงบ้าน เบต-
เลเฮม ในแขวง เมืองยูเดีย เป็นสมัยกาดเมอกรัง พระ
เจ้าเฮโรด เป็นกษัตริย์แห่งประเทศนั้น จึงมีนักปราชญ์
๓ นาย เดินทางมาสู่เบธเลเฮมบุรพาทิศและกล่าวว่า ท่านซึ่งเป็น
กษัตริย์แห่งชาติยิว [พระเยซู] ได้ประสูติ ณ ตำบลไหน
หนอ เพราะเราได้เห็นดาวประจำตัวพระองค์ขึ้นทิศตะวันออก
เราจึงได้ตามมาทางทิศที่ดาวขึ้น เพื่อจะมานมัสการต่อพระ
องค์

ตรึงผู้แต่งหาได้บอกว่า นักปราชญ์ ๓ คนนี้คือใคร ?
มาจากเมืองอะไร ? เป็นชาติอะไร ? มาเคารพพระเยซูทำไม
กัน ?

ในคัมภีร์กล่าวต่อไปว่า เมื่อกษัตริย์เฮโรดได้ทราบ
เหตุว่า มีผู้ทูลกันว่า เป็นกษัตริย์ของชาติมาบังเกิด ก็ให้
หวาดหวั่นไม่สบายพระทัย บรรดาฝูงชนในเมืองเยรูซาเล็ม
ก็ต่างวิตกทั่วไป แต่วกษัตริย์เฮโรดจึงได้ประชุมนักพรตทั้ง
ปวง และรับสั่งถามว่าพระเยซูได้ประสูติที่ไหน บรรดานัก
พรตทั้งหลายจึงทูลว่า พระเยซูได้ประสูติยังตำบลบ้านเบต-
เลเฮม

ลำดับนั้น พระเจ้าเหโรดมีรับสั่งให้หาตัวนักปราชญ์
ทั้ง ๓ คนเข้ามาเฝ้า และตรัสถามถึงความประหลาดซึ่งได้
อุปคชน ๓ เบองทีศบุรพา และรับสั่งแก่นักปราชญ์ทั้ง ๓
คนว่า ถ้าไปที่บ้านเบตเฮเลมกลับมาเมื่อใดแล้ว จงเล่าเรื่อง
ที่ใดเห็นมาให้พระองค์ทราบ

ครั้นเมื่อนักปราชญ์ ๓ คน ออกจากเฝ้าพระเจ้าเฮโรด
แล้ว ดาวประหลาดดวงนั้นก็นำยว้ที่มีรุ่งโรจน์โชตินาการ
เดินชนหนานักปราชญ์ทั้ง ๓ คน มาจนถึงทกุมารประสูติ
แล้วดาวนั้นก็หยุดนิ่งไม่เคลื่อนที่ต่อไปอีก นักปราชญ์ทั้ง ๓
คนจึงเข้าไปในบ้าน และกระทำนมัสการต่อกุมาร และถวาย
เครื่องสักการะอันมีค่าต่าง ๆ ในขณะที่พระเป็นเจ้าจึงคิด
บันดาลมาเข้าฝัน บอกให้นักปราชญ์ทั้ง ๓ คนรีบกลับ
โดยเร็ว นักปราชญ์ทั้ง ๓ คนจึงได้ถวายนมัสการตากุมาร
รีบกลับไปยังประเทศตนโดยด่วน หาได้มาเฝ้ากษัตริย์เฮโรด
ไม่ ครั้นแล้วพระเจ้าจึงมีเทวโองการให้ทูตสวรรค์ [เทวดา]
ลงมาเข้าฝัน โยเซฟ [บิดาเลี้ยงพระเยซู] ว่าให้พา นาง
มาเรีย หญิงกษัตริย์เฮโรดไปยังเมืองอียิปต์ ครั้นโยเซฟ

ได้ทราบความตามที่ทูตสวรรค์บอก จึงจัดแจงรีบพานาง
มาเรียและกุมารไปยังเมืองอียิปต์ และอยู่ในประเทศนั้น
ต่อไป จนถึงเมื่อกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์

ฝ่ายกษัตริย์เฮโรดทรงทราบว่า นักปราชญ์ทั้ง ๓ คน
กลับหนีไป หากกลับมาเฝ้าพระองค์ไม่ ก็ทรงพระพิโรธเป็น
อันยิ่ง จึงรับสั่งให้จับเอาบรรดาเด็กที่มีอยู่ในสะแวกบ้าน
เบตเลเฮม ตลอดจนจนถึงชายทะเลแถบนั้น ตั้งแต่อายุ ๒ ขวบ
ลงมาเอาไปประหารชีวิตเสียจนสิ้นเชิง

ครั้นเมื่อกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ไปแล้ว ทูตสวรรค์
จึงไปเข้าฝันโยเซฟว่า ให้นำนางมาเรียกับกุมารคือพระเยซู
คริสต์โต มาอยู่ยังเมืองเยรูซาเล็ม โยเซฟจึงได้กลับมาและ
ได้ไปอาศัยอยู่ตำบลบ้านนาซาเรต

เรื่องจริงไหม? เรื่องดาว เรื่องนักปราชญ์ เราจะ
ต้องเชื่อด้วยไหม? นักปราชญ์ ๓ คนคือใครกัน? มา
จากประเทศบ้านเมืองไหน? มีอะไรเกี่ยวข้องกับพระเยซู
ซึ่งอ้างว่าเป็นกษัตริย์ของชาติยิว? แล้วต่อมานักปราชญ์
ทั้ง ๓ คนและดาวเป็นอย่างไรต่อไป?

จริงอยู่ที่ในอดีตชื่อว่า แครอลิก เช็ต เขารักษาหัว
กระโหลกไว้ ๓ หัว กล่าวว่าเป็นกระโหลกศีรษะนักปราชญ์
ทั้ง ๓ แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าวัดไปเอามาจากไหน จะใช่หรือไม่
ใช่ก็ไม่มีหลักฐานแสดงให้ปรากฏเห็นจริง

เรื่องทกษัตริย์เฮโรดฆ่าเด็ก ก็ต้องให้เราเชื่อใหม่ เรื่อง
นี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่เซนต์โยฮันแนสดูคา ผู้แต่งคัมภีร์โยฮัน
แนสดูคาหากกล่าวถึงเรื่องฆ่าเด็กไม่

เรื่องพระเยซูประสูติ ในคัมภีร์ ลูคา กล่าวว่า เมื่อ
ในสมัยนั้น พระเจ้าซีซาร์ออกุสตุส [เอมเปอเรอร์โรมัน]
ประกาศเก็บด้วย [ในหนังสือลูคา ที่หมออเมริกัสน์พิมพ์ แปล
ว่าจดสำมะโนครัว] พดเมืองทั่วไปในราชอาณาจักรเมือง
ชนของโรมันในเวลานั้น กิเรนีอัส เป็นเจ้าเมืองซีเรีย [คือ
ประเทศที่พระเยซูประสูติ ซึ่งในเวลานั้นเป็นเมืองของโรมัน]
ฝ่ายโยเซฟเมื่อได้ทราบความตามประกาศ จึงได้พานาง
มาเรียผู้ภรรยามาด้วยยังตำบลบ้านเบตเลเฮม ครั้นมาถึง
ตำบลนั้น นางมาเรียก็คลอดพระเยซู ณ รางหญ้า และ
ในคัมภีร์ดกากล่าวต่อไปว่า ทศตวรรษก็จึงดำแดงการนี้

มหัศจรรย์ ให้คนเดียวแคะในแถบหนังว่า ผู้บุญมาเกิดใน
 ตะแคงบ้านคน เขาทั้งปวงจึงพากันมาเยี่ยมนางมาเรียและ
 กุมาร และนำความที่เทพเจ้ามาดำแดงบอกให้รู้เล่าต่อ ๆ กัน
 ไป ครั้นกุมาร [พระเยซู] มีพระชนมายุได้ ๘ วัน
 เขาจึงตั้งนาม พระเยซู และเมื่อมีอายุได้ ๔๐ วัน
 โยเซฟและนางมาเรีย จึงพาพระเยซู ไปเมือง เยรูซา-
 เล็ม ไปกระทำพิธีการตามมงคลจารีตธรรมเนียม
 ของเพศบ้านเพศเมือง [มีตัดองค์ชาติอย่างแขก เป็นต้น]
 แล้วจึงได้กลับมาอยู่ ณ ตำบลบ้านนาซาเรต

เรื่องในคัมภีร์มัทธิวกายและคัมภีร์ลูกา กล่าวถูกต้องกัน
 ไหม? อาจจะเป็นจริงทั้งสองเรื่องได้ไหม? ในคัมภีร์ลูกา
 ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องดาว เรื่องนักปราชญ์ ๓ คน เรื่องกษัตริย์
 เฮโรดฆ่าเด็ก เรื่องโยเซฟพานางมาเรียและพระเยซูหนีไป
 เมืองอียิปต์เลย ส่วนในคัมภีร์มัทธิวกายไม่ได้กล่าวถึงคนเดียว
 แคะและกล่าวว่า โยเซฟพานางมาเรียและพระเยซูหนีไป
 เมืองอียิปต์ เพราะทูตสวรรค์มาบอก ครั้นภายหลังจึงได้
 กลับมายังตำบลบ้านนาซาเรต ส่วนคัมภีร์ลูกากล่าวว่า

โยเซฟ พานางมาเรีย และพระเยซูไป ยังเมือง เยรูซาเล็มด้วย
ตามใจตนเอง แล้วจึงกลับมายู่ ณ ตำบลนาซาเรต เพราะ
ฉะนั้น เรื่องทั้งสองนั้นจะเป็นจริงไม่ได้ ท่านหมอด์อนคำค้นหา
จะบอกได้ใหม่ว่า จะให้เชื่อเรื่องไหน? พระเยซูประสูติ
เมื่อไร?

ในคัมภีร์ลูกา กล่าวว่า พระเยซูประสูติเมื่อกิเรนีอัส
เป็นเจ้าเมืองซีเรีย ตรงนั้นก็มีผิดอีก เพราะเมื่อกษัตริย์เฮโรด
ตายไปแล้ว ๑๐ ปี กิเรนีอัสจึงได้เป็นเจ้าเมือง เพราะ
ฉะนั้น เรื่องประกาศเก็บส่วยราษฎรในสมัยกาลของ
กิเรนีอัส ก็ต้องเป็นเวลาทีพระเยซูเกิด ๑๐ ปี

ในคัมภีร์มัทธิว ไม่ได้กล่าวถึงวันปี ประสูติของพระเยซู
เป็นแต่กล่าวไว้ว่า พระเยซูประสูติเมื่อเฮโรดเป็นกษัตริย์ เป็น
ที่รู้แน่กันว่า พระเยซูประสูติเมื่อเฮโรดเป็นกษัตริย์ เมื่อ
กษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ไปได้ ๑๐ ปีแล้ว จึงได้ประกาศ
เก็บส่วย เพราะฉะนั้น ถ้าเรื่องในคัมภีร์ลูกาเป็นเรื่องจริง
แล้ว โยเซฟจะต้องหนีกษัตริย์เฮโรดไปเมืองอียิปต์ เมื่อ
กษัตริย์เฮโรดตายไปแล้ว ๑๐ ปี ต่างว่าเรื่องในคัมภีร์

มัทธายและคัมภีรลูกาเป็นเรื่องจริงทงคู้ เมื่อโยเซฟ
พาพระเยซูหนีไปเมืองอียิปต์ จะต้องก่อนพระเยซู
ประสูติ ๑๐ ปี และเรื่องกษัตริย์เฮโรดมาเด็กจะต้อง
มาก่อน เมื่อกษัตริย์เฮโรดตายไปแล้ว ๑๐ ปี เพราะ
ฉะนั้น ท่านหมอดสอนคำสอนจะทำประการใด เรื่องถึงจะไม่
เดชะเทอะขัดกัน และขอให้เข้าใจว่า คัมภีรทงคู้เป็น
คัมภีรทพระเจ้ดัดใจให้เขียนทงคู้

ยังมีอีกขอหนึ่ง ที่ในคัมภีรมัทธายและในคัมภีรลูกา
ต่างอ้างว่าพระเยซูสืบเชื้อสายมาจากพระเจ้เดวิด เป็น
กษัตริย์ทางธรรมอันประเสริฐ ถ้าหากผู้แต่งคัมภีรทงคู้
คัมภีรนี้ได้แต่งตามที่พระเจ้ดัดใจ ดังเช่นที่พวกคริสเตียน
ได้กล่าวอ้างดงนั้น จะต้องตรงกันทงคู้เรื่อง ในคัมภีร
มัทธายอ้างว่า ตั้งแต่พระเจ้เดวิดมาจนถึงพระเยซูเป็น
ยี่สิบเจ็ดชั่ว และบอกชอด้วยทงคู้ ชั่ว ฝ่ายคัมภีร
ลูกาว่า ๔๒ ชั่ว กับบอกชอได้ทงคู้ ชั่ว ถ้าคัมภีรทง
คู้เป็นคัมภีรทพระเจ้ดัดใจบอกให้รู้ ทำไมเรื่องจึงผิด
กันไปถึง ๑๖-๑๗ ชั่วคน อีกประการหนึ่งขอบรรพ-

บุรุษของพระเยซูก็ไม่ตรงกัน ไปตรงกันสองข้อเท่านั้น
เช่นในคัมภีร์มัทธิว อังว่าบิดาของโยเซฟชอยาโคบ
ในคัมภีร์ลูกาว่าชอฮาดี เพราะฉะนั้น เรื่องทั้งสองจะ
เป็นเรื่องจริงทั้งคู่ไม่ได้ ท่านหมอสอนศาสนาจะอธิบาย
เรื่องโง่ ๆ นี้ได้บ้างไหม ?

ยังมีข้อผิดพลาดที่อ้างว่า ออกมาจากโอรุสของพระ
เยซูก็หลายแห่ง เช่นในคัมภีร์มัทธิวบทที่ ๒๓ ที่อน ๓๕ มี
ความว่า “ พระเยซูได้ตรัสว่า.: เราขอให้สุเจ้าจงสืบ
เชื้อสายมาจากโลหิตแห่งผู้ซึ่งประพฤติสุจริตธรรม เช่น
อัมเบนที่ซัคกาเรีย ที่เป็นบุตรบาราคด ที่พวกเจ้าได้
ประหารเขาตายทวาร ” ฉะนั้น เป็นที่เชื่อแน่ว่า ถ้อย
คำดังกล่าวมาข้างต้นนี้ จะออกมาจากโอรุสของพระเยซู
ไม่ได้ เพราะพระเยซูจะรู้เรื่องที่ซัคกาเรียถูกฆ่าตายไม่
ได้ โดยเหตุที่ซัคกาเรียถูกพวกยิวชาติเดยวกันฆ่าตาย
เสีย เมื่อแม่ทัพโตตัสยกมาตเมืองเยรูซาเล็ม เมื่อ
คริสตศักราชล่วงไปได้ ๗๒ ปี เป็นเวลาที่พระเยซูสิ้น
พระชนม์ไปแล้ว ๓๘ ปี อีกประการหนึ่ง ซัคกาเรีย

หาใช่เป็นบุตรของบาราจด์ไม่ เป็นบุตรของบารุสต่าง
หาก แต่อย่างไรก็ดีเราไม่ควรจะยึดถือว่า คัมภีร์ของพระ
เจ้าถูกไปทงหน

ตามคัมภีร์มัทธายกกล่าวว่า เมื่อเขาเอาพระเยซูไปตรึง
ไม้กางเขน บรรดาหุดมค์พซังฆ์นักบุญ [ผู้สำเริง] ทงปวง
ก็แยกแยะออก ครนเมื่อพระเยซูกลบเป็นชนมา บรรดาศพ
ทงปวงก็ถูกขับออกจากหุดม กระทำปาฏิหาริย์ให้มหาชนใน
วิหารเห็นกันทั่ว เรืองนตองเข้าใจว่าหุดมค์พของพวกนักบุญ
ได้ระเบิดออกเมื่อเขาตรึงพระเยซู ต่อเมื่อพระเยซูเป็นชนมา
แล้ว พวกนักบุญจึงได้ถูกขับจากหุดม เออเนาะ! ท่านพวก
นักบุญเหล่านั้นมีกิริยาสุภาพจริง เมื่อเวดาหุดมแยกออก
แล้ว ยังนั่งทนอยู่ในหุดมได้ รอดจนกว่าพระเยซูกลบเป็นชน
มาจึงกระโดดชนจากหุดม ที่นักบุญกระทำปาฏิหาริย์ให้
ใคร ๆ เห็นเป็นอันมาก ก็ใครบ้างเหล่านั้นที่ได้เห็น ครนเมื่อ
กระทำปาฏิหาริย์เสร็จแล้ว เป็นอย่างไรต่อไป กลบไปลง
หุดมอีกหรือว่าไปไหน เพราะคัมภีร์ไม่ได้กล่าว

เป็นการแปลกใหม่ ในคัมภีร์ลูกา คัมภีร์มาร์โก
 คัมภีร์โยฮัน หาได้กล่าวเรื่องนี้ไม่ บางที่ท่านผู้แต่ง
 คัมภีร์เหล่านี้จะไม่ได้แลเห็น และพวกนักบุญที่กลับ
 เป็นชนมาเป็นนักบุญของศาสนาไหน จะเป็นนักบุญ
 ของศาสนาคริสต์เตียนไม่ได้ เพราะท่านเหล่านี้ตายมา
 ก่อนที่พระเยซูมาประกาศศาสนาคริสต์เตียน คงจะไป
 เป็นนักบุญในศาสนาอื่น ศาสนาอื่นไม่นับถือพระเยซู
 เขาถือว่าจะมี Messiah เมสสิอา [พระศรีอาริย์หรือไม่ใช่]
 ลงมาตรัส เขาปฏิเสธว่าพระเยซูไม่ใช่เมสสิอา กลับ
 เห็นว่าเป็นผู้ล่อลวงให้เขานับถือ เขานับถือแต่พระ
 คัมภีร์เก่าว่าด้วยเรื่องสร้างโลกคัมภีร์เดียว ส่วนคัมภีร์
 ใหม่ว่าด้วยประวัติของพระเยซู เขาไม่นับถือและไม่
 เชื่อ ที่พระเยซูถูกตรึงไม้กางเขน ก็เพราะพระพวกนี้

ตอนที่ ๓

ว่าด้วยพระยะโฮวา

พระยะโฮวา คือพระเจ้าศาสนาคริสต์เถียน ท่าน
องค์หนึ่งเป็นผู้สร้างโลก และสรรพสิ่งที่มีชีวิตและไม่มี
ชีวิตทั้งปวง คือ ท่านเอาอายไม่มีอะไร คือ ว่างเปล่า
มาสร้างเป็นตัวมัน และท่านเป็นผู้พิทักษ์รักษาโลก
มาจนทุกวันนี้ ท่านเป็นผู้ได้ตั้งอาณาจักร และทำลาย
อาณาจักรของโลกตามพระทัยท่าน บางทีท่านก็ปล่อย
ให้มนุษย์ของท่านเป็นทาส เป็นเชลย บางทีก็ส่งความ
ดีความชั่วมาให้ สิ่งเหล่านี้แหละเป็นเครื่องให้รู้ถึงพระ
มหากรุณาของพระยะโฮวา

ท่านได้สร้างภูเขาไฟไว้สำหรับระเบิด และคัดออกคนที่
ประพฤติดีและประพฤติชั่ว บางทีท่านก็ทำให้น้ำท่วมมาฉาบทา
ชีวิตมนุษย์และสัตว์ สร้างภัยอันนี้มาฆ่าคนดีคนชั่ว ตั้ง
โรคเป็ดกมาทำลายมนุษย์ ทำให้ข้าวยากหมากแพง เพื่อให้
มนุษย์และสัตว์ได้รับความอดทนยากลำบาก ท่านย่อมได้ยก

พวกทุจริตให้ทำร้ายพวกประพฤดีดี ปลดปล่อยให้มันเอาไป
 ทรมาณประหัตประหารต่าง ๆ นานา นึกเป็นเพราะมหา
 กรุณาเมตตาของท่านอีก

ท่านหมอดสอนคำสอนอ้างว่า พระเจ้าอาจจะยกโทษผิด
 ของมนุษย์ได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า เราได้รับความลำบาก
 เดือดร้อนมานานไม่รู้จะทำไรแล้ว ควรจะยกโทษที่พระเจ้า
 ทำแก่เราบ้างไม่ได้หรือ ?

พวกคริสเตียนจะพิสูจน์ได้ไหมว่า พระเจ้ามี
 รูปร่างเป็นอย่างไร จะหมายความว่า สิ่งที่เราเคย
 ฐเคยเห็น หรือสิ่งที่เราไม่เคยฐเคยเห็น หรือใช้วิธี
 เดาคาดคะเนว่าพระเจ้าคงนั้น เราจะทำอย่างไร
 เมื่อพระเจ้าไม่มีตัวตนรูปร่างอย่างไร และไม่มี
 ฐตณหา ไม่มีเพศเป็นหญิงเป็นชาย แต่เหตุใดใน
 คัมภีร์ไบเบิลจึงกล่าวว่า พระเจ้าเป็นเพศบุรุษว่า
 เดินอยู่ในสวนอุทยานเวลาเย็น ๆ พุดได้ ฟังได้ ดม
 ได้ โกรธได้ รักได้ ถ้าไม่มีตณหาทำไมจึงรู้สึกริชยา

ในโลกนี้ ย่อมมีสิ่งทีประหลาดพิศวงจะนับคนนามิได้
 เมื่อมีใครมาถามผู้ที่มีปัญญา คือนักปราชญ์ว่าต้นเหตุของ
 โลก ปลายเหตุของโลกมันเป็นขึ้นมาและต่อไปจะเป็นอย่างไร
 เขาก็คงตอบว่า เขาไม่สามารถจะยืนยันว่ารู้ได้ เขาไม่คุยโต
 อวดอ้างกล่าวข้อเท็จ ที่เขาคิดไม่ได้ หรือไม่มีพยานหลักฐาน
 พอ และไม่ต้องการกล่าวหลอกลวงโกหกใคร

ท่านพวกด้นคำสอนเมื่อคิด ๆ ไป มาถึงดังที่คิดไม่
 ออกถึงซึ่ง ก็เขาคำว่า พระเจ้า ขนเป็นคำตอบ ส่วนพวกนัก
 ปราชญ์เมื่อเขาคิดมาถึงดังที่เขาไม่สามารถจะรู้ได้ เขาก็บอก
 แต่ว่าเขาไม่รู้ เขาไม่อวดอ้างอะไร

ท่านพวกด้นคำสอนอธิบายว่า ท่านหรือดังที่เขาคิดไม่
 ออกนี้ คือเป็นผู้ปกครองบำรุงโลก ถ้าจะมองข้อข้อโทษท่าน
 ก็ให้สวดอ้อนวอนหรือกระทำพิธีกรรมประด้งค์ ท่านเป็นผู้ให้
 ให้ขวัญ ให้โทษได้ เอเย่นต์และที่ทำการของพระเจ้า ก็คือพวก
 พระและวิหารนั่นเอง ส่วนพวกนักปราชญ์ว่าสิ่งที่เขาไม่รู้
 นั้น ตามที่เขาได้เคยสังเกตมา เห็นว่า จะขอความสำเร็จ
 จากสิ่งที่เขาไม่รู้ โดยใช้สวดอ้อนวอนภาวนา หรือใช้

พวกพระก็ไม่สำเร็จ เขายอมรับว่าสิ่งที่เขาไม่รู้^๕ จะด้^๕
ช่วยประการใดเขาไม่รู้^๕ได้ จะต้องให้มนุษย์^๕ทำอย่างโน้น
อย่างนี้^๕ได้หรือไม่^๕ได้ เขารู้^๕ไม่ได้ เราจะสมควร^๕บนอบ
นับถือหรือไม่^๕ เขาก็ไม่พูด และเขาก็ไม่ได้^๕อ้างว่าสิ่งที่
เขาไม่รู้^๕ คือเป็นองค์พระเจ้า^๕ที่สร้างโลกและสรรพสิ่ง^๕
ทั้งปวง เป็นแต่เขาพูดว่าสิ่งที่เขาไม่รู้^๕ เขาอธิบายไม่ได้^๕
เลย

ทำไมพวกคริสเตียนจึงยืนยัน^๕แข็งแรง^๕กว่า พระเจ้ามี^๕
บัญชา^๕สั่ง^๕ห้าม^๕มีพระทัยกรุณาเมตตา มีพระเดชานุภาพปกครอง^๕
โลกได้ ก็แต่ทำไมจึงปล่อยให้^๕สับเยกต์ [Subject] ของท่าน^๕
ต้องเป็นทาสเป็นเชลย ทำไมปล่อยให้^๕อยู่ติธรรมขณะต่ออยู่ติ-
ธรรม ทำไมปล่อยให้^๕คนคิดไม่^๕โทษผิด ต้องได้รับความทรมาน^๕
ก็มี ถูกเผาไฟเสียทั้งเป็นก็มี? ทำไมบางที่ทำไมให้^๕ฝนตกให้^๕
เกิดอาหารผิเคือง ทำให้พวกคนที่ประพฤติดีและถูกเด็กเด็ก^๕
น้อยทไมรู^๕เรอ^๕รู^๕เคียงดำ ต้องได้รับความยากแค้นตายไปด้วย?
ทำไมจึงไม่^๕ห้าม ปล่อยให้^๕ภูเขาไฟระเบิดคร่อคน? ทำไมจึง
ไม่^๕ห้ามอายุและแผ่นดินไหว ซึ่งทำความพินาศแก่มนุษย์และ^๕
สัตว์ทั้งปวง?

ตอนที่ ๔

ว่าด้วยเรื่องตรีเอกานุภาพ

ในคัมภีร์ใหม่ของศาสนาคริสต์เขียนอ้างว่าพระเยซูคริสต์โต
เป็นบุตรของโยเซฟเป็นบุตรของพระเจ้า และเป็นองค์พระเจ้า
และนางมาเรียเป็นมารดา

จะมีหลักฐานอะไรบ้าง ที่อ้างว่าพระเยซูเป็นบุตรพระเจ้า
เป็นแต่กล่าววาทูตสวรรค์มาเข้าฝันบอกกับโยเซฟว่าดังนี้
แต่โยเซฟหาได้เขียนเรื่องที่ทูตสวรรค์มาเข้าฝันตนไว้เป็น
พยานหลักฐานไม่ ตามที่ปรากฏ ดูเหมือนโยเซฟไม่ได้พูด
เรื่องนเดย ทงนางมาเรียก็ไม่ได้พูดหรือเล่าให้ใครฟัง และ
ได้เขียนเรื่องราวอะไรลงไว้ด้วย ในคัมภีร์ก็เป็นแต่กล่าววาทูต
สวรรค์มาเข้าฝันโยเซฟ แต่โยเซฟก็ไม่ได้บอกให้ใครรู้สัก
นิดเดียว ถึงพระจิตซึ่งอ้างกันว่าเป็นบิดาของพระเยซู ก็ไม่ได้
เขียนอะไรไว้ ที่เราได้รู้เรื่องมาก็หาได้รู้มาจากผู้รู้
เรื่องนี้ไม่ เราได้มาจากพวกที่ไม่รู้เหมือนพวกเรา
เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้น จะเอาอะไรมาเป็นข้อ

พิสูจน์ว่าพระจิตเป็นพระบิดาของพระเยซู และใคร
 รู้บ้างว่าพระจิตมีรูปร่างอย่างไร และทำไมนางมาเรีย
 จึงจะรู้ว่าพระจิตคือใคร และโยเซฟรู้ได้อย่างไรว่า
 เทวดามาเข้าฝันตน โยเซฟเคยพบเคยรู้จักหรือว่า
 ผู้ที่เข้ามาฝันเป็นเทวดา เรื่องราวทั้งปวงมันก็น่า
 มาจากฝันเมื่อเวลาโยเซฟหลับ เพราะฉะนั้นหลัก
 ฐานของผู้ที่ฝันจะมีราคามากน้อยเท่าไร ?

ข้อพยายามหักล้างฐานทั้งต้นที่เราดู ก็ได้มาจากผู้แต่ง
 คัมภีร์ว่า พระจิตเป็นพระบิดาพระเยซู ส่วนคัมภีร์หนึ่งบอกว่า
 พระเยซูเป็นบุตรโยเซฟ ในคัมภีร์มัทธิว และคัมภีร์ลูกา
 ก็ได้บอกว่า บรรพบุรุษของพระเยซูเป็นโยเซฟ เพราะ
 ฉะนั้นการที่พระเยซูขอคารองมาจากสวรรค์ ก็ต้องเชื่อกันไป
 ตามแกนๆ ไม่มีหักล้างฐานอะไร เพราะไม่มีทางจะหาพยาน
 พิสูจน์ได้ หรือไม่มีเหตุผลในเรื่องเพียงพอ และในคัมภีร์ยัง
 กล่าวต่อไปว่า ใช่แต่พระเยซูจะเป็นบุตรพระเจ้าเท่านั้น แต่
 ยังเป็นองค์พระเจ้าด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อพระเยซูไม่บังเกิด
 ในมนุษยโลก ก็ยังเป็นพระเจ้าด้วยหรือเปล่า? ร่างกายควร

ของนางมาเรียเมือกอนน เป็นที่อยู่ของพระเจ้าด้วยหรือเปล่า?
 มีพยานหลักฐานอะไรว่า พระเยซูเป็นพระเจ้ด้วย? พวก
 คริสต์เคียนอ้างว่า พระเจ้าเป็นพระบิดาพระเยซู พระเจ้า
 และพระเยซูก็ก่อกองคเคียวกันนั่นเอง เรืองนไม่รู้ว่าใคร
 เป็นใครกัน เพราะก่อกองคเคียวกันเองคเคียวกัน และทั้งเรา
 ก็ไม่รู้ว่ามีมาบอกแก่เราได้หลักฐานมาแต่ไหน เป็นแต่ผู้แต่ง
 คัมภีร์อ้างว่าพระเจ้าดลใจ และไฟดลกล่าวว่าพระเยซูสืบตระกูล
 มาแต่พระเจ้าเดวิด ตกตงกได้เคามาแต่ท่าน

เราจะเชื่อได้ไหมว่า พระเจ้าสร้างโลกตงมาเป็นช่างไม้
 [ในคัมภีร์กล่าวว่าเมื่อพระเยซูยังเยาว์อยู่ ได้ฝึกหัดเป็น
 ช่างไม้ เป็นวิชาหาเลี้ยงชีพตามที่โยเซฟผู้บิดาเคยทำมา]
 ครั้นภายหลังรวบรวมได้ศิษย์สองสามคน และเที่ยวสอนอยู่ได้
 ประมาณ ๓ ปี ก็ถูกชาติยิวมีความเคียดแค้นได้แก่กล้า จนถึง
 เอาพระเยซูไปทรมานตรึงไม้กางเขนเสีย

ตามความเชื่อนับถือของพวกคริสตเคียนว่า พระเยซู
 เป็นองค์ที่สองของตรีเอกานุภาพ พระบิดาเป็นที ๑
 พระจิตเป็นที ๓ รวมสามองค์ด้วยกันเรียกว่า ตรีเอกา-

นภาพ คือพระเจ้านเอง เพราะฉะนั้นพระเยซูก็คือพระ
 เจ้า เป็นทั้งพ่อทั้งลูกด้วย และจิตก็ไม่ใช่พ่อไม่ใช่ลูก
 แต่เป็นตัวพ่อตัวลูกด้วย บุตรเกิดมาจากพระบิดา แต่
 ว่าบุตรมีอยู่ก่อนที่พระบิดาทำให้เกิด พระบุตรก็มีอายุ
 เท่าพระบิดา และพระบิดาก็มีอายุอ่อนเท่าพระบุตร
 ส่วนพระจิตเนื่องมาจากพระบิดาและพระบุตร แต่ว่ามี
 อายุและสภาพต่างไป ก็เท่ากับพระบิดาและพระบุตร
 และมาก่อน เพราะฉะนั้นตามที่เขาอ้างว่า พระบิดา
 ก็คือพระเจ้า พระบุตรก็คือพระเจ้า พระจิตก็คือพระ
 เจ้า และ ๓ พระเจ้าก็คือพระเจ้าเดียว หรือ ๑ หน ๑
 เป็น ๓ และ ๓ หน ๑ เป็น ๑ นวศสูตรคุณเมืองสวรรค์
 และถ้าเราชัก ๒ ออกจาก ๓ ก็เหลือ ๑ น วิชลบเมือง
 สวรรค์ วิชบวก็แปลก ถ้าเราเอา ๒ บวกกับ ๑ ก็ได้ ๑
 ๑ องค์ ก็เท่ากับ ๒ องค์ จะหาอะไรที่เป็นเรื่องเซอะ
 เท่าเรื่องความเป็นตรรกานภาพเป็นไม่มีเลย ทำอย่างไร
 จึงจะพิสูจน์เรื่องตรรกานภาพนี้ได้

ขอให้คิดดู เกิดมาคนเดียว ครึ่งเดียว กลับ
 กลายเป็น ๓ คนเท่า ๆ กันด้วย องค์ ๑ เป็นพ่อ องค์ ๑

๘ เป็นครึ่งมนุษย์ครึ่งพระเจ้า แต่เป็นพระเจ้าทั้ง ๒ องค์
 และอีกองค์หนึ่งเนื่องมาจากสององค์ และก็กลับเป็น
 องค์เดียว เมื่อพระบิดาให้เกิดพระบุตรขึ้นมาก็ยังเป็น
 ๑ องค์อยู่อีก เพราะเขาอ้างว่า จะมีพระเจ้ายมากกว่า
 ๑ องค์ไม่ได้ โดยเหตุนี้จึงเลอะใหญ่ เลอะไปเลอะมา
 จนเขาอธิบายไม่ได้ เลยไม่รู้ว่าจะทำเป็นประการใด
 เป็นแต่ยกคำว่าภาวนาอันวอนเข้าชี้ ท่านจะช่วย ไม่
 ควรคิดนอกคอกนอกคอกจะเสียความเชื่อ

ตอนที่ ๕

ว่าด้วยพระคริสต์ในคัมภีร์ใหม่

ในคำสอนของคำสอนคริสต์เตียน เราจะได้พบคำดังสอน
 ของพระเยซู ถ้าคนภรรยานั้นเป็นภรรยาพระเจ้าคดี คำสอน
 ของพระเยซูทรงปวงเราจะต้องเชื่อให้หมด เราไม่มีกรรมสิทธิ์
 ที่จะคิดทงหรือคัดค้านข้อหนึ่งข้อใด

ตามความพิจารณาของข้าพเจ้าเห็นว่า มนุษย์เราถาม
 ความประพฤตินั้นอย่างไร คำสอนของมนุษย์ผู้นั้นยอม

ต้องเหมือนกับความประพฤติของผู้นั้น โดยเหตุนี้ คำสั่งสอน
ที่ออกมาจากโอษฐ์ของพระเยซู จะต้องเป็นถ้อยคำที่ตรงกับ
ความตั้งใจของพระเยซู แต่ข้าพเจ้าเห็นคำสั่งสอนของพระ
เยซูที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ ที่ขัดกันและตรงกันข้ามก็มี ทำให้
ข้าพเจ้านึกสงสัยว่า คำสั่งสอนบางข้อคงจะไม่ใช่ของพระเยซู
และพระเยซูคงจะไม่ได้ตรัสเทศนาอย่างนั้น

เมื่อพิจารณาคำสั่งสอนของพระเยซู จะเห็นได้
ว่าคำสั่งสอนบางข้อปรากฏว่า พระเยซูถือศาสนาฮินดู
อย่างเคร่งครัด บางข้อก็บ่งบอกว่า พระเยซูพยายาม
จะทำลายศาสนาฮินดูให้สิ้นเชิง บางข้อก็แสดงว่าท่าน
รักและโปรดแต่ชาติฮินดู ส่วนชาติอื่นท่านเกลียดชัง
บางข้อก็ดูเป็นท่านโปรดปรานคนทั้งโลก บางข้อก็
แสดงให้เห็นว่า ท่านเป็นคนมั่งคั่งน้อย มีความเมตตา
อารี และไม่คิดพยาบาทอาฆาตใคร บางข้อก็แสดงว่า
ท่านเป็นผู้ริษยาพยาบาท และมีใจอิจฉา บางข้อก็
เหมือนท่านเป็นนักบวชแท้ มีความเกลียดชังชาว
หน้ายโลก

บางคนจะได้ด่าทอยกตัวอย่าง คำสอนของพระเยซูที่ผิด ๆ กัน เช่นคำสอนที่ได้ออกไปนั้น แสดงให้เห็นว่า พระเยซูถือคำสอนไว้อย่างเคร่งครัด

จงอย่ากล่าวสบถสาบาน อ้างอำนาจนามแห่งสวรรค์ เพราะสวรรค์เป็นท้องพระโรงของพระเจ้า อย่าอ้างเอาแผ่นดิน เพราะแผ่นดินเป็นพื้นรองพระบาทของพระเจ้า อย่าอ้างเอาชื่อเมืองเยรูซาเล็ม เพราะเมืองเยรูซาเล็มเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

ท่านทั้งหลายอย่าเข้าใจว่า ข้าพเจ้าจะมาทำลายกฎวินัยของท่านศาสนจารย์ [ชาตียิว] ข้าพเจ้ามาเพื่อจะให้ปฏิบัติตามคำทำนายของท่านศาสนจารย์

บรรดาของเหล่านี้ [เสื่อผ้าอาหารเครื่องใช้ต่าง ๆ] แม้แต่พวกเยนัสตินส์ [เป็นคำของชาตียิวเรียกพวกที่ไม่ถือศาสนาของประเทศยิว] จึงชวนขวายหาเท่านั้น

ครั้งหนึ่งเมื่อพระเยซูรักษาโรคเรื้อน ได้ตรัสว่า “เจ้าจงไปตามทางของเจ้า จงไปหาพวกนักพรตและกวายทานต่าง ๆ ตามที่ท่านโมเสสได้บัญญัติไว้”

ครึ่งหนึ่งเมื่อพระเยซูได้ตั้งสอนศิษย์คนหนึ่ง เมื่อเวลา
จะจากท่านไปว่า “เจ้าจงอย่าไปเข้าพวกเยนดัตดินส์ ถึงว่า
เขาจะกรุณารับรองเลี้ยงดูเจ้าให้ได้รับความสุข ประการใด
ก็ดี เจ้าจงไปพักบ้านของยิวที่जनดีกว่า”

ถ้อยคำที่กล่าวมานี้ปรากฏชัดว่า ผู้แต่งคัมภีร์เป็นผู้ถือ
คำสอนยิวเคร่งครัด และเข้าใจว่าพระเยซูคือเป็นองค์เมสสิอา
[ในศาสนายิวกล่าวว่า จะมีพระเจ้ามาโปรดสัตว์ในมนุษย-
โลกอีกครั้งหนึ่ง มีพระนามว่า เมสสิอา แต่ในเวลานั้นพวก
ยิวโดยมากไม่นับถือ และปฏิเสธว่า พระเยซูไม่ใช่องค์
เมสสิอา องค์เมสสิอาแท้ยังไม่มา]

คำตั้งสอนเทศนาของพระเยซู บางข้อแสดงให้เห็นว่า
พระเยซูเป็นผู้ถ่อมตน ไม่มีความอาลัยถึงบิดามารดาญาติ
พี่น้อง หรือรักความสนุกเช่นดังครึ่งหนึ่ง พระเยซูได้ตรัสให้
ชายคนหนึ่งตามท่านมา แต่ชายนั้นทูลตอบว่า “ขอให้ข้าพเจ้า
ไปฝังศพบิดาก่อนเถิด” พระเยซูจึงตรัสว่า “ให้คนตาย
มันฝังกันเองเถิด ไม่ต้องเป็นกังวลดอก” และชายอีกคน
หนึ่งทูลพระเยซูว่า ขอให้ข้าพเจ้าไปควบคุมฝูงแกะเล็กจึงจะดีกว่า

พระเยซูจึงตรัสว่า “อย่าไปเลย เมื่อบุคคลเอามือกุมไถและ
หันหลัง ก็เท่ากับได้เห็นสวรรค์แล้ว [เห็นจะหมายความว่า
เมื่อบุคคลทำข้อมิหวังใยไว้แล้ว แต่สละทิ้งได้ก็เป็นกุศล
อันยิ่ง] ถ้าตาเจ้าทำให้เจ้าเป็นหวังใยก็จงควักมันทิ้งเสีย ถ้า
มือของเจ้าทำให้ไกรธเคือง ก็จงตัดมันทิ้งเสีย” ยังมีชาย
คนหนึ่งได้เข้ามาทูลพระเยซูว่า บิดามารดาและญาติพี่น้อง
ของพระองค์ คอยจะพูดกับพระองค์อยู่ข้างนอก พระเยซูจึง
ตรัสว่า ใครคือมารดาเรา ใครคือญาติพี่น้องเรา ตรัสแล้ว
พระองค์ก็กางพระหัตถ์ออกไปทางศิษยานุศิษย์ และเปล่งวาจา
ว่า บิดคือมารดาและญาติพี่น้องเรา บุคคลใดละทิ้งบ้านช่อง
บิดามารดาบุตรภรรยาญาติพี่น้องและทรัพย์สินสมบัติทั้งปวงเพื่อ
เห็นแก่ตัวเรา [พระเยซู] ก็จะได้รับผลดังรอยเท้า และจะได้
รับความดีชดเชยที่ล้นเหลือ บุคคลที่รักบิดามารดามากกว่าตัวเรา
บุคคลผู้นั้นก็ไม่สมควรจะมาอยู่กับเรา บุคคลที่รักบุตรภรรยา
มากกว่าตัวเรา บุคคลผู้นั้นก็ไม่สมควรจะมาอยู่กับตัวเรา

ถ้อยคำที่พระเยซูตรัสมานี้ เพราะพระเยซูเจ้าพระทัยว่า
พระองค์เป็นเหมือนหนึ่งบิดาอันโอบอ้อมอารี คอยระวังพิทักษ์

บุตรทั้งปวง เพราะฉะนั้นบุตรทั้งปวงควรจะต้องตั้งใจไว้ใน
พระองค์ ไม่ควรต้องเป็นห่วงเป็นใยอะไรอีก

“จงรักศัตรูของเจ้า” [แต่พระเจ้าท่านไม่รักศัตรู
ของท่าน เพราะท่านสร้างนรกไว้สำหรับศัตรูของท่าน] จงให้
พรแก่ผู้ที่บริภาษเรา จงกระทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังเรา
และจงสวดอ้อนวอนให้แก่ผู้ที่คิดร้ายเรา

“อย่าได้คิดถึงวันหน้า” [ว่าจะอดตายหรือกลัวว่า
จะไม่มีอะไรจะกิน] เพราะพระเจ้าคอยประทานสิ่งที่เจ้า
ต้องการอยู่เสมอ

ให้อ้อนวอนแด่ผู้ซึ่งได้รับผล ถ้าเขาให้แก่เราประการ
ใด ก็จงตอบแทนเขาโดยประการนั้น ถ้าเจ้ายกโทษแก่ผู้ที่
ทำร้ายเจ้าได้ พระเจ้าก็ยกโทษเจ้าเช่นกัน

คำสั่งสอนของพระเยซูเหตุนั้น ดูเหมือนพระเยซูมีความ
เชื่อมั่นในความพิทักษ์รักษาของพระเจ้า จนถึงพระเยซูจวน
จะสิ้นใจบนไม้กางเขน ก็ยังได้กล่าววาทะว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้า
โปรดพระคุณแด่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ถึงแม้ว่าในคัมภีร์ใหม่ จะมีคำสั่งสอนของพระเยซูที่ปรากฏว่า พระองค์มีความเมตตาอาวรณ์ไม่มีความพยาบาทใครก็ตาม แต่ก็ยังมีคำสั่งสอนของท่านตรงกันข้าม ถ้าบุคคลใดกล่าวคำสั่งสอนดังที่จะได้กล่าวต่อไปนี้ ใจของผู้ที่สอนจะเป็นประการใด เช่นตรัสว่า ตัวเราเป็นผู้นำเพลิงมาสำหรับเผาผลาญโลก อย่าเข้าใจว่าเราจะมาให้ความสงบแก่โลก ห้ามมิได้เลย เป็นแต่จะมาให้สงบบางแห่งเท่านั้น ถ้าใครไม่เกลียดพ่อแม่และลูกเมียของตน จะมาเป็นศิษย์ของเราไม่ได้เลย ถ้าใครเป็นศัตรูเรา [พระเยซู] สูเจ้าจงฉุดคร่ามันมาประหารให้ตายต่อหน้าเราเสีย จงออกไปเดี๋ยวนี้ เราสาปให้เจ้าต้องตกนรก ถูกไฟเผาไหม้อยู่ชั่ววันรันดร์ดังที่เราได้สั่งพวกบปสาจแล้วฉะนั้น

ถ้อยคำเหล่านี้จะว่าคน ๆ เดียวพูดอย่างไรได้ เพราะมันตรงกันข้าม ที่บางข้อสอนให้เมตตาอาวรณ์ ส่วนบางข้อสอนให้มีความริษยา ผู้ที่มีจิตเมตตากรุณาจะสั่งสอนดังข้างต้นนี้ได้หรือไม่? นึกเห็นชัดได้ว่าคัมภีร์ใหม่มีข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกันอยู่ จนเราไม่รู้ว่า พระเยซูเป็นบุคคลที่มีใจเป็นอย่างไร

บรรพบุรุษของเราท่านบิดาบิดาผู้เดียว ไม่เปิดตา
 ดูว่า มันจะผิดกันตรงไหน แท้จริงตรงไหน ถึงว่าท่านเห็น ท่าน
 ก็จัดแจงแก้ไขให้กลมเกลียวกันไปหมด เรื่องชำระพระเยซู
 เรื่องตรึงไม้กางเขน และเรื่องเมื่อกดบเป็นชนมากไม่ตรงกัน
 มั่วผิดและผิดกันมาก

ตามคัมภีร์ฉบับหนึ่งกล่าวว่า เมื่อพระเยซูกลับ
 เป็นชนมา ก็เหาะขึ้นไปสู่สวรรค์ทันที อีกคัมภีร์หนึ่ง
 บอกว่า เมื่อกลับเป็นชนมายังได้อยู่ในโลกนี้อีก ๔๐
 วัน จึงได้เสด็จเหาะขึ้นไปสู่สวรรค์ อีกคัมภีร์หนึ่งบอก
 ว่า เมื่อกลับเป็นชนมา มีศิษย์และผู้หึง ๒-๓ คนเท่า
 นั้นเห็นพระเยซู อีกคัมภีร์หนึ่งกล่าวว่า เห็นกันหลาย
 สิบคน ตามคัมภีร์ของมัทธิว ลูคา และมารโกกล่าวไว้
 พระเยซูไม่สู้จะได้เสด็จไปเมืองเยรูซาเล็ม เป็นแต่
 ประทับตามนิคมชนบทเสียโดยมาก ส่วนคัมภีร์ของ
 ยอห์นหรือโยฮันว่า พระเยซูไม่สู้จะได้เสด็จไปไหนนอก
 จากเมืองเยรูซาเล็ม จะเสด็จไปยังนิคมชนบทบ้าง ก็แต่
 นานๆ ครั้งหนึ่ง เพื่อหลบหลีกศัตรูของพระองค์

ตามคัมภีร์ของมัทธายแฉะมารโกกล่าวว่ พระเยซูได้
ตั้งสอนแกศิษย์ว่ ถ้าจะให้พระเจ้ายกโทษผู้ที่กระทำผิดแล้ว
เราจะต้องยกโทษผิดของผู้ที่ไ้ทำแก่เรา ส่วนคัมภีร์โยฮันว่า
พระเยซูสอนให้เชื่อถือแต่พระองค์ๆ เดียวเท่านั้นจึงจะพบบาป
นักเห็นได้ชัดว่คัมภีร์ชดกนอย่างบรมเดชะ จะว่คัมภีร์ให้ท่าน
พระเจ้าจดใจให้เขียนได้ไ้อย่างไร ถ้าอยากจะทำงนกับเกียรติ
คุณของพระเยซูแล้ว เราจะต้องโยนทิ้งข้อความบาง
ข้อในคัมภีร์เหล่านั้นเสียบ้าง จะต้องตัดเจ้าเรื่องปาฏิ
หารย์อัศจรรย์ออกให้หมด ถ้าไม่ยอมเอาออกก็จง
ยอมรับเสียโดยดียวว่า พระเยซูเป็นคนเสียจริตหรือคน
ล่อลวงโลก จะต้องตัดข้อความที่สั่งสอนให้ดูรายออก
เสีย ถ้าไม่เอาข้อนั้นออก ก็จงบอกเสียตรงๆ ว่ พระ
เยซูเป็นคนชั่วใจร้ายอำมหิต

ถ้าจะเอาประวัติของพระเยซู ให้เป็นที่พอเชื่อพอฟังได้
ก็ควรจะต้องเอาดังนี้ เมื่อประมาณนับแต่กาตล่วงมาแล้วได้
๑๘๐๐ ปีกว่าๆ ยังมีท่านผู้หนึ่งชื่อพระเยซู ได้ประสูติ ณ
ประเทศปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นประเทศอตกคตผิดเคองไม่มีการ

ค้าขายอะไร พดเมืองของประเทศนั้นก็เงาไม่รู้จักอะไร
เป็นเมืองเซตยชนอยู่กับชาติโรมัน และพระเยซูได้เกิดมาใน
เวดาศัดัน และเจริญวัยขึ้นโดยไม่ได้รับการศึกษาศิลปวิทยา
อย่างไร เมื่อมีอายุได้ ๓๐ ปี ก็ท่องเที่ยวไปในประเทศที่
ตนเกิด ได้ไปถามและได้ไปโต้ตอบกับพวกนักพรตบ้าง คน
จนบ้าง แต่หาได้เขียนหรือแต่งอะไรไว้ไม่ ทั้งถ้อยคำที่ได้
พูดไว้กับฝูง และเป็นผู้คิดเป็นศัตรูต่อคำสอนซึ่งเขา
นับถือกันในเวดานั้น ทำให้ผู้มานาจนเกิดยดชัง จนภายหลัง
พวกนิจจับเอาตัวไปชำระและทำโทษตรึงไม้กางเขนเสีย

ชาวชนทั้งปวงได้นับถือชาวบ้านคนหนึ่ง มาได้หลายร้อยปี
แล้ว ถือว่าเป็นองค์พระเจ้า มีคนลี้ลี้ละชีวิตเขาเป็นสาวก
ของผู้นับเป็นอันมาก ทรมณ์สมบัติของโดกกักตกเป็นเครื่อง
สักการบูชา ถวายให้แก่วัดวาอารามซึ่งเป็นอนุสาวรีย์ของ
ท่านผู้นั้น พระนามของท่านผู้นั้นเมื่อเขียน กระทำใหม่หาชน
ผู้กำลังเจ็บป่วยหรือมทุกข์ ได้รับความปลอบปล่มบรรเทา
ความทุกข์ คำสั่งสอนของท่านกมมนุษย์ถกกันคงหลายด้าน
คน บ้างก็ได้รับความสุขในคำสั่งสอนของท่าน ลี้ลี้ละชีวิต

ยอมตายแทนคำค้นหา และคำดังสอนของท่านก็ประกอบด้วย
 เรื่องที่จะให้ตัดตัวโดย ตัวโกรธ พยาบาท และให้มีความ
 เมตตากฎาทั่วไป

ถ้าเรองนี้เป็นดังที่ใดกล่าวไว้ทั้งหมด ก็น่าจะ
 เลื่อมใสนับถือได้ และจะลือชาปรากฏเกียรติคุณความ
 ดีของพระเยซู แต่นี่หาเป็นเช่นที่กล่าวไปทั้งหมดไม่
 เพราะยังมีข้อที่ตรงกันข้ามกับที่กล่าวไว้แล้วก็มี เช่น
 มนุษย์และเด็กหญิงขายนับด้วยจำนวนล้าน ๆ ต้องถูก
 ตีตกของจำพันนาการ และได้รับความทรมานต่างๆ
 โดยพระนามของท่านผู้เป็นทาสเป็นเชลยก็มาก ก็
 เพราะในนามของท่านผู้เป็นทาสเป็นเชลยก็มาก ก็
 เพื่อทำความเจริญให้แก่โลก ต้องถูกรับโทษโดยหาว่า
 เป็นผู้ทำชั่วร้าย ก็เพราะในนามของท่านผู้เป็นทาสเป็นเชลยก็มาก
 สอนของท่านที่สอนให้พยาบาท ให้มีใจประพฤดิชั่ว
 ร้ายก็มาก ยังมีหน้าซ้ำอาฆาตขู่เชิญจะลงโทษด้วย
 ทำให้ความสุขในชาตินี้กลายเป็นนรกไปก็มี ทำให้
 มนุษย์หมดอิสรภาพก็มี

ถ้าหากว่าคัมภีร์ที่มั่วซั่วว่าคัมภีร์ใหม่ ไม่ได้เกิดมีขึ้นในโลกหรือพระเยซูไม่มี โลกจะได้รับความดีความเจริญมากกว่านี้ หรือถ้าไม่คิดว่าผู้แต่งคัมภีร์แต่งโดยพระเจ้าดลใจ หรือไม่คิดว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า เป็นแต่มนุษย์ธรรมดา และตัดทิ้งเจ้าเรื่องอัศจรรย์ต่าง ๆ ออกเสียให้หมด มนุษย์ก็จะไม่ได้รับความทุกข์ทรมานลำบาก อย่างที่เคยได้เป็นมาแล้วมากมาย

ตอนที่ ๖

ว่าด้วยโลโซบาบ

ในคำสอนคริสต์เดียนยังมีวิสัยกบฏได้อีก ต้นเหตุของการโลโซบาบนี้ เป็นเพราะอาดัมและนางเอวา ผู้เป็นบุรพชนของมนุษย์ได้ทำผิด ขัดคำสั่งของพระเจ้ามิโทษผิดเป็นบาป เมื่อครั้งยังอาศัยอยู่ในสวนอุทยานสวรรค์ โดยเหตุจนมีบาปเป็นกรรมพันธุ์ คิดเนื่องสืบมาถึงมนุษย์ทั่วโลก ซึ่งเป็นบุตรหลานเหตุนของอาดัมและนางเอวา และมนุษย์ได้ทำบาปซ้ำร้ายทวนจน ถึงบรรดาคนมนุษย์จะประพฤติดีให้ถูกต้องตาม

บัญญัติของพระเจ้าไม่ได้ แต่ถึงว่ามนุษย์ได้กระทำความชั่ว
 ร้ายมากมาย ถึงอย่างนั้นกิต พระเจ้าก็ยังทรงพระมหากรุณา
 ปล่อยไว้ หาได้ทำโทษไม่ จนมนุษยชาติเกิดทวชนทุกที่
 กาดลวงมาได้ ๑๕๐๐ ปี ตั้งแต่พระองค์ได้สร้างโลกมา แต่
 ความประพฤติกิของมนุษย์ก็ยิ่งทวบาปมากขึ้น พระเจ้าจึง
 บันดาลให้น้ำวินาศ ท่วมมนุษยชาติหมดเหลืออยู่แต่ ๘ คน

แต่บัดนี้บาปก็ยังคงคดเป็นกรรมพินทุ่มากกับคนที่รอดตาย ๘
 คนนี้ เพราะฉะนั้น บุตรหลานเหตุนของคนที่ ๘ คน จึงยังม
 ความชั่วคดคดอยู่ในสันดาน แต่ถึงอย่างนั้นกิต พระเจ้ายัง
 ปล่อยไว้แก้ตัว เมื่อพระเจ้ารู้ตัวอยู่แล้วว่า ต่อไปมนุษย์จะ
 ยังไม่หายความชั่วแล้ว พระเจ้าก็เลือกสรรเอามนุษย์ที่เขม
 ใจอดงามคน [คือ ชาตียิว] มาเป็นที่รักใคร่และอยู่ใน
 ความอุปการะรักษาของพระองค์ มนุษย์นอกนั้นท่านจะทรง
 ปล่อยให้เป็นไปตามยถากรรม ฝ่ายพระเจ้ามีความประสงค์
 จะให้มนุษย์ที่ท่านเลือกสรร มีความเจริญดีใจชื่น พระ
 องค์จึงช่วยพวกนี้ในการไปตั้งรกรากที่พื้นคนชาติอื่น ท่าน
 ประทานโอวาทสั่งสอนให้มิพระ และคำสดุดาจารย์ สำหรับเป็น

ที่ปรึกษา และเพื่อจะรักษาความจิราวรของพวกเหต่านมิ
 ให้ประพฤติชั่ว พระองค์จึงแต่งการอัครรย์ต่าง ๆ และ
 ประทานกฎวินัยอีกมากมาย พระองค์สอนให้พวกนรุษจักฆ่า
 โค แกะ และนกพิราบ บูชายัญเพื่อล้างโทษบาป ถ้าบาป
 มากก็ทำบูชายัญทั่วมากขึ้นตามส่วนของบาป กตัตสอนให้มี
 ใจศุร้ายว่า ถ้าไม่เอาโดหิตบูชาแล้ว โทษบาปก็ไม่หลุด
 ถึงแม้ว่า พระองค์จะมีความเมตตากรุณาหาพระทัยได้ถึง
 อย่างหนักดี มนุษย์เหต่านหนักตบยงทำความชั่วทำบาปทั่วมาก
 ชน เพราะพวกเหต่านชดชนไม่ประพฤตินับถือตามโอวาท
 ของพระองค์ เพราะฉะนั้น พระองค์จึงต้องจำเป็นไถ่โทษ
 บาปมนุษย์แทน และโทษบาปครั้งใหญ่หลวงนัก จะเอา
 โดหิตของสัตว์หรือมนุษย์มาบูชายัญไถ่โทษไม่หลุด จึงจำ
 เป็นพระองค์เองต้องไถ่โทษบาป เพราะถ้าพระองค์จะไม่
 กระทำการนี้ โลกก็จะฉิบหายคือหมายความว่า หมดความ
 สามารถของพระเจ้า จึงมีหนทางเดียวที่จะให้มนุษย์พ้นโทษ
 ได้ โดยเอาผู้ที่ไม่มีคุณผิด ไม่ได้กระทำความบาป มาประหาร
 บูชายัญเสีย และผู้ที่จรวบหน จะต้องเป็นผู้ที่เป็นใหญ่กว่า

มนุษย์ จึงจะพอรับการไถ่โทษบาปได้ทั้งโลก เมื่อเช่นนั้น ก็
จะมีใครเล่าที่เป็นใหญ่ นอกจากพระเจ้า เพราะฉะนั้น พระเจ้า
จึงอวดารดงมาเกิดในมนุษย์โลก ที่มีชื่อว่า พระเยซูคริสต์โต
และให้พวกยิวจับพระองค์ไปตรึงไม้กางเขนบูชายัญเสีย เพื่อ
เป็นการไถ่โทษบาปที่มนุษย์ได้ทำไว้ นี่คือต้นเหตุของการไถ่
โทษบาปของศาสนาคริสต์เถียน

เรื่องอะไรที่มันจะเหลวเท่าเรื่องไถ่โทษบาปเป็น
ไม่มีแล้ว ต่างว่าชายคนหนึ่งไปขโมยของเขา แล้ว
ก็เอานกพิราบ หรือแกะมาบูชายัญไถ่โทษบาปที่ตน
ได้กระทำ ให้แก่พระเจ้า โทษที่ตนทำทุจริตไว้ มัน
ก็คงอย่างเดิม ถ้าจะให้โทษของตนลดน้อยเบาบาง
ลง ไม่ต้องไปฆ่าสัตว์อีกดอก ควรคืนของที่ตนลักมา
ให้แก่เจ้าของเสีย และต่อไปอย่าได้ประพฤติทุจริต
อีก

ต่างว่าชายคนหนึ่งได้ความเขา ให้เขาเลื่อมเลี้ยวเกียรติ
คุณ แล้วก็ไปฆ่าตัวบูชายัญไถ่โทษบาปที่ตนได้ได้ความเขา
ก็การฆ่าตัวไปเกี่ยวของอะไรด้วยกับเรื่องที่ได้ความเขาเล่า

ควรจะถอนคำที่ตนได้ความเสีย และตั้งใจว่าจะไม่ประพฤติดังนั้นอีก ปดอยมิให้เจ้าวุ่นต้องมาเกี่ยวของต้องตายด้วยจะมีดีกว่าหรือ

การบูชาญ่มามุขย์และสัตว์อื่นไถ่โทษบาป ไม่มีคุณประโยชน์อะไรเลยสักนิดเดียว ถ้าจะไถ่โทษที่ตนได้ทำไปก็กินสิ่งของที่เรารู้ได้ ทำให้เขาได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และตั้งใจจะประพฤติดังนั้นอีก นี่จึงจะสมควรกันบ้าง

กฎหมายที่คิดแต่ซึ่งอุปถัมภ์เนื่องมาจากกรรมตาโลก จะร้องขอ หรือยอมรับเอาผู้ที่ไม่มีความคิด มาทำโทษแทนผู้ที่มีความผิดไม่ได้ ถึงมาตรวจว่าพระเจ้าเองจะยอมพระองค์มาทรมานไถ่โทษผู้อื่นไม่ได้ เพราะเป็นการผิดกรรมตาของโลก ผิดหลักยุติธรรมและหลักจรรยา พระเจ้าจะคงกฎรักษาโลกตั้งไม่ได้ และจะมายอมรับโทษแทนผู้ที่ประพฤติดีกต่ออีกที่ท่านตั้งไว้ไม่ได้ เปรียบเหมือนชายคนหนึ่งที่เขาตาย ข้าราชการได้ความจริงดังข้อหา และถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต ยังมีชายอีกคนหนึ่งกรากเขามาหาเจ้าเมือง

และบอกว่า เขาเต็มใจตายแทนผู้ร้ายคนนั้น ฝ่ายเจ้าเมือง
 บอกว่าดีแล้ว เพราะเกิดฆ่ากันตาย ฉะนั้นจะต้องเอาใครมา
 ประหารชีวิตแทนจึงจะถูกด้วยควบบทกฎหมาย ดังนั้น มันจะ
 เป็นกฎหมายยุติธรรมอย่างไร ถึงหากว่าเจ้าเมืองจะยอมตาย
 แทนคนร้ายเอง ก็ไม่ได้ผลดีอะไร กลับฆ่าคนที่ไม่มีความ
 ผิดเพิ่มเข้าอีกคนหนึ่ง ส่วนผู้ร้ายที่ฆ่าเขาตายหาเป็นอะไรไม่
 กฎหมายอย่างนี้แหละที่พวกคริสต์เคยสงสัยว่า เป็นกฎหมายยุติ
 ธรรมถูกแน่แท้

ตอนที่ ๑๗

ว่าด้วยความเชื่อ

เขาบอกว่า ถ้าใครเชื่อเรื่องไถ่โทษบาปนี้แล้ว และมึ
 ความเชื่อมั่นในท่านที่ยอมเป็นองค์ไถ่โทษมนุษย์ [พระเยซู]
 ก็จะได้รับรางวัลตอบแทน มีความสุขอยู่ชั่วกัลป์ บางคน
 คิดเห็นว่า ไม่ต้องประพฤติอะไร เป็นแต่มีความเชื่อเท่านั้น
 ก็พ้นบาป บางพวกก็ว่าต้องประพฤติและมีความเชื่อจึงพ้น
 บาปได้ แต่รวมใจความทั้งหมดก็อาจจะขาดความเชื่อไม่ได้

ถ้าไม่เชื่อ ถึงจะประพฤติดีอย่างไรก็ไม่หลุดพ้นโทษบาป ถ้า
ท่านกตัญญูใจเสียใหม่ และมีความเชื่อมั่นอยู่ในพระเยซูแล้ว
ความดีของพระองค์ท่านก็จะได้รับส่วนแบ่งนั้น และที่ท่าน
ทำผิดอะไรไว้ในตัวท่าน พระเยซูก็จะยอมรับความทรน
านไถ่โทษท่าน

สัตว์รคอยู่ที่ไหน พวกครีส์เตียนก็ไม่วู พวกครีส์เตียน
เมื่อตายไปแล้วก็ขึ้นไปสวรรค์ด้วย หรือว่าต้องคอยจนถึง
วันสิ้นโลก เมื่อมนุษย์ทั้งปวงจะได้กลับเป็นชนมา เขาก็ไม่
รู้เหมือนกัน

ในคัมภีร์สอนว่า ร่างกายที่ตายไปแล้วจะกลับเป็นชน
มา ก็เมื่อยังไม่ถึงกำหนดที่จะกลับเป็นชนมา วิญญาณนั้น
ไปไหนเขาก็ไม่รู้ได้อีก

ร่างกายที่เน่าเปื่อยสูญหายไปแล้ว จะกลับขึ้นมา
อย่างเดิมได้หรือ ร่างกายของสัตว์ทั้งปวงเมื่อเน่าเปื่อยไป
แล้ว ธาตุก็กระจัดกระจายไปสู่สิ่งอื่น ๆ กลายเป็นดินไม้
ผักหญ้า เบนดิน ฯลฯ เข้าไปปนอยู่ในเนื้อสัตว์ก็มี เข้า
ไปอยู่ในมนุษย์ก็มี แล้วคนนั้นตายไป ภาคและธาตุของ

ร่างกายมนุษย์^๑ ที่มี^๒ ส่วน^๓ ธาตุ^๔ ของเรา^๕ ไปสู่^๖ สิ่งอื่น^๗ อีก^๘ ต่อไป^๙
 เพราะฉะนั้น^{๑๐} เมื่อถึงวัน^{๑๑} สิ้น^{๑๒} โลก^{๑๓} มนุษย์^{๑๔} กลับ^{๑๕} เป็น^{๑๖} ขน^{๑๗} มา^{๑๘}
 ธาตุ^{๑๙} ปก^{๒๐} หน^{๒๑} ยัง^{๒๒} ไม่^{๒๓} รู้^{๒๔} ว่า^{๒๕} เป็น^{๒๖} ของ^{๒๗} ใคร^{๒๘}

ถ้าศาสนาคริสต์^๑ เตียนจะไม่^๒ คย^๓ โท^๔ อด^๕ อ้าง^๖ ว่า^๗ ข้า^๘ มี^๙
 ปัญญา^{๑๐} เป็น^{๑๑} แต่^{๑๒} สัญญา^{๑๓} แก่^{๑๔} ผู้^{๑๕} ที่^{๑๖} มีความ^{๑๗} เชื่อ^{๑๘} ว่า^{๑๙} จะ^{๒๐} ได้^{๒๑} ไป^{๒๒}
 สวรรค์^{๒๓} เท่านั้น^{๒๔} ข้า^{๒๕} พ^{๒๖} เจ้า^{๒๗} ก็^{๒๘} ไม่^{๒๙} คัด^{๓๐} คำน^{๓๑} ดอก^{๓๒} แต่^{๓๓} หนี^{๓๔} หา^{๓๕} เป็น^{๓๖}
 เช่น^{๓๗} นั้น^{๓๘} ไม่^{๓๙} มิ^{๔๐} ใช^{๔๑} แต่^{๔๒} จะ^{๔๓} ใจ^{๔๔} งาม^{๔๕} หยิ่ง^{๔๖} ยัง^{๔๗} แสด^{๔๘} งเจ้า^{๔๙} ตัว^{๕๐}
 ธิยา^{๕๑} มิ^{๕๒} ใช^{๕๓} แต่^{๕๔} จะ^{๕๕} ไม่^{๕๖} รู้^{๕๗} ทาง^{๕๘} วิ^{๕๙} ทยา^{๖๐} ศาส^{๖๑} ตร์^{๖๒} ยัง^{๖๓} มี^{๖๔} ใจ^{๖๕} ธุ^{๖๖} ร้าย^{๖๗}
 ด้วย^{๖๘} มิ^{๖๙} ใช^{๗๐} แต่^{๗๑} จะ^{๗๒} สัญญา^{๗๓} ให้^{๗๔} แก่^{๗๕} ผู้^{๗๖} มี^{๗๗} ศรั^{๗๘} ทธ^{๗๙} ฐา^{๘๐} ความ^{๘๑} เชื่อ^{๘๒} ยัง^{๘๓}
 ผู้^{๘๔} ที่^{๘๕} ไม่^{๘๖} เชื่อ^{๘๗} ทัง^{๘๘} หมา^{๘๙} ว่า^{๙๐} จะ^{๙๑} ต้อง^{๙๒} ติด^{๙๓} คก^{๙๔} ของ^{๙๕} พระ^{๙๖} เจ้า^{๙๗}
 [นร^๑ก] และ^๒ จะ^๓ ได้^๔ รับ^๕ ทุก^๖ ข^๗ ุ^๘ ทร^๙ มา^{๑๐} น^{๑๑} อยู่^{๑๒} ข^{๑๓} วน^{๑๔} ร^{๑๕} ัน^{๑๖} ด^{๑๗}ร^{๑๘} สิ่ง^{๑๙}
 เหล่า^{๒๐} น^{๒๑} แสด^{๒๒} งให้^{๒๓} เห็น^{๒๔} ว่า^{๒๕} ความ^{๒๖} ธุ^{๒๗} ร้าย^{๒๘} อย่าง^{๒๙} บา^{๓๐} เถื่อน^{๓๑} ของ^{๓๒}
 คริส^{๓๓} เตียน^{๓๔} มัน^{๓๕} เป็น^{๓๖} ดัง^{๓๗} นั้น^{๓๘} แหล^{๓๙} ะ^{๔๐} ทาน^{๔๑} ทง^{๔๒} หลาย^{๔๓} เอ^{๔๔}ย^{๔๕} ที่^{๔๖}
 ข้า^{๔๗} พ^{๔๘} เจ้า^{๔๙} ทำ^{๕๐} ไม่^{๕๑} จ^{๕๒} มี^{๕๓} ความ^{๕๔} เกลียด^{๕๕} พระ^{๕๖} เจ้า^{๕๗} ที่^{๕๘} ไม่^{๕๙} มี^{๖๐} ใคร^{๖๑} เห็น^{๖๒}
 ตัว^{๖๓} เกลียด^{๖๔} พระ^{๖๕} คริส^{๖๖} โต^{๖๗} ผู้^{๖๘} ใ^{๖๙} โท^{๗๐} ษ^{๗๑} บา^{๗๒} ป^{๗๓} ของ^{๗๔} มน^{๗๕} ษ^{๗๖} ย^{๗๗} ที่^{๗๘}
 เป็น^{๗๙} การ^{๘๐} ที่^{๘๑} เป็น^{๘๒} ไป^{๘๓} ไม่^{๘๔} ได้^{๘๕} เกลียด^{๘๖} ค^{๘๗} ม^{๘๘} ภั^{๘๙} ร์^{๙๐} โภ^{๙๑} ห^{๙๒} ก^{๙๓} ที่^{๙๔} อ้าง^{๙๕} ว่า^{๙๖}
 พระ^{๙๗} เจ้า^{๙๘} ต^{๙๙} ด^{๑๐๐} ใจ^{๑๐๑} และ^{๑๐๒} เกลียด^{๑๐๓} ด้^{๑๐๔} วิ^{๑๐๕} ธี^{๑๐๖} ส^{๑๐๗} ว^{๑๐๘} ร^{๑๐๙} ค^{๑๑๐} ที่^{๑๑๑} ไม่^{๑๑๒} มี^{๑๑๓} ความ^{๑๑๔} เอ^{๑๑๕} ื่อ^{๑๑๖}

เพื่อเมื่อแม่แก่ผอน พวกคริสเตียนมีความเชื่อถือพระเจ้า
 คำว่าพระเจ้าจะทรงมาน คำนี้รวมใจความก็
 คือนรก เป็นเครื่องที่แสดงให้เห็นตัววิษยาพยาบาท
 ขาดความเมตตากรุณา มีใจดุร้ายกาจ ทำให้เสื่อม
 ทรามเกียรติยศความดีของพระเจ้า ให้มนุษย์หมด
 ความหวังความเจริญ ความเป็นอิสระภาพ ความฉลาด
 ความเพียรทั้งหมด

คงจะเป็นการดีมิใช่หรือ ถ้าหนังสือคัมภีร์ใหม่ไม่มี
 อย่างไม่มีพระเยซูคริสต์โดยดียวกันดี ถ้าผู้แต่งคัมภีร์จะไม่
 อ้างว่า พระเจ้าคิดใจ และคิดเดี่ยวว่าพระเยซูก็เป็นแต่มนุษย์
 และยอมรับความคิดของมนุษย์ทั่วไป ไม่ว่าเขาจะถือคำสอน
 ใด และตัดทวงเอาตัววิษยาพยาบาทออกเสีย มนุษยชาติ
 ก็จะไม่เกิดสงครามรับความทรมาณต่าง ๆ เพราะคำสอนดัง
 ที่เคยเป็นมาแล้ว. Δ

ตอนที่ ๘

บ่อนิมเทศนา

คัมภีร์เก่าของศาสนาคริสต์เคียนเหตวไหลเดอะเทอะ ทำ
ให้โง่เขตาแะมีใจคร่ำยากกว่าทำให้ฉลาด ส่วนคัมภีร์
ใหม่เป็นคัมภีร์ประกอบไปด้วยความเท็จ แะจริงปนคละกัน
ไป ค้อมทั้งดแะชั่ว

พระยะโฮวาของชาตยิว เป็นสิ่งทมเป็นไปไม่ได้
เรื่องตรเอกานุภาพว่าด้วยพระเจ้า ๓ องค์ รวมเบนองค์
เดียว เป็นเรื่องเลอะ องค์พระเยซูถ้าไม่เป็นนายโรง
ในเรื่องมิทโรโรยี่ [นิยายเรื่องใหญ่ เช่นเรื่องรามเกียรติ์
ห้องสิน] แล้ว ก็เป็นคน ๆ เราเอง

เรื่องมนุษย์ที่ต้องตกต่ำ เพราะโทษของบรรพบุรุษของ
มนุษย์ไปกินลูกไม้ที่พระเจ้าหวงห้าม เป็นเรื่องตรงกันข้าม
ต่อความจริงของพงศาวดารมนุษย์ เรื่องไถ่โทษบาปเป็น
เรื่องที่ไม่จรรยา แะไม่มีเหตุผลทำให้เกิดสติปัญญา
เรื่องนรกททาชนกะเพราะจะแก้แค้นด้วยความพยาบาท เรื่อง

สวรรค์ก็มีไว้มือแม่ให้ผู้อื่น แดงให้เห็นชัดว่า ข้าไม่
 ยากให้ใครได้ดี ถ้าเจ้าไม่มาเข้าวัดข้า เพราะฉะนั้น ค่อย
 ไปหักค่านาก็จะพังตง แตะค่อยๆ เดือนธัญหายไปเอง
 เพราะเป็นเรือนิทานโกหกเตอะเทอะหมิ่นเหม่ ไม่อาจจะเป็น
 จริง ผิดธรรมดาโลก ค่านานเมื่อต้องแดงสว่างของวิทยา-
 คาสตร์ขบ ก็มรั้มเดือนอ่อนลงไป เพราะทุกวันนี้ เขาหา
 ตัวจริงได้จนทุกที

มีบางคนถามว่า นิ้มาทำตายคำัดนาหรือ? ข้าพเจ้า
ขอตอบว่า หาใช่เช่นนั้นไม่ การถือซุบเบอดติเช่น [Super-
stition ถือดั่งที่นิ้หมัดกฐาน หรือไม่เห็นควัตไม่อาจมี
เป็นไปได้] ไม่ใช่คำัดนา ความเชื่อโดยนิ้หมัดกฐาน
แต่นิ้เหตุดพอ ไม่ใช่ถือคำัดนา

ความรักความเป็นยุติธรรม ต้องการแต่สิ่งที่ถูก
รักความเมตตากรุณาแก่สัตว์ที่ได้ทุกข์ ช่วยเหลือ
คนที่อ่อนแอไม่มีความริษยาพยาบาทใคร ตั้งใจแต่
จะทำประโยชน์ให้ทั่วไป รักความสัตย์จริง กล่าวคำ
ที่สัจจริง ไม่ให้ใครเดือดร้อน รักษาความเป็นไท

พยายามทำลายความเป็นทาสแห่งกาย วาจา ใจ ให้
 รักรู้จักความรู้ ปลุกใจให้ประพุดติคัมความกล้าหาญ
 ตัดทั้งตัวลำเอียง ตัวโทสะเสีย สอนดังนี้แหละคือ
 องค์ศาสนาของเรเชน [reason] ปัญญาหลักศาสนา
 แห่งวิทยาศาสตร์ เป็นศาสนาที่พอแห่งความต้องการ
 การของสมองและใจ

แต่ท่านอาจิน ท่านหาได้กล่าวถึงชาติหน้าที่ตายไป
 แล้วไม่ นี่เป็นคำของท่านหมอดสอนคำดัดนาใจดัดเอียงกิดค่าน

ข้าพเจ้าขอตอบว่า ข้าพเจ้าไม่ได้อ้างว่าจะทำลายโลก
 หนึ่ง เป็นแต่ข้าพเจ้าพยายามป้องกันท่านพวกนักพรตที่พยายาม
 จะทำลายโลกนี้ ความหวังปรารถนาต่อโลกหนึ่งย่อมมี
 อยู่ในหัวใจมนุษย์มาแต่ก่อนคัมภีร์แล้ว และความปรารถนา
 หนึ่งนั้นจะมีครบถ้วนวันใด ถึงมาครว่าคัมภีร์จะสูญหายไป
 ก่อนกิด ความหวังเป็นสิ่งที่ปลอบประโลมนำใจของโลก
 บุคคลที่ไปทางไกล ก็ยังมีความหวังที่จะได้กลับ
 คืนมาสู่เคหะสถานของตน ความหวังเป็นการทำให้
 เราสร้างเคหะสถาน ปลุกต้นไม้นี้ให้มีดอกดวงพวงช่อ
 ทำให้อากาศรื่นรมย์

คนป่วยเจ็บทพพดภาพ ยังมีความหวังที่จะหายความ
หวังเป็นเครื่องทำให้มีความสุขแก่เรา ทำให้เด็ดเคินดี
บริบูรณ์ คนที่ใกล้จะตายก็หวังว่าจะได้เกิดใหม่ เพราะฉะนั้น
คำว่า “หวัง” [Hope] คำนี้เป็นสิ่งดีสำหรับชดอทดอดเพียงนา
ใจโลก เพราะฉะนั้นขอให้เรามีความหวังว่า ถ้ามีพระเจ้า
แล้ว ก็ขอให้ท่านมีความนดาดยติธรรมและดีกัถ์แล้วกัน ขอ
ให้เรามีความหวังว่า ถ้าไม่มีโลกหน้า ก็ขอให้นำซึ่งความ
ดังบกายใจแก่สรรพสัตว์ทั้งปวงทั่วไป และขอให้มีความหวัง
ว่า โลกอนบกวร่องที่เราอาศัยอยู่นี้ จะได้เป็นโลกอันหาย
บกวร่องชนคราวหนึ่ง ให้ดวงพ้นจากทุกขเวทนาเทอญ ฯ

ขอดคำสั่งสอนในศาสนาคริสต์เตียน

“จงมีความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว ท่านเป็น
เหมือนพระบิดามีเดขานภาพ ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน
และสรรพสิ่งทั้งปวง” นี่เป็นคำดังด่อนชนแรกของคำดนา
คริสต์เตียน คือเขาหมายความว่าแม้พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น
ท่านเป็นผู้สร้างโลก และปกครองมาจนคราวเท่าทุกวันนี้

ข้าพเจ้าจึงขอยกเอาปัญหาซ้ำซากขึ้นมาถามอีกว่า พระเจ้า
 เอาอะไรมาสร้าง ถ้าเดิมวัตถุธาตุทั้งปวงยังไม่มี ท่านก็ต้อง
 สร้างให้เกิดมันขึ้น ขอลถามว่า ท่านเอาอะไรมาสร้างเป็นวัตถุ
 ธาตุขึ้น ท่านใช้อะไรเป็นเครื่องมือสร้าง ในเวदानั้นยังไม่มี
 อะไรหมด นอกจากองค์พระเจ้าเท่านั้น เมื่อยังไม่ได้สร้าง
 โลก ท่านมีทำอะไรอยู่ต่งกัณฑ์กับบ้าง ท่านจะคิดอะไรไม่ได้
 เพราะมันว่างเปล่าไม่มีอะไรจะคิด ข้อความเหล่านี้ทำไมใน
 คำสอนไม่อธิบาย ที่ต่างว่าพระเจ้ามืดฤทธิอันยอดเยี่ยม ทำไมจึง
 จะรู้ว่าท่านมีมากน้อยเท่าไร จะมีประโยชน์อะไรที่เราจะต้อง
 ไปถือดั่งที่เราไม่เคยเห็นเคยรู้จัก ไม่เคยเข้าใจ

พระเจ้าเป็นผู้ปกครองบำรุงโลก

เรามีความเชื่อมั่นในพระมหากรุณาของพระเจ้าโดยเหตุ
 ที่พระองค์เป็นผู้ปกครองบำรุงโลก

พระเจ้าเป็นผู้ปกครองบำรุงโลกแน่ละหรือ ? ในพงศาวดาร
 ของประเทศทั้งปวงได้กล่าวอ้างดั่งนั้นหรือไม่ ? ท่านได้พยาน

หลักฐานมาแต่ไหนว่า พระเจ้าเป็นผู้บำรุงรักษาโลก ? ขอดอ
ให้จริงที่เกิด อย่าตกใจกลัวไปนักเลย ?

โลกเรามีพระเจ้าทรงบัญชาอันดาเด็ค คอยระวัง
บำรุงอยู่หรือเปล่า ขอให้ดูในประเทศรัสเซียเป็นตัวอย่าง ที่
มนุษย์ได้รับความกดขี่ขูดรีด ต้องถูกเข่นแคะได้รับความ
ความทรมานต่าง ๆ ทำไมพระเจ้าจึงไม่ช่วยผู้ถูกเข่นแคะ
รังแกทำร้ายเล่า ผู้ที่ประพฤติดังนั้นได้รับความร่ำเ็นจาก
พระเจ้าทุกคนไหม ผู้ที่มีความดีสัตย์สุจริต ได้รับความอุปการะ
เลี้ยงดูจากพระเจ้าไหม ? ท่านได้อุดหนุนผู้ที่มีบุญไหม ?
ท่านช่วยป้องกันผู้ที่มีความผิดบ้างไหม ? โลกเราเต็มไปด้วย
ด้วยเสียงโอดครวญครางด้วยความเจ็บปวด และนอนไปด้วย
นาตา นี่หมายความว่าอะไร บางทีเกิดแผ่นดินไหว ภูเขา
ไฟระเบิด เกิดพายุ เกิดไข้ห่า เกิดทุพภิกขภัย มนุษย์และ
สัตว์อื่นได้ถึงถึงชีวิต และได้รับทุกข์ทรมานด้วยมหากภัย
เหล่านั้นมากมาย นี่หมายความว่าอะไร ? ใครเป็นผู้ทำ ? ถ้า
หากว่ามีพระเจ้าปกครองโลกแล้ว จะยึดถือเอาพระองค์
เป็นสัตว์ณะที่พึ่ง และนับว่าท่านมีพระทัยเมตตากรุณาได้ไหม ?
ข้าพเจ้าไม่ยืนยันว่าพระเจ้ามีหรือไม่ เพราะข้าพเจ้า

ไม่เห็นไม่รู้ ข้าพเจ้าเคยพูดไว้แล้วว่า ข้าพเจ้าเคย
 อยู่แต่โลกนี้ โลกนี้ข้าพเจ้ายังไม่เคย เพราะฉะนั้น
 จะให้ข้าพเจ้าขยายขั้วเทอวดอ้าง ไปถึงสิ่งที่อยู่ไกล
 และไม่มีอยู่ในโลกนี้ อย่างที่ท่านหมอดสอนคำสอน
 อดว่าข้าพเจ้าอย่างนั้นไม่ได้ ดังที่ขั้วรายต่าง ๆ ดังได้กล่าว
 มา ท่านหมอดสอนคำสอนจะว่ากระไร คงจะตอบว่า พระเจ้า
 ทรงปด้อยให้มันเป็นไปดังนี้ เมื่อท่านปด้อยให้มันเป็นไป
 ดังนี้ ข้าพเจ้าขอถามหน่อยเถิดว่า ถ้าท่านเห็นข้าพเจ้ายน
 ดมรายมาเด็ก ข้าพเจ้าก็มาดั่งและอำนาจบ่อกันเด็กนั้น ให้
 พันอนตรายได้ แต่ข้าพเจ้าเคยได้ยินดังนี้ ท่านจะว่าข้าพเจ้า
 เป็นคนชนิดใด ท่านคงจะพูดโดยน้ำใสใจจริงของท่านว่า
 ข้าพเจ้ามีใจชั่วช้าอย่างมรายทมาเด็กเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 เมื่อพระเจ้ามอำนาจบ่อกันถึงที่เบญยธรรมได้แต่ทำ
 เคยเสีย ท่านจะเป็นพระเจ้าที่ใดใหม่? เขาตอบว่าพระเจ้า
 ปด้อยให้มันเป็นไปดังนี้ ก็ทำไมพระเจ้าจึงปด้อยให้มันเป็น
 ไปดังนี้ เพราะจะได้รู้ว่าใครดีใครชั่ว ก็เมื่อสร้างมาไม่รู้
 คอกหรือว่าใครดีใครชั่ว เมื่อรู้อยู่ว่าสร้างขึ้นมาจะเป็นมราย
 สร้างให้เป็นขึ้นมาทำไม ถ้าข้าพเจ้าสร้างเครื่องจักรเครื่อง
 หนึ่งเดินและกินคนได้ แล้วข้าพเจ้าก็ปด้อยให้เครื่องจักรนั้น

เดินไปตามถนนทำพิธีต่าง ๆ ไม่ต้องสงสัยว่าท่านจะไม่เอา
 โทษแก่ข้าพเจ้า ก็เมื่อพระเจ้ารู้อยู่แล้วว่าถ้าสร้างคนร้าย
 ขนมาจะฆ่าเขาตาย และพระเจ้าก็ยอมรู้เห็นเป็นใจ
 ด้วยดังนี้ พระเจ้าก็ต้องเป็นพยานเป็นใจเท่ากับผู้ร้าย
 นั้นเหมือนกัน ถ้าพระเจ้าสร้างคนที่ท่านรู้อยู่แล้วว่า
 ถ้าสร้างขนมาจะตบบุตรและภรรยา และปล่อยให้บุตร
 ภรรยาอดอยาก และได้รับความทรมานต่าง ๆ ข้าพเจ้า
 เห็นว่าพระเจ้าต้องรับผิดชอบโดยตรง เพราะท่านเป็น
 ต้นเหตุ เป็นผู้สร้าง ตามที่ข้าพเจ้าได้เคยอ่านพงศาว
 ดารของประเทศมาบ้างแล้ว. ปราภฏเห็นได้ชัดว่า
 มนุษย์ได้รับความช่วยเหลือจากมนุษย์ด้วยกัน การที่
 มนุษย์ได้หลุดจากการถูกกดขี่และเป็นทาส ก็เพราะ
 ด้วยอำนาจมนุษย์ทำให้หลุดพ้นเอง สิ่งใดดีและไม่ดี
 และได้เกิดมีขึ้น เราอาจจะสาวไปถึงตัวต้นเหตุได้ว่า
 มนุษย์เราเองเป็นต้นเหตุเป็นตัวรับผิดชอบ ท่านไม่
 ต้องแหงนหน้าไปพึ่งฟ้าดอก ท่านไม่ต้องไปสรรเสริญ
 หรือสวดอ้อนวอนดอก เครื่องมือแก้ไขก็มีอยู่ใกล้ ๆ
 ตัวท่านเอง

ความรักพระเจ้า

เรารู้ความเชื่อว่า พระเจ้าได้สร้างมนุษย์จากรูปของพระองค์ เพื่อประสงค์จะให้มนุษย์รู้จักใคร่และนับนอบกราบไหว้ด้วยความปีติเต็มใจ คราบเท่านั้นวัน

ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่า มีใครรักพระเจ้าจริงๆ เพราะไม่มีใครเคยเห็นเคยรู้จักพระเจ้า เราชักซึ่งกันและกันได้ เราชักสิ่งที่เราเห็นสิ่งที่เรารู้จักได้ เราชักสิ่งที่เราเคยรู้สึกได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นอาจจะน้อมจิตให้เราได้ว่า อย่างหนึ่งามอย่างนั้นโตใหญ่ อย่างนั้นเด็กน่ารัก จะมาให้เรารักสิ่งที่เราไม่เคยเห็นไม่เคยรู้จัก มันรักไปไม่ได้ เราชักความจริงได้ ก็เพราะเป็นสิ่งที่อาจจะเพิ่มความสุขให้แก่มนุษย์ เราชักความยุติธรรมได้ เพราะเป็นสิ่งที่รักษาความสุขของมนุษย์ให้คงอยู่ได้ เราชักความเมตตากรุณาและรักความดีทุกอย่าง อย่างได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นเรารู้สึกได้ ก็เมื่อจะให้เราไปรักสิ่งที่เราไม่เคยรู้สึกเลยสักนิดเดียว จะรักลงไปได้ได้อย่างไร

บาปของมนุษย์

บิดามารดาเดิมของมนุษย์ [อาดัมกับนางเอวา] ประพฤติ
ฝ่าฝืนต่อกำสั่งของพระเจ้าจึงถูกล่าป มีบาปเป็นกำเนิด คิด
เนื่องมาในเหตุนั้นเชอธายของมนุษย์ เพราะฉะนั้นความพัวพัน
ในระหว่างพระเจ้าและมนุษย์จึงได้เห็นห่างกันไป และบาป
ของมนุษย์นี้จะหลุดพ้นไปได้ ก็ต้องโดยพระมหากรุณาแห่ง
พระเจ้า

ใครบ้างที่มีความคิดไม่ว่าชายหรือหญิง เชื่อกำเนิด
กำเนิดบาปของมนุษย์ซึ่งบรรพบุรุษของเรา ขัดคำสั่งของพระ
เจ้า เรื่องไปกินผลไม้มิที่ทรงหวงห้ามบ้างหรือไม่ [เรื่องกำเนิด
บาปของมนุษย์ได้อธิบายไว้ในหลักความเชื่อของศาสนาคริสต์
เถียนแล้ว] ถ้าท่านเห็นใครเชื่อบ้างหนึ่ง ท่านจงเคาะศีรษะ
ดุเดือด คงจะได้ยินเสียงก้องไปรั้ง เพราะข้างในไม่มี
มันสมอง ในสมัยนี้ คนที่มีความคิดเขาเชื่อบ้างใหม่ว่า
พระเจ้าเอาดินมาสร้างเป็นมนุษย์ผู้ชาย เอาซี่โครงผู้ชายมา
สร้างเป็นมนุษย์ผู้หญิง แล้วเอามนุษย์ชายหญิงคู่นี้ไว้ในสวน
และสร้างต้นไม้ต้นหนึ่งไว้กลางสวนและห้ามไม่ให้มนุษย์คน

กินผลไม้ที่เกิดจากต้นไม้เป็นอันขาด ถ้าพระเจ้าไม่ต้องการจะให้ใครกินผลไม้ของท่าน ทำไมจึงต้องดั้นเอาไปปลูกไว้กลางสวน ช่างนอกไม่แท้ปลูกตะหรือ ถ้าข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะให้ใครกินผลไม้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ต้องการจะเอาคนไว้ในสวนที่มีต้นไม้

เรื่องงูที่มอดดวงให้นางเอวากินผลไม้ที่พระเจ้าห้าม จะมีใครเชื่อบ้าง ถ้าข้าพเจ้าเห็นใครเกิดมาในสมัยแห่งความเจริญในเวदानี มีความเชื่อเรื่องนิยายครี ๆ สำหรับโกหกให้เด็กฟังน่ะแล้ว ข้าพเจ้าให้รู้สึกถึงความโง่เขลาของผู้คนจริง ๆ เหตุใดอาดัมและนางเอวาจึงได้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า? ทำไมอาดัมและนางเอวาจึงถูกล่อลวง? ใครเป็นผู้ล่อลวง? บิศาจ ใครเป็นผู้สร้างบิศาจ? พระเจ้า พระเจ้าทำไมจึงสร้างมันมา? ทำไมพระเจ้าจึงไม่บอกให้อาดัมและนางเอวารู้ว่าบิศาจจะจำแลงตัวเป็นงูมาล่อลวง? ทำไมพระเจ้าจึงไม่คอยระวังบิศาจ? ทำไมจึงปล่อยให้ประวังเอาอาดัมและนางเอวาอยู่? ทำไมจึงไม่บันดาลให้เกิดน้ำท่วมบิศาจให้ตายเสียก่อน แล้วจึงค่อยสร้างมนุษย์ต่อภายหลัง? เมื่อเรื่องราวมันเกิดขึ้นเช่นนั้น

ท่านพวกที่มมีความรู้เป็นนักปราชญ์อยู่ตามวิทยาลัยต่าง ๆ ยัง
มมายถึงด้นเด็กแต่ละคนหนุ่มว่า เรื่องอาดัมกินผลไม้เป็นเรื่อง
จริงแท้ ถ้าใครยังเชื่อเรื่องนอญ ข้าพเจ้ายกออกดลกล่ด้วยซ้ำ
พระเจ้ายอมเข้าพระทัยอยู่แล้ว ถัดร่างมณฑมา มันจะเป็น
อย่างนั้นแต่ก็ยังไม่ร่างมณฑมา ครั้นเมื่อเหตุเกิดชนแถว
กดับมาเอาผิดแก่พวกเรา ชุระอะไรจะมาเอาผิดกัน เมื่อเกิด
เหตุพวกเราก้ไม่ได้อยู่ทน้น ไม่รู้ไม่เห็นด้วยตักนิต

ในคัมภีร์ไบเบิ้ลกล่าววว่า เมื่ออาดัมและนางเอวา
มนุษย์คนแรกได้ทำผิดชนแล้ว พระเจ้าจึงปรับให้
มนุษย์ทั้งหลายได้ รับโทษบาป ที่อาดัม และ นางเอวา
ทำผิดด้วย และบันดาลให้มนุษย์ได้รับทุกข์ทรมาน
ต่าง ๆ มีความตายเป็นอาทิ เกิดโผล่ขึ้นในโลก
หมายความว่า จำเดิมแต่อาดัมและนางเอวาได้ฝ่าฝืน
คำสั่งกินผลไม้ที่ท่านทรงห้ามไว้ ท่านจึงทำโทษโดย
คิดวิธีสำหรับสังหารมนุษย์ต่าง ๆ คือ ท่านได้สร้าง
ตัวโรคต่าง ๆ ขึ้น มีโรคไอ โรคหืด โรคเจ็บปวด
ต่าง ๆ ในอากาศท่านก็บันดาลให้มัตว์เี่ยมเชื้อโรค
เมื่อนมนุษย์หายใจจะได้สดเอาเจ้าตัวสัตว์ ที่ไม่แลเห็น

ตัวเข้าไปทำพิษตามลำไส้ กระเพาะ และปอด ท่าน^๕
 ท่านยังไม่พอพระทัย กลัวว่ามนุษย์จะมีชีวิตรอดไป
 ได้ ท่านจึงบันดาลให้ข้า ๆ นาน ๆ เกิดแผ่นดินไหว
 เกิดเหตุใหญ่ ๆ บ้างและสิ่งอื่น ๆ อีกมากมาย ที่ท่าน^๕
 ทำเช่นนี้นเพราะอะไร ? เพราะเหตุที่อาดัมและนาง
 เอวาไปขัดขืนคำสั่งท่าน

โดยพระมหากรุณาอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้า ท่านจึงได้
 สร้างตัวโรคขึ้นมาต่าง ๆ และยังสร้างตัวโรคใหม่ ๆ ขึ้นอีก
 ไม่^๕หมด ถึงอย่างนั้นท่านยังทรงพระวิตกว่า มนุษย์บางคน
 มันจะยังไม่ตาย ท่านจึงสร้างต้นไม้ต้นหนึ่งที่พิษมีรูปและ
 วรรณคล้ายอาหาร สำหรับให้มนุษย์หลงผิดเข้าไป จะได้
 รับความทรมานถึงแก่ความตาย ท่านบันดาลให้สัตว์บางพวก
 บางชนิดมีใจเหี้ยมโหดร้าย สำหรับจะได้ทำร้ายและเอาเนื้อ^๕
 มนุษย์มาเป็นอาหาร เหตุดังได้อธิบายมานี้ ปรากฏชัดว่า
 พระเจ้ามีความพยายามเป็นเบื้องต้น มีพระทัยพยายาม
 จะต้องการเพิ่มความทุกข์ให้มากขึ้นทุกที ดังนั้น ยังไม่^๕
 รู้สึกกันอีก ยังดันเถียงว่าท่านมีพระมหากรุณาอยู่อีก

การไถ่โทษบาปของมนุษย์

เหตุที่มนุษย์ต้องเห็นห่างจากพระเจ้า ก็เพราะโทษบาปเดิม การที่จะให้บาปหลุดพ้นโทษไปได้ ก็แต่พระมหากรุณาของพระเจ้าจะมาไถ่โทษบาป โดยเหตุนี้ พระเจ้าจึงได้แต่งตั้งแบ่งภาคลงมาเกิดเป็นมนุษย์ที่เรียกว่า พระบุตร เพื่อประสงค์จะทำให้ภาคของพระองค์แตะมนุษย์ กัดบ่กัดขีดกันเหมือนอย่างเดิม พระองค์ก็ได้ถูกดัดดวงเหมือนอย่างมนุษย์ และได้ทรงพระกายรับทรมานและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แล้วกัดบ่เป็นชนมาดังนี้ เป็นการไถ่โทษบาปของมนุษย์ ซึ่งเป็นพระมหากรุณาในล้นพระองค์เป็นอย่างยิ่ง

เจ้าเรเองตนเหตุบาปของมนุษย์มันกละอยู่แล้ว ยังกลับเกิดมีเจ้าวิธีไถ่โทษบาปขึ้นอีก เพราะฉะนั้นก็เท่ากับเรารับความผิดในเรื่องที่ผู้อื่นเขาทำไว้ แล้วก็มีผู้มารับความผิด ซึ่งไม่ใช่ของเราอีกต่อหนึ่ง ดูๆไปมันก็กละใหญ่

ที่กล่าวว่า มนุษย์ต้องห่างไกลจากพระเจ้าเพราะบาปของอาดัมและนางเอวานนั้น มันเป็นเพราะเหตุใดกัน จึงมา

ผิดแก่เรา เพราะเรามีความชั่วบาปอันนั้นคิดเป็นกรรม พันชุน
มาในสันดานมนุษย์ เราจึงได้เห็นผิด ทำผิดอยู่เสมอ เรื่อง
นี้จะโทษเราไม่ได้ เพราะความโง่ของมนุษย์ มนุษย์จึงได้ทำ
ผิด เหตุใดจึงไม่สร้างมาให้ฉลาดเล่า?

การที่พระเจ้าเฉลยใจ

เรามีความเชื่อว่า พระคัมภีร์เก่าและใหม่ เป็นข้อความ
ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เรา ในการที่จะทรงยกโทษบาปให้
เรา และคัมภีร์ที่เขียนขึ้น เขียนโดยเทวบัญชาของพระเจ้า
คือทรงบันดาลให้เขียนคัมภีร์นั้นเป็นเหมือนหนึ่งหลักที่ทำให้เรา
พ้นจากบาป และเป็นหลักจรรยาสำหรับมนุษย์จะได้ประพฤติ
เป็นเครื่องเตือนสติ

ข้อความที่กล่าวมานี้ เป็นความเชื่อในศาสนา
อีกประการหนึ่ง หมายความว่าคัมภีร์ไบเบิลถึง
มนุษย์จะเป็นผู้เขียนก็จริง แต่ว่าเขียนตามพระเจ้า
เฉลยใจ คัมภีร์ตอนไหนบ้างที่อ้างว่าพระเจ้าเฉลยใจให้
เขียน “ทั้งหมดน่าจะ” เขาตอบ ก็เมื่อพระเจ้าเป็น

ผู้ดลใจให้เขียนทั้งหมด เราจะแลเห็นได้ว่า พระเจ้า
 ไม่รู้จักอะไร เพราะสัจฐานของโลกท่านก็ยังไม่รู้
 คือท่านบังคับให้มนุษย์รักท่าน ดูเหมือนท่านอาจจะ
 ให้มนุษย์รักใคร่ท่านได้โดยใช้อำนาจบังคับ ท่านเอง
 เป็นผู้บำรุงการให้มืมหาศ เพราะฉะนั้น ที่อ้างว่าคัมภีร์
 ไบเบิลพระเจ้าดลใจให้เขียน ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นพ้อง
 ด้วย ในคัมภีร์การสอนให้มืภรรยามาก สอนให้
 ประหารเชลยศึกที่จับได้ทั้งหมด สอนให้ตีบ้านตี
 เมือง สอนให้ทำลายชีวิตภรรยา เมื่อภรรยาตนมี
 ความเชื่อในศาสนาผิดกับตน สิ่งเหล่านั้นแจ้งอยู่ใน
 คัมภีร์ทงสน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นพ้อง
 ด้วยว่า พระเจ้าดลใจให้เขียนคัมภีร์นั้น

ถ้าหากว่า ปี่คำจมันจะตั้งต้นชนิดเดียวกันบ้าง
 ท่านจะเกิดยดกดถวมันใหม่ ? ท่านจะถือตามปี่คำจใหม่ ? นี่ท่าน
 จะเดเห็นได้ว่า ในคัมภีร์ไบเบิลเขียนดงหน เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่ามืพระเจ้าจริง ข้าพเจ้าเห็นว่า ข้อความที่มืปรากฏ
 ในคัมภีร์เหदान ย่อมเป็นการหมิ่นพระเดชานุภาพของพระเจ้า
 ต้องมีโทษผิดเป็นอันขาด

ท่านเคยนึกบ้างไหมว่า ที่พระเจ้าได้สั่งสอนพวกยิวไว้ใน
คัมภีร์ว่า ถ้าใครมีความเชื่อผิดกับชาตียิวแล้ว ก็ให้จับผู้นั้นไป
ตรึงหรือประหารผู้นั้นเสีย

ครั้นต่อมาภายหลัง ท่านแบ่งภาคลงมาเกิดเป็นมนุษย์
ในประเทศเยรูซาเล็ม และสั่งสอนให้ถือหลักผิดกว่าที่ชาตียิว
ได้ถือมาแต่เดิม พวกยิวจึงได้จับเอาท่านไปตรึงไม้กางเขนเสีย
เพราะฉะนั้น คาบซึ่งท่านได้ประทอนไว้กับชาตียิว สำหรับจะ
ได้ประหารผู้ทมิฬความผิด ก็กลับมادنองประหารตัวท่านเอง
ท่านทำแก่เขาอย่างไร กรรมอันนั้นก็ได้แก่ท่านนั่นเอง เมื่อพูด
ตามจริง ข้าพเจ้าไม่มีความเชื่อเลยว่า พระเจ้าดลใจ
ให้เขียนคัมภีร์นี้ และข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระเจ้าจริงจะ
มาถูกตรึงไม้กางเขน ไม่เชื่อว่าจะมาถูกฆ่าตาย และ
ทั้งเป็นสงเป็นไปไม่ได้ด้วย ถ้าท่านหยิบเอาคัมภีร์เก่า
ขึ้นมาอ่านดู ท่านจะพบแต่เรื่องราวฆ่ากัน คิดทำร้าย
เบียดเบียนกัน เป็นเรื่องนิทานอย่างคร ๆ มิวชขนบ
ธรรมเนียมน่าเกลียดน่ากลัว สอนให้มัวใจร้ายพยาบาท
ชิงกันและกัน เมื่อคัมภีร์เลอะเทอะถึงดังนี้ ยังจะกล้า

อ้างว่าพระเจ้าคลใจให้เขย่น แต่ถึงอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้า
 ยังเห็นว่าคัมภีร์เก่ายังค่อยยังชั่วกว่าคัมภีร์ใหม่ เพราะ
 ในคัมภีร์เก่า เมื่อมนุษย์ตายไปแล้วก็แล้วไป พระเจ้า
 ไม่มารบกวนอีก ที่นั่นเกิดเดือดร้อนแก่ผู้ที่ตายไปแล้ว
 คือเรื่องในคัมภีร์ใหม่ คือเกิดมาใหม่จากรกขันธ์ สำหรับ
 พระเจ้าจะได้มีโอกาสดูแลคนผู้ที่ท่านเกลียดได้ไม่มีเขต
 ท่านชิสอนให้มนุษย์รักศัตรู แต่ส่วนท่าน ท่านไม่รัก
 เพราะฉะนั้น จะว่าคัมภีร์ใหม่สอนให้มนุษย์มีความรัก
 ความสงบได้อย่างไร เพราะตายไปแล้วก็ยังไม่สงบ ที่
 อ้างว่าคัมภีร์ไบเบิลเป็นหลักฐานของการสั่งสอน และ
 เป็นข้อ สำหรับ ให้มนุษย์รู้จัก ประพฤติ สัมมาจารย์นั้น
 หมายความว่า ทั้งคัมภีร์ใหม่เก่าทั้งคู่ หรือในคัมภีร์เก่า
 มีสอนให้ทำร้ายกัน ในคัมภีร์ใหม่สอนให้ยกโทษคน
 ชั่วได้ โดยอาศัยความเชื่อมั่นในพระเจ้าอย่างเดียว
 เท่านั้น ดังนั้นจะว่าคัมภีร์ทั้งสองเป็นหลักฐานอย่างไร ?

สมัยแห่งความจริงและความรัก

“เราเชื่อว่า พระเยซูคริสต์เสด็จบังเกิดมา
ในเมืองมนุษย์ เพื่อจะนำมาซึ่งความจริง ความรักซึ่ง
กันและกัน และความยุติธรรมความสงบ”

ข้าพเจ้าไม่คิดกันว่า ความตั้งใจของพระเยซูไม่
เป็นดังนี้ แต่เป็นผลสำเร็จประการใดบ้าง ข้าพเจ้า
เห็นว่า ประเทศที่ถือคริสต์เตียนกลับทำลายความสงบ
เกิดรบราฆ่าฟันกันมากกว่าประเทศอื่น เครื่องอาวุธ
ยุทธภัณฑ์อย่างวิเศษสำหรับประหารซึ่งกันและกัน ก็
ล้วนพวกคริสต์เตียนสร้างขนทึบนั้น เครื่องจักรยนต์กล
ไกสำหรับทำลายชีวิตมนุษย์ต่าง ๆ ก็เกิดจากสมองของ
พวกคริสต์เตียน อย่างนี้จะนับว่า มาสั่งสอนเพื่อความ
สงบอย่างไร ประเทศที่ถือศาสนาคริสต์เตียนในเวลานี้
ทำอะไรกัน มีประเทศคริสต์เตียนประเทศไหนบ้างที่ไว
ใจกัน พวกคริสต์เตียนที่สวมยูนิฟอร์มเพื่อความสงบ
ถืออาวุธเพื่อความรัก มอยูก่ฉานคน

ท่านรู้ใหม่ว่า พวกถือศาสนาคริสต์เดียนที่ดวมยูนีฟอรัม
 มีเครื่องครบคอยท่าจะประหารเพื่อนที่ถือศาสนาเดียวกัน มีอยู่
 กิดานคน ใครบ้างในยุโรปร้องขอให้เลิกประหัตประหารซึ่ง
 กันและกันเสีย ท่านพวกนักบวชไซ้ใหม่ที่เป็นผู้ร้องขอ เปด่า
 ทงذن พวกที่ร้องขอก็พวกที่ไม่เชื่อศาสนา ที่เรียกว่าศาสนา
 ดั่งบเดียโดยมาก ถ้าคราวใดเกิดสงครามซึ่งทำให้มนุษย์ต้อง
 เป็นหม้ายและกำพร้าชนมาก ๆ ทำให้ศีลมรภูมิเต็มไปด้วยซาก
 ศพของผู้รักชาติแล้ว พวกคริสต์เดียนเป็นต้องชุมนุมสวด
 [Tedeum] ถวายพระพรต่อพระเจ้า คำที่อะไร คำที่คิดถึงคุณ
 แห่งพระมหากรุณาของพระเจ้า ที่บัดนี้คาดให้มนุษย์เปรียบ
 เหมือนบุตรท่านฆ่ากันเด่น นคือศาสนาที่สอนให้สงบและ
 รักกันชงกันและกัน ศาสนานี้ทำให้คิดทำบนกรูป ทอจ
 จะนำลูกแตกหนักตัง ๒๐๐๐ ปอนด์ เข้าไปทำลายเหล็ก
 ทหนาตัง ๒๔ นิ้วได้ นคือศาสนาที่ทำให้ทองทะเลเต็ม
 ไปด้วยเรือรบหุ้มเกราะ สำหรับเป็นเครื่องไล่โทษบาป
 นคือเป็นศาสนาที่ผูกมัดให้มนุษย์เป็นทหาร สำหรับจะ
 ได้ฆ่ากันเอง

สงครามเกิดขึ้นเพราะเหตุอะไร

คำสอนได้ทำให้ประเทศเป็นอย่างไรบ้าง ที่เกิดรบกัน
ขึ้นเพราะเหตุอะไร? สงครามที่มีชื่อว่าสงคราม ๓๐ ปี ซึ่ง
เกิดขึ้นในยุโรปเพราะเรื่องอะไร? สงครามในเมืองวีนดิกา
เกิดขึ้นเพราะเหตุอะไร? สงครามในระหว่างอังกฤษกับสกอต-
แลนด์เกิดขึ้นเพราะเหตุอะไร? ต้นเหตุก็ไม่เพราะคำสอนคอก
หรือ? คำสอนของพระเยซูคริสต์โต ตามที่ท่านได้สั่งสอนมา
กลับทำให้เกิดสงครามแะมีความเกลียดชังกันมากขึ้น เพราะ
เหตุไร? ก็เพราะสอนว่า ถ้ามีความเชื่ออย่างนั้นอย่างนี้จะรอด
พ้นนรก เขาไม่ได้สอนว่า ถ้าประพฤติดีแล้ว จะได้ชนสวรรค์
เป็นตัวประธาน

การที่มนุษย์กลับเป็นขี้เมาเมื่อวันสิ้นโลก

ใครจะกล้าเชื่อเรื่องบางอย่างเลย เช่นชายคนหนึ่งมีนาหนก
๒๐๐ ปอนด์ บ๊วยตงแล้วก็ตาย เมื่อเวดตายแล้ว นาหนกตัว
ดัดงเดดอยู่เพียง ๑๒๐ ปอนด์ เมื่อถึงกำหนดวันทกดับเป็น
ขี้เมา ชายผู้นั้นจะมีนาหนกมากน้อย ต่างจากเจ้าคนป้ากัน
คนเข้าไปคนหนึ่ง แล้วคนป้าหนักตายไป เมื่อถึงวันทกดับเป็น
ขี้เมา ภาคส่วนของหนักน้อยจะเป็นของใคร?

ตามวิทยาศาสตร์ก็ได้กล่าวไว้แล้วว่า ในสิ่งธรรมดา [Nature] จะมีเกิดเพิ่มขึ้นหรือลดน้อยหายไปไม่ได้ ธาตุที่มีอยู่ในกายเรา อาจจะไปอยู่ที่คนอื่นก็ได้ คือเมื่อเราตายไป ธาตุที่ประกอบเป็นกายเรา ก็กลับไปเป็นดิน และเป็นธาตุต่าง ๆ ไป แล้วก็ไปเกิดอยู่ในสิ่งต่าง ๆ ต่างธาตุก็ระคนปนกันอยู่ ดังนั้นท่านจะอธิบายเรื่องกลับเป็นขึ้นมาเป็นประการไร?

วันพิพากษา

“เรามีความเชื่อถึงวันพิพากษาครั้งสุดท้าย ซึ่งจะได้ตัดสินทำโทษ และประทานความชอบให้เป็นที่สุดแห่งนิรันดร์กาล”

เมื่อถึงวันพิพากษา พวกเราทั้งหมดต้องไปชุมนุมกันอยู่ที่นี่ ผู้มนุษย์ตงด้านคงโกฏตงอดังซ้ายที่ตายไปแล้ว ก็จะต้องไปอยู่ที่นี่ ดมุดที่ตราความดีความชั่วของบุคคลก็จะได้เปิดเผย และจะได้ตัดสินไปทีละเรื่อง พวกที่ไม่เชื่อถือพวกนอกคำสอนอยู่ข้างซ้าย พวกที่ไปตกนรกเหดะเยะ พวกที่ไปสวรรค์คงน้อย นี่เหดะท่านเอ๋ยเป็นพระมหากรุณาของพระเจ้า

ไม่มีคัมภีร์ไบเบิลก็ไม่มีสปีดไลท์

เขาบอกแก่เราว่า ถ้าไม่มีคัมภีร์ไบเบิลมาเป็นหลักแล้ว โลกก็ไม่มีความจริงเป็นสปีดไลท์ พวกยิวเป็นชาติที่มีคัมภีร์ไบเบิล พวกโรมันไม่มี ชาติไหนที่มีอำนาจและเป็นสปีดไลท์ ในสองประเทศที่กล่าวมานี้ ประเทศไหนที่มีจินตภาพ มีท่านที่มีชื่อเสียง มีนักปราชญ์ที่เป็นบัณฑิต และมีความรู้วิชาช่าง มีการปกครองดีมากกว่ากัน พระเจ้าก็ไม่ได้เอาเป็นธุระ ท่านปล่อยให้เขาเป็นไปตามเรื่อง เพราะท่านมิเอาเวลาไปตั้งสอนพวกยิวอยู่ เหตุใดชาติโรมันที่พระเจ้าไม่เอาเป็นธุระ กลับเป็นประเทศที่มีอำนาจใหญ่โต ปราบปรามมาจนเมืองชาติยิวที่พระเจ้าเอาเป็นภาระอย่างยิ่ง ก็ต้องตกไปเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรโรมัน ชาติที่มีคัมภีร์ไบเบิลกลับพ่ายแพ้แก่ชาติที่ไม่มีคัมภีร์ไบเบิล ประเทศกรีกแต่ครั้งกระโน้นก็ไม่มีไบเบิล ขอให้เทียบเมืองกรีกกับเมืองเยรูซาเล็มดูว่า เมืองใดจะมีนักปราชญ์และจินตภาพมากกว่ากัน ชาติฮินดูเขาก็ไม่มีคัมภีร์ไบเบิล ทั้งเป็นเมืองที่พระเจ้าละทิ้งเขาเสียด้วย

แต่เหตุไรชาติอื่นจึงมีนักปราชญ์วิจิตรมากเล่า ประเทศอียิปต์เขาก็ไม่มีคัมภีร์ไบเบิล ให้เทียบประเทศอียิปต์กับประเทศยิวดู เพราะฉะนั้น เรามีกัมภีร์ไบเบิลไว้ทำไม ชาติยิวที่มีคัมภีร์ไบเบิลเป็นอย่างไรบ้าง โบสถ์และวิหารของชาติยิวก็ถูกศัตรูทำลายหาได้รับผาสุกเจริญขึ้นไม่ จนกระทั่งพระเจ้าได้ละทิ้งพวกเขาเสียแล้ว พวกเขาจึงได้มีความวัฒนาถาวรขึ้นบ้าง พวกเขาเชื่อกันว่า การที่เขามั่นชยชนะศัตรูก็เพราะคัมภีร์โกห์ร่าของเขา ที่เขาชนะพวกคริสเตียนที่ความเชื่อถือในคัมภีร์ไบเบิล ก็เพราะด้วยคัมภีร์โกห์ร่าของเขา เพราะฉะนั้นพวกนักปราชญ์ไม่ว่าประเทศไหน ก็อ้างเอาค่านานาของตนขึ้นว่า ประเทศเขามีความเจริญมั่งคั่งขึ้น ก็เพราะค่านานาของเขา พวกคริสเตียนเข้าใจผิดคิดว่าคัมภีร์ไบเบิลทำให้บ้านเมืองเจริญ เข้าใจผิดว่าเป็นหลักแห่งกฎหมายและความอิสรภาพของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ ที่จริงหลักความสปีชีส์ ได้ก่อเป็นรากขนมาก่อนที่ศาสนาคริสต์เตียนแล้ว ความสปีชีส์ของประเทศย่อมเป็นด้วยพลเมืองของประเทศนั้น มีความกล้าหาญอดทน และรู้จักร่วมมือ

ความสามัคคีและรู้จักขาย ท่านจะเห็นได้ว่า ประเทศ
เป็นดีวิไลซ์ หาได้อาศัยหลักหรือเดินตามแบบวิธีของประเทศ
ยิว ที่เป็นประเทศบ่อเกิดแห่งคัมภีร์ไบเบิลไม่

ความอัศจรรย์ในคัมภีร์ใหม่

ในคัมภีร์ของคำสอนคริสต์เตียน มีเรื่องบางแห่งที่ข้าพ-
เจ้าไม่รับรองว่าจริง ข้าพเจ้าไม่เชื่อกำเนิดของพระเยซูที่พลัด
พิดนจนถึงเป็นบุตรพระเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อแต่ว่า พระเยซูเป็นบุตร
ของโยเซฟและนางมาเรีย และโยเซฟและนางมาเรียก็ได้เป็น
สามีภริยากัน ไม่มีใครเขาเชื่อว่าพระเยซูเป็นบุตรพระเจ้า จน
เมื่อพระเยซูตายไปแล้วได้ตั้ง ๓๕๐ ปี ถึงนักบุญมัทธิว ตุกา
และมารโก ผู้แต่งคัมภีร์ใหม่ทั้ง ๓ คน ก็ไม่ได้บันทึกว่า
พระเยซูกำเนิดมาแต่บนสวรรค์ พระเยซูก็ไม่ได้บอกผู้แต่ง
คัมภีร์หรือใคร ๆ ว่า ตัวท่านเป็นบุตรพระเจ้า ทูตสวรรค์ที่
ว่าตงมาบอกข่าว ก็ไม่ได้เขียนอะไรไว้เป็นหลักฐาน บิดา
มารดาของพระเยซูก็เปล่า เพราะฉะนั้นพยานหลักฐานใน
เรื่องนบปรอง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะเชื่อเรื่องพระเยซูเป็น

บุตรพระเจ้ายังไม่ได้ และข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าเป็นจริง ถึงหาก
ว่าพระเยซูจะได้เป็นญาติข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อ

ในเวลานั้น นักบุญมัทธิวและลูกาผู้แต่งคัมภีร์ ก็ยัง
เชื่อและเข้าใจอยู่ว่า พระเยซูเป็นบุตรโยเซฟและนางมาเรีย
เพราะเหตุใด เพราะเหตุที่นักบุญมัทธิวและลูกายังอ้างไว้ใน
คัมภีร์ที่เขาเขียนว่า พระเยซูสืบสายโลหิตมาจากพระเจ้าเดวิด
โดยที่โยเซฟเป็นหลานเหลนของท่านธูม ถ้าพระเยซูเป็นบุตร
พระเจ้า ไม่ใช่บุตรโยเซฟแล้ว เหตุใดจึงต้องลำดับตระกูล
โยเซฟด้วยเล่า ถ้าท่านเปิดคัมภีร์ใหม่นี้ จะได้เห็นข้อความ
ที่ลำดับตระกูลและอ้างว่า “พระเยซูเป็นบุตรโยเซฟ”
ครั้นแล้วพระอรรถกถาจารย์จึงมาแทรกคำว่า “ต่างว่าพระ
เยซูเป็นบุตรโยเซฟ” ก็เมื่อพระเยซูไม่ใช่บุตรของโยเซฟ
ทำไมจึงต้องเอาข้อความลำดับตระกูลของโยเซฟมาลง ทำ
อย่างไรในเรื่องที่พระเยซูเป็นบุตรพระเจ้า จะไม่ยอม
เชื่อเป็นอันขาด เพราะเป็นเรื่องที่ขาดพยานหลักฐาน
ถ้าเห็นว่าจำเป็นจะต้องให้เขารู้ว่าเป็นพระบุตรพระเจ้า
ก็ควรที่พระเจ้าจะแสดงหลักฐานมาให้เห็นเป็นพยาน

ควรบันทึกจารึกเป็นอักษรภาษาทุก ๆ ชาติ ให้ปรากฏ
ไว้ในท้องฟ้าจึงจะควร ถ้าจำเป็นจะให้เขาเชื่อ ก็ควร
นำพยานมาให้เขา^{รู้} เมื่อมันไม่มีหลักฐานเช่น^{นี้} จะ
ปรับโทษคนที่เขาสงสัยยังไม่^{เชื่อ} จะเป็นยุติธรรม
อยู่หรือ ยกตัวอย่างชายคนหนึ่งมาบอกแก่ข้าพเจ้าว่า พระเจ้า
ได้บอกเขาดังนั้น^{ดง} ข้าพเจ้าก็ไม่มีหลักฐานอะไรนอกจาก
คำบอกเล่าของ^{ผู้}นั้น ถ้าผู้บอกแก่ข้าพเจ้าเขาถูกทดสอบมา
หรือว่ามาบอกเท็จแก่ข้าพเจ้า^{ดง} จะเป็นได้บ้างไหม? ถ้า
พระเจ้ามีพระประสงค์จะบอกแก่ข้าพเจ้า ท่านควรบอกแก่
ข้าพเจ้าโดยตรง ไม่ใช่ไปบอกแก่คนที่ตายไปแล้ว^{ดง} หตายพันปี
แต่บอกเป็นภาษาหนึ่งด้วย

ยังมีเรื่องอัศจรรย์อีกเรื่องหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่^{เชื่อ} คือ
เรื่องตายแล้วกลับเป็นขึ้นมา ในขั้นต้นข้าพเจ้าก็ไม่^{เชื่อ}
เสียแล้ว ถ้าพระเยซูได้กระทำปาฏิหาริย์จริง ท่านก็
พิสูจน์ให้เห็นไม่ได้ เพราะเหตุใด เพราะเหตุที่มนุษย์มี
ความเชื่อ^{ง่าย}หรือเข้าใจผิด เมื่อเราไม่แลเห็นด้วย^{นัยน์}
ตาเรา เราก็ต้องใช้ปัญญา เมื่อปัญญาเราบอกว่าเรื่อง
ดังนั้นเป็นเรื่องจริงไปไม่ได้ เราจะเชื่อด้วยได้อย่างไร?

เขากล่าวว่ามีชายคนหนึ่ง [พระเยซู] เข้ามายังเมือง
เยรูซาเล็ม ในชั้นแรกรักษาคมนตาทอดให้แด่เห็น รักษาคน
โรคเรื้อนโดยเอามือแตะครั้งเดียวก็หายโรค ร่างกายสะอาด
หมดจดอย่างเดิม คนที่มีร่างกาย विकฤติการ พระเยซูเอามือ
แตะต้องเขาแล้วหายเป็นง่อย เดินได้ เรื่องการปาฏิหาริย์
เหล่านี้ของพระเยซู เขาบอกว่าจริง แต่ข้าพเจ้าเองรู้ไม่ได้

ยังมีข้ออัศจรรย์อยู่อีก คือคนที่ตายไปแล้ว
พระเยซูกลับทำให้เป็นชนมาอีกได้ เพียงแต่กลับเป็น
ชนมาได้ แล้วต่อไปจะอย่างไรเราก็ไม่ต้องใคร่เรื่อง
อีก ถ้าหากว่าในเมืองเรามาคนที่ตายแล้วกลับเป็นชน
มาได้ โดยมีผู้เสกมาทำให้ฟื้นเป็นชน เหตุการณ์
เหล่านี้ก็คงจะลือลั่นกันใหญ่โต ข้าพเจ้าเป็นต้องไป
หาคนที่ฟื้นขึ้นมาได้เป็นแน่ จะได้ได้ถามเขาว่า เมื่อ
ตายไปแล้วอยู่ที่ไหน มีความสุขสบายเป็นประการใด
ได้พบผู้ที่ตายไปแล้วบ้างไหม ไปพบประเทศที่ไม่รู้
เจ็บรูตาย ไม่รู้ทุกข์บ้างไหม เมื่อพระเยซูบันดาลให้
กลับเป็นชนมา ก็ไม่เห็นมีใครค้นค้นหาหรือเอาใจใส่

ในเรื่องนี้สักนิด เพราะฉะนั้น เรื่องอัศจรรย์เหล่านี้
ข้าพเจ้าไม่เชื่อกองจะผิดที่ตรงไหนสักแห่งหนึ่ง เขา
เถอะจะต้องได้รับโทษคงโกฏิปักดิ์ ก็ไม่ยอมเชื่อเรื่องนเดยเป็น
อันชาติ เพราะเชื่อไม่ลง นี้อะไร เมื่อเกิดมีผู้เค็ษทำคน
ตายให้กลับเป็นชนได้ และทำอะไรต่าง ๆ ได้ พดเมือง
กลับจับเอาไปตรึงไม้กางเขนเดีย ขอท่านักโดยน้ำได้ใจจริง
คุ้เกิด ถ้าหากมีชายคนหนึ่งเข้ามาในเมืองเรา ครนผุณนเห็น
เขาหามศพไป จึงเข้าไปถามว่าใครตาย ได้รับตอบว่า ผู้ที่
ตายนี้เป็นบุตรคนเดียวของหญิงหม้ายคนหนึ่ง ซึ่งได้อาศัย
บุตรชายที่ตายคนเดียวนี้ ถ้าชายผุณนจะดังให้เขาเอาศพออก
จากโดง และพูดว่า “เราบังคับให้เจ้าจะมีชีวิตกลับเป็นชนมา
เดียน” ในทันใดคนที่ตายไปแล้วก็กลับเป็นชนมา หญิงผู้
มารดาจะรู้สึกปราบปลื้มยินดีมิไชนอย ถ้าชายวิเค็ษผุณนจะเดิน
เข้าไปในป่าช้า ไปแต่เห็นหญิงอุ้มเด็กร้องไห้ปริเทวนาการ
อยู่ข้างหลุมศพแห่งหนึ่ง ชายผุณนจึงถามว่าร้องไห้ทำไม ได้
รับคำตอบว่า สามีของหล่อนตายฝังอยู่ทนน ถ้าหากชายผุ
ณนพูดว่า “หลุมเอ๋ย เราบังคับให้เจ้าจงระเบิดออก และทำ

ชายผู้หนึ่งให้กลับเป็นชนมา ในบัดเดียวใจ ชายที่ตายไปแล้ว
ก็กลับเป็นชนมา ดึงหนาท่านจะเชื่อใหม่ว่า พดเมืองจะกำจัดผู้
วิเศษนั้นเสีย ใครเคยอยากจะเอาคนชนิดนี้ไปตรึงไม้กางเขน
ให้ตาย ใครเคยจะไม่แห่ห้อมล้อมไปอ้อนวอน ขอให้ผู้หนึ่ง
ทำให้ญาติพี่น้องที่ตายไปแล้วกลับเป็นชนมาใครเคยจะเชื่อว่า
ผู้ท้ออาจะบังคับควบคุมได้ จะกลับมาถูกตรึงไม้กางเขนดังนี้

ข้าพเจ้าขอบอกท่านให้รู้ว่า ถ้าเกิดมุษย์อยู่เหนือ
มฤตยูเกิดขึ้นในโลกเราแล้ว โฉนหนอ มนุษย์จะคิด
พยายามเอาผู้หนึ่งไปตรึงไม้กางเขนเสีย มนุษย์ทั้ง
หลายคงจะยึดเอาผู้หนึ่งไว้เป็นสรณะ ทพ ทนบถ
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ค่อยมีศรัทธาในการ
ปาฏิหาริย์ของพระเยซู ซึ่งอ้างว่าเป็นบุตรพระเจ้า
ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระเยซู กระทำคนตายให้กลับเป็น
ชนมาได้ และข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นบุตร
พระเจ้า เรื่องเหล่านี้มาบอกเล่าให้รบกวนต่อเมื่อพระ
เยซูตายไปนานแล้ว การที่ต้องอวดอ้างข้ออัศจรรย์
เหล่านี้ เพราะพลเมืองยังโง่เขลา ต้องการแต่

อัศจรรย์ ความเชื่อของคนโง่ก็อยู่ที่ตัวอั-
 จรรย์ ใครที่หลอกคนโง่ได้ ก็เท่ากับทำลาย
 เกียรติคุณของตนแก่คนฉลาด เมื่อภายหลัง
 การปฏิบัติต่าง ๆ อาจเป็นเท็จหลอกลวงเล่นกล
 กันได้ เช่นแก่งให้พวกเดียวกันทำเป็นคนตาบอด
 หูหนวก ทำเป็นเจ็บ แขนขาพิการและตาย เป็น
 การไม่ยากที่จะงอมือแล้วบอกว่าพิการ และเป็นการ
 ไม่ยากนัก ถ้าจะบอกว่าบุตรชายของหญิงหม้ายคน
 หนึ่งตายแล้วทำให้กลับเป็นชนมา ข้อสำคัญจะต้อง
 ไม่บอกว่าผู้ทกลับเป็นชนมาชื่ออะไร กลับเป็นชนมา
 ที่ตำบลไหน เวลาใด เพราะถ้าขึ้นอย่างนั้น เขาจะ
 จับตัวเท็จได้

เรื่องที่พระเยซูบันทึกดาให้ชนมั่งกับปดา ๒-๓ ตัวกลับ
 เกิดมีจำนวนมากขึ้นมาเอง และเพียงคนใดตง ๕๐๐๐ คน
 ถ้าพระเยซูจะบันทึกดาให้มีชนมั่งและปดาขึ้นมาเอง จะไม่
 วิเศษไปกว่าไปทำของที่มีอยู่แล้วให้มีมากขึ้นหรือ

จะหาพยานมาพิสูจน์ได้ไหม ถึงเรื่องทชายคนหนึ่งถูก
 ฝังเข้าฝังอยู่ในกายตั้ง ๗ คน เมื่อเวลาดังมาแต่กว่า ๑๘๐๐ ปี
 เขาพยานมาแสดงได้ใหม่ว่าฝังชนิดพุทไม่ได้ เพราะเป็นใบ
 และว่าฝังชนิดนั้นบงคบบนยาก ถ้าพระเยซูจะต้องการแสดงการ
 อัจฉริยะให้เขาเชื่อ ทำไมจึงไม่แสดงสิ่งที่ใครเคยทำได้
 เช่นรักษาคณแซนฟิการให้หาย ถ้าทำคนแซนซาดีให้มันมี
 แขนงอกออกมาใหม่ได้ จะไม่วิเศษหรือ ถ้าพระเยซูจะตอง
 การให้คนตายให้กลับเป็นชนมา ทำไมจึงไม่ทำคนที่มิชชือเลี้ยง
 ที่นครูจกนทวบานทวเมือง ให้กลับเป็นชนมา? ทำไมจึง
 ชอบไปแสดงปาฏิหาริย์ตามบ้านนอกคอกนา? จำเป็นเราจะ
 ต้องเชื่อในสิ่งที่ไม่มีพยานด้วยไหม? การแสดงอัศจรรย์
 พระเยซูได้แสดงมากมามาก เหตุใดจึงมีคนเชื่อน้อย? ข้าพเจ้า
 จะบอกให้ คือ พระเยซูหาได้แสดงปาฏิหาริย์ตามที่กล่าวไม่

เป็นการเหลวมากที่บอกว่า ชายผู้หนึ่งรักษาคณไบ
 คนตาบอดหาย ทำคนตายให้กลับเป็นชนมา บังคับผีสา
 กลั่นลมได้ เนรมิตอาหารและอะไรๆ ก็ได้ กลับถูกพวก
 ที่ไม่รู้หรือทริฏฐ์จับเอาไปตรึงไม้กางเขนเสียได้ ถ้าการตรึง
 ไม้กางเขนเป็นการบั่นลิกเปิดเผยร้ทั่วกัน ความอัศจรรย์

ของพระเยซูก็ต้องเกิดมีขึ้นในท่วงไม่เบ็ดเผย ถ้าพระเยซู
ได้แสดงความอัศจรรย์ในที่เปิดเผยแล้ว การตรึงไม้ก็เป็นที่
อันไม่ต้องมี ถ้าตัดเรื่องอัศจรรย์ออก อิทธิฤทธิ์ของพระเยซู
ก็ต้องล้มละลายกัน พระเยซูก็กลับเป็นคน ๆ เราธรรมดา
ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็จะได้ใช้ปัญญาพิจารณาด้วย ไม่ต้องไป
กลัวจนไม่ล้มตา

ตัวพระเยซูเองก็เป็นคำสอนอาจารย์ผู้หนึ่ง ในประวัติ
จริยาความประพฤติของท่านก็ควรจะสรรเสริญ คือท่านเป็น
ผู้เกลียดความกดขี่ เกลียดการถือโชคดาง [Superstition]
เดอะ ๆ เทอะ ๆ เป็นผู้ทศเตยนความชั่วของคำสอนในเวตา
นั้น จึงเป็นเหตุให้พวกนักบวชในสมัยท่านมีความเกลียดชัง
พยายามคิดร้าย จับเอาท่านไปประหารเสีย

การที่พระเยซูกลับเป็นขึ้นมา

เรื่องอัศจรรย์ที่พระเยซูกลับเป็นขึ้นมา ข้าพเจ้าไม่เชื่อ
และจะเชื่อไม่ได้ ถ้าพระเยซูกลับเป็นขึ้นมาจริง ทำไมจึงไม่
ทำให้ศัตรูของท่านได้เห็นได้ ทำไมจึงไม่ทำให้มหาชนทั่วไป

แต่เห็นเด่า และทำไมจึงไม่ประกาศให้มหาชนทั้งปวงรู้ว่า
 “นี่แน่ะรอยแผลที่เจ้าพยายามตรึงซ้ำ แต่ซ้ำหาตายไม่” เหตุ
 ไฉนจึงไม่ทำอย่างนั้น ก็เพราะเรื่องกذبเป็นชนมานั้นเป็นเรื่อง
 นิยาย ถึงจะอ้างว่า พระเยซูได้กระทำปาฏิหาริย์อย่างไรก็ดี
 มันก็ไม่ทำให้คำดังสอนที่พระเยซูตรัสเทศนา กذبกลายเป็น
 อนถึงจะอ้างการปาฏิหาริย์หรือไม่อ้างก็เท่ากัน แต่ในสมัยนั้น
 มนุษย์ชอบเชื่อและนับถือสิ่งทอศัจจรัย ถ้าใครทำสิ่งทอศัจจรัย
 ไม่ได้หรือไม่เป็น ก็ไม่มีใครนับถือ เพราะฉะนั้น ในโลกเรา
 จึงเต็มไปด้วยลูกหญิงลูกชายของพระเจ้าและเทวดา

ในประเทศกรีก โรมัน อียิปต์ และอินเดีย เขาย่อม
 นับถือและเข้าใจว่าบุคคลที่พิเศษกว่าธรรมดาเป็นบุตรพระเจ้า
 หรือเทวดา เพราะในเวลานั้น จากสัตว์รคกาวเดยวถถึง
 มนุษย์โลก ไม่ว่าหุบห้วยเหวธารของประเทศนั้นยอมมีเรื่อง
 ราวเกี่ยวของถึงเทวดาจะมาช่วยได้พนางมนุษย์ หรือมีเรื่อง
 เกี่ยวด้วยนางฟ้าจุติเปดิยนภาคลงมาเป็นเมียมนุษย์ เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อเกิดมามีคำดนาคริตรีตยณโผดชน ในสมัยที่มนุษย์
 เขาถอกนชนอย่างนทงบ้านทงเมือง ทจะไปแนะนำให้พวก
 พดเมืองไปนับถือไหวกราบบุคคล ที่เป้นแต่มนุษย์ ที่ไหนจะ

ได้ ทั้งบุคคลที่เกิดมานั้น [พระเยซู] ก็เกิดมาในจำพวกคน
 บาบาริเยนเซีย ในเมืองบิเล็ธไม่มีกำลังอำนาจหรือ
 มั่งคั่งประการใด [ทั้งเป็นเมืองออกของชาติโรมันด้วย]
 เพราะฉะนั้นพวกคริส์เตียนจำเป็นต้องอ้างว่า พระเยซูเป็นลูก
 พระเจ้า เพื่อให้คนทั้งหลายเชื่อถือ

การที่พระเยซูเสด็จเหาะขึ้นไป

เรื่องอัศจรรย์ที่ว่า พระเยซูเสด็จเหาะขึ้นไปทรงพระกาย
 ขำพเจ้าไม่เชื่อ จะเหาะไปไหนกัน เพราะสวรรค์นั้นไม่ได้อยู่
 บนฟ้า ท่านเหาะไปทางไหน ไปได้สูงก็มากน้อย ทำไมท่าน
 จะทนความหนาวจัดบนอากาศได้ และสถานที่สำหรับพักอย่าง
 ใดก็คือดวงจันทร์ ซึ่งเป็นหนทางห่างจากพิภพโลกถึง
 ๒๔๐,๐๐๐ ไมล์ เพราะฉะนั้น จึงขอยืนยันคำว่าพระเยซูเหาะ
 ไปไหนกัน?

ใครเป็นผู้เห็นพระเยซูเหาะ เขาบอกว่าพวกศิษย์ของ
 ท่านได้เห็น เพราะฉะนั้นเราจะต้องตอ้งได้สดับว่า พวกศิษย์

เหตุนั้นเห็นประการใดบ้าง ในคัมภีร์ มัทธาย ไม่กล่าวเลย
 ถ้านึกว่าไม่สำคัญ เป็นแต่กล่าวว่ คำสุดท้ายที่พระเยซู
 ตรัสนั้น คือว่า “เราจะอยู่กับพวกเจ้าเสมอไปจนกว่าโลก
 จะสิ้น” เป็นการแปลกใหม่ ที่นักบุญมัทธายก็นับว่าได้
 เห็นการอัศจรรย์อย่างใหญ่ของพระเยซู ยังทำดื่มเดียว หาได้
 จดเอาไว้ในคัมภีร์ไม่ ส่วนเจ้าเรื่องอัศจรรย์เล็ก ๆ น้อย ๆ
 ของพระเยซู นักบุญมัทธายก็จดเอาไว้อย่างละเอียดลออ
 เพราะฉะนั้น ขอให้ท่านคิดเอาเองเถิดว่า นักบุญมัทธายได้
 เห็นพระเยซูเหาะหรือเปล่า ในคัมภีร์ของ มาร์โก กล่าวว่า
 ครั้นเมื่อพระองค์ไต่ตรุดอยู่กับพวกศิษย์แล้ว บัดนั้นก็เสด็จ
 เหาะขึ้นไปบนสวรรค์ ณ ที่นั้น และประทับอยู่เบื้องขวาแห่ง
 พระเจ้า เรื่องอัศจรรย์อย่างใหญ่ของพระเยซู นักบุญมาร์โก
 เล่าแต่เท่านั้น ในคัมภีร์ ลูกา กล่าวว่า พระองค์ไต่ทรงให้
 พรแก่พวกศิษย์แล้วก็เหาะขึ้นสู่สวรรค์

ในคัมภีร์ โยฮัน ไม่พูดถึงเรื่องเหาะเลย เป็นแต่ได้
 กล่าวว่า พระเยซูไต่ตรุดครั้งสุดท้ายแก่ศิษย์ว่า “เจ้าจง
 ตามเรามา”

ในคัมภีร์ แอ็กที มีเรื่องกล่าวอยู่หน้อยว่า มีผู้สวม
เสื้อขาว ๒ คน พูดกันว่า ท่านทั้งสองหายที่^๒เป็นชาวชนกาตติ^๑
ทำไมท่านจึงมายืน^๒แห่งหน้าชนไปบนสวรรค์ พระเยซูท่าน^๑
เสด็จขึ้นสวรรค์ไปแล้ว และจะได้เสด็จกลับมาอีก ดังเช่น^๑
ท่านทั้งสองหายได้เห็น เมื่อเวลาพระองค์ได้เสด็จหาชนไปบน^๑
สวรรค์นั้น

รวมใจความปรากฏว่า ผู้สวมเสื้อขาว ๒ คนกับ^๑
เวลาที่พระเยซูหาชนไปนั้น นักบุญมัทธิวไม่แลเห็น^๑
นักบุญมารโกก็ไม่กล่าวเลย ส่วนนักบุญลูกาก็ไม่กล่าว^๑
ถึงคนหนุ่มขาว ๒ คนเลย ถ้าจะนึกว่าไม่สำคัญ นักบุญ^๑
โยฮันก็ไม่พูดถึงเลย ก็เมื่อพยานหลักฐานเป็นอย่างนี้^๑
จะมายังกับให้เชื่อเรื่องพระเยซูหาชนได้อย่างไร? และ^๑
ขอพูดต่อไปอีกหน้อยว่า เหตุใดการที่พระเยซูกระทำ^๑
การปาฏิหาริย์ หาชนไปในอากาศ จึงไม่มีใครรู้เห็น^๑
มากคน และทำไมพระเยซูจึงไม่แสดงการอัศจรรย์ใน^๑
ตอนเปิดเผย. Δ

เพราะฉะนั้นในศาสนาคริสต์เตียนจะยกเลิกการเชื่อผู้ไม่ได้ ถ้า
ยกผู้ออกได้ การปฏิบัติหริย์ในคัมภีร์ใหม่เป็นต้องหมดเรื่อง
ถ้าปฏิบัติว่าไม่มีปีศาจ ก็ใครเล่าที่ไปดัดดวงอาคัมเฒะนาง
เอวา อย่างไรก็ดีต่างว่านรกไม่มี การที่พระเยซูได้
โทษบาปหรือช่วยมนุษย์ก็ไม่มีประโยชน์ คำตรงกัน
ข้ามกับคำพระเจ้าในศาสนาคริสต์เตียน ก็คือคำว่า
ปีศาจ ถ้าไม่มีปีศาจก็ไม่มีนรก ถ้าไม่มีนรกก็ไม่มี
การได้โทษบาป ถ้าไม่มีการได้โทษบาป ก็ไม่มีคน
สั่งสอน และประวัติของพระเยซูก็คงจะไม่มีพิลึก
พิลั่นเลย

ความเชื่อเป็นสิ่งที่จำเป็นไหม ?

ความเชื่อจะต้องอาศัยพยานไหม ? เห็นว่าบางเรื่องควร
ต้องมีหลักฐานประกอบ ผู้พหุภาษาทางวิชาการเรื่อง
เดียวกัน พึงพยานหลักฐานกันอย่างเดียวกัน เหตุใดบางที่
จึงมีความเห็นแตกต่างกันไปได้ ก็เพราะพยานหลักฐานที่
แต่ง มันไม่ตรงกับความคิดของบุคคล เพราะเหตุใด ?

เพราะมันดมองไม่เหมือนกัน รูปพรรณสัณฐานก็ไม่เหมือน
กัน ความรู้สึก ความเคย ความคิดก็แตกต่างกัน เมื่อเป็น
อย่างนี้ จะบังคับให้มีความเชื่อเห็นพ้องกันทุกคนไม่ได้ จะ
ต้องให้ข้าพเจ้าเชื่อเรื่อง ตรรกานุภาพ [ได้อธิบายไว้ใน
เรื่องหลักความเชื่อของศาสนาคริสต์แล้ว] ที่บอกว่า
๓ หน ๑ เป็น ๑ หรือ ๑ หน ๑ เป็น ๓ ถ้าไม่เชื่อ
คือหมายความว่าคิดเลขไม่ออก ก็ต้องมีโทษถึงตก
นรก ข้อเสียของศาสนาคริสต์เถยนี้ตรงนี้ เพราะถ้า
จะให้พื่อนรกกต้องมีความเชื่อ ใคร ๆ จะบังคับความ
เชื่อของคนไม่ได้ ถ้าข้าพเจ้าได้ยินได้เห็นไปอย่างหนึ่ง
ข้าพเจ้าอาจจะเชื่อไปอย่างหนึ่งก็ได้ ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ยินไม่
ได้เห็นเรื่องนั้น ข้าพเจ้าไม่เชื่อก็ได้ ถ้าเรื่องไหนมันพ้องกับ
ความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็เชื่อได้ ถ้าเรื่องนั้นมันไม่พ้อง
กับความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็อาจจะไม่เชื่อได้ อะไร
เท่าที่เป็นหลักใช้วิจารณ์ความเชื่อ คือมันดมองของข้าพเจ้า
เอง มันดมองเป็นแกวมีแสงสว่างอย่างเดียวกัน ที่ข้าพเจ้าได้
รับมาจากเนเชอร์ [ธรรมชาติ] และถ้ามีพระเจ้า มัน
สมองของข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนประทีปที่พระเจ้าประ

ทานให้ไว้ สำหรับสอนนำวิถีทางเดินในที่อันมืด ข้าพ
 เจ้าไม่ได้อาศัยความเชื่อจากการบอกเล่า ข้าพเจ้า
 ไม่ต้องการเชื่อจากปากคนหนึ่งคนใด หรือคุกเข่า
 กราบไหว้หนังสือ [คัมภีร์] ข้าพเจ้าอาศัยสมอง
 สำหรับเป็นวิหารหรือ พระเจ้าของข้าพเจ้า คือ
 ปัญญา ความคิด ถ้าพระเจ้าของข้าพเจ้าส่งอย่างไร
 ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้น อธิษฐานไว้ข้าพเจ้า
 จะต้องไปปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าอัน จำเป็นที่
 ข้าพเจ้าจะต้องยึดถือเอาคำของคนอื่นที่บอกว่า พระ
 เจ้าได้บอกแก่เขาดังนั้นดังนี้ด้วยหรือ ?

ถ้าหากว่าข้าพเจ้าได้ไปพบพระเจ้าจริง ข้าพเจ้าก็คงไม่
 รู้จักว่าใครเป็นใคร ข้าพเจ้าได้พูดไว้แล้วว่า ข้าพเจ้าไม่เป็น
 ผู้รับผิดชอบในความผิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่มีอำนาจ
 บังคับให้หัวใจหยุด หรือเดินได้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าไม่
 ใช่ว่าเป็นผู้รับผิดชอบในความเชื่อของข้าพเจ้า

ทำไมพระเจ้าจึงไม่แสดงหลักฐาน ให้รู้เห็นเล่า ?
 ถ้าท่านได้แสดงไว้แล้ว มีที่ไหนเล่า ? ก็ในพระคัมภีร์

อันศักดิ์สิทธิ์อย่างไรเล่า ? ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ จะมาขึ้น
ให้มีความเชื่อตรงกันข้ามกับความคิดของข้าพเจ้าอย่าง
ไร ? เขากลับบอกว่า เมื่อตายไปแล้วท่านจะรู้สึกเสีย
ใจ เพราะเป็นคนขาดความเชื่อไว้วางใจในพระเจ้า ข้าพ-
เจ้าขอพูดด้วยความสุจริตว่า ทำไมข้าพเจ้าจึงจะต้องรู้
สึกเสียใจ จะต้องให้ข้าพเจ้าพูดเท็จว่า ข้าพเจ้ามีความ
เชื่อ แต่ในใจไม่เชื่อ จึงจะไม่ได้เสียใจ ดังนั้นหรือ ?
พระเจ้าท่านไม่ชอบคนพูดจริงดื้อหรือ ? พระเจ้ายก
โทษแก่คนที่พูดจริงไม่ได้หรือ ? เขาบอกว่า เมื่อพระ
เจ้าอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ยังเคยยกโทษผู้ร้ายที่มาหา
ตายได้ ก็คนที่พูดจริง มีแต่ความเห็นต่างกันในเรื่อง
ความเชื่อเท่านั้น พระเจ้าจะยกโทษให้ไม่ได้หรือ ?

เขาบอกว่า พระเจ้าได้สั่งไว้ว่า จงรักศัตว์ของ
เจ้า ข้าพเจ้าบอกว่า ข้าพเจ้าปฏิบัติได้ แต่ส่วนพระ
เจ้ากลับทำโทษศัตว์ของท่าน พระเจ้าไม่ควรจะเป็น
สองใจ ศัตว์เราสมิ่นอาจทำร้ายเราได้ ส่วนของท่าน
ไม่อาจทำร้ายท่านได้ เพราะฉะนั้น ไม่ควรที่พระเจ้า

จะทำใจแคบเช่นนี้ และข้าพเจ้าก็ไม่ต้องการให้
 พระเจ้าองค์ใดมายกโทษข้าพเจ้า เว้นไว้แต่ข้าพเจ้า
 จะยกโทษคนอื่นได้ ถ้าพระเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้า
 ยกโทษแก่ศัตรู ข้าพเจ้าก็ต้องร้องขอให้พระเจ้า
 ยกโทษแก่ศัตรูของท่านบ้าง ข้าพเจ้าไม่มีศรัทธา
 ในศาสนา ที่เอาความเชื่อนั้นเป็นเกณฑ์ ข้าพเจ้า
 เชื่อในศาสนาที่เอาความประพฤติดีงาม และประ
 กอบด้วยเมตตากรุณาเป็นเกณฑ์ ข้าพเจ้าเห็นว่า ให้
 เรารักมนุษย์ด้วยกัน ยังดีกว่าไปรักพระเจ้า เพราะ
 เราอาจจะช่วยเหลือผู้ที่เรารักได้ ส่วนพระเจ้า เรา
 ช่วยเหลือท่านไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าให้เราช่วยเหลือ
 ผู้ที่เราช่วยได้ดีกว่าทำท่าไปช่วยในสิ่งที่เราไม่สามารถ
 จะช่วยได้ ความดีความบริสุทธิ์ ไม่มีจำกัดว่าจะมี
 อยู่แต่คนจำพวกฉิวขาว เนื่ออย่างโน้นอย่างนี้ ฯ

ต่อไปเป็นเรื่องไม่สู้จะมีอะไรที่น่าสนใจ ไม่มีความเพลิดเพลิน
 จึงยุติแต่เท่านี้. △

ท่านพุทธศาสนิกชน โปรดทราบ!

- ๑ โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์
- ๑ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๑ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ได้ให้กำเนิดเป็นแห่งแรกในประเทศไทย

เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๑

- ๑ ปรากฏว่าได้รับความสนับสนุน และความสนใจ
จากพุทธศาสนิกชนทั่วไป ทั้งภายในและภายนอกประเทศเป็นอย่างมาก

- ๑ ฉะนั้น ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๕

- ๑ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- ๑ จึงได้ยกฐานะของโรงเรียนพุทธศาสนา

วันอาทิตย์ ม.จ.ร.

- ๑ ขนเป็นแผนกหนึ่ง ขนต่อกองเผยแผ่

ของมหาวิทยาลัย ในนามว่า :-

“แผนกโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์”

๑ ท่านพุทธศาสนิกชนที่หวังความเจริญ แห่งบุตร
หลานของท่าน โปรดส่งบุตรหลานของท่านไป
ศึกษาพระพุทธศาสนา

ที่

“โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ม.จ.ร.”

วัดมหาธาตุ พระนคร

๑ ศึกษา : ทุกวันอาทิตย์ เวลา ๐๕.๐๐—๑๑.๓๐ น.
รับนักเรียนทุกชั้น ทุกเพศ ทุกวัย

๑ สนใจ หรือ สงสัย โปรดสอบถามที่ศูนย์กลางผู้ปกครอง
แผนกโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ม.จ.ร.

~~หอสมุดแห่งชาติสาขานครราชสีมา~~
หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
จันทบุรี